

Luciën Purperhart: Hierrrrrr die beker!

Tal Nieuws

nr. 342

18 augustus 2008

Clubblad van de schaakvereniging Tal/DCG, aangesloten bij de Schaakbond Groot-Amsterdam, met een team in de KNSB-competing en vier teams in de SGA-competing. De speelzaal is gevestigd in Speeltuinenvereniging 'Mercator', t/o Orteliuskade 90/91, Amsterdam, tel. 020-6128516. Speelavond op maandag. Jeugd van 18.45 tot circa 20.15 uur, senioren vanaf 20.00 uur.

		Telefoon	E-mail
Voorzitter:	Karel Abma Haringvlietstraat 59 1078 KA Amsterdam	020-6628666	mikralexandros@wxs.nl
Secretaris:	Wim Luberti Bos en Lommerweg 50''' 1055 EC Amsterdam	020-6822113	w.luberti@hccnet.nl
Penningmeester:	Hans Leeftang Botteskerksingel 20'''' 1069 XS Amsterdam	020-6101908	c.leeftang3@chello.nl
Girobetalingen:	Postgiro 4970990 ten name van de Schaakvereniging Tal/DCG te Amsterdam	Contributie:	■ Senioren EUR 85 ■ Studenten/65+ EUR 70 ■ Dubbelleden EUR 40 ■ Jeugdleden EUR 50
Wedstrijdleiders:			
• Extern	Jeroen Cromsigt	06-51884350	j.cromsigt@chello.nl
• Intern	Martin Albers Spierings	020-6106692	martin.as@wolmail.nl
• Jeugd	Jaap Loeve	020-7701437	jaaploeve@dds.nl
Hoofdredacteur clubblad:	Dirk Goes Ookmeerweg 207'' 1068 AX Amsterdam	06-30085576	yeahright87@hotmail.com

Inhoudsopgave

2	Van de redactie	Dirk Goes
2	Van de voorzitter	Karel Abma
2	Onvoltooid verleden tijd: Luciën Purperhart alsnog kampioen!	Jeroen Cromsigt
3	In Memoriam Wim Helmers sr.	Dirk Goes
7	Externe bespiegelingen	Dirk Goes
9	Wedstrijdverslagen externe competitie 2007/2008	Diverse verslaggevers
45	Interne competitie subgroepen	Job Eisses
46	Een weekje Denemarken	Dirk Goes
50	De belevenissen van het SGA-cupteam in het seizoen 2007/2008	Diverse verslaggevers
52	Jaaroverzicht van de jeugdafdeling	Jaap Loeve
55	Tal/DCG-jeugd schaakt tegen oud-wereldkampioen!	Rozemarijn Vos
56	Open rapidkampioenschap Enkhuizen	Tobi Kooiman
57	Twintig vragen aan	Jaap Loeve en Hans Balhuizen
60	Chris Vos iedereen te sluw af!	Jeroen Cromsigt
61	Diverse verrassingen in strijd om Koens-cup	Jeroen Cromsigt
62	Kerstinstuif wederom geslaagd	Jeroen Cromsigt
64	Overwegingen bij de ratinglijst	Dirk Goes
65	KNSB-cupteam tragisch tenonder	Jeroen Cromsigt
66	Willem Hensbergen grijpt titel in kroongroep	Dirk Goes
68	Wat is er nou zo leuk aan schaken?	Ruud van Caspel
69	Overpeinzingen van de interne wedstrijdleader	Martin Albers Spierings
70	Internetschaken	Tobi Kooiman

Van de redactie

- door Dirk Goes -

Welkom op bladzijde 2 van Tal Nieuws nummer 342! Het moet gezegd, de bevalling van dit nummer is uitzonderlijk moeizaam verlopen. Vroeger, toen alles beter was, schudde ik vrij moeiteloos iets van drie nummers per jaar uit de mouw, maar tegenwoordig moet ik doordeweeks door verandering van werkring zo alle Jezus hard werken dat ik er met veel pijn en moeite nog slechts één nummer per jaar weet uit te persen. Onbevredigend voor u, beste lezer, maar evenzeer voor mij! Toen ik in 1987 begon met mijn werkzaamheden als redacteur had ik me voorgenomen dit werk 25 jaar lang te doen, daarna tot erelid te worden benoemd en welverdiend op mijn lauweren te rusten, maar als dit zo doorgaat is het maar de vraag of ik die zelfopgelegde termijn ga halen. Nou ja, we zien het wel, ondanks alles heeft het bestuur haar vertrouwen in mij nog niet opgezegd Dank aan iedereen die heeft meegewerkt aan het totstandkomen van dit clubblad, en dan noem ik in het bijzonder Jeroen Cromsigt, die veel bijdroeg. Veel leesplezier!

Van de voorzitter

- door Karel Abma -

In de wachtkamer van de huisarts dwaalden mijn gedachten onwillekeurig af naar het afgesloten seizoen. En ik zag dat het goed was

- Een jaar geleden werden de gemoederen verhit door het rookbeleid. Dit jaar zullen ze weer verhit raken.
- Een jaar geleden zag Jeroen Cromsigt de toekomst donker in. Dit jaar ziet hij nog steeds geen licht aan het eind van de tunnel.
- Een jaar geleden dreigde er een acuut parkeerprobleem. Er is niets gebeurd.
- Een jaar geleden dreigde Willem Hensbergen met opstappen. Hij dreigt nog steeds, zij het nu om een andere reden.
- Alle externe teams hebben zich gehandhaafd in hun klasse.
- We beginnen het seizoen met ongeveer evenveel seniorleden als vorig jaar, terwijl de jeugdafdeling groeit.

Kortom: de vereniging heeft zich het afgelopen seizoen gestabiliseerd. Dat neemt niet weg dat we volgens sommige bestuurders vooruit moeten zien.

Kort voor het einde van het vorige seizoen kwam de website van onze vereniging gereed (met dank aan René Pijlman, die geheel belangeloos de site bouwde) waardoor een snellere communicatie met de leden mogelijk wordt. Nu komt het moeilijkste gedeelte: de clubsite actueel houden! Het adres is: www.taldeg.nl.

De nieuwe maatregelen tegen het roken in openbare ruimten houden het roken binnen ons clubgebouw voorlopig op de agenda. Het bestuur zal, in overleg met het bestuur van de speeltuinvereniging, proberen een oplossing voor de vele rokers onder ons te vinden. Dit onderwerp zal ook zeker aan de orde komen op de a.s. ledenvergadering, waarvan u de agenda in dit clubblad (en op de website) aantreft. De datum geef ik u alvast:

MAANDAG 25 AUGUSTUS 2008, AANVANG 20.15 uur : LEDENVERGADERING!

Onvoltooid verleden tijd: Luciën Purperhart alsnog kampioen!

- door Jeroen Cromsigt -

Het bestuur heeft besloten Luciën Purperhart alsnog uit te roepen tot kampioen van DCG/PCB over het seizoen 2000-2001. Oud-kampioen Ron Hoffman had met 13 gespeelde partijen niet de minimale grens van 15 partijen gehaald, zijn rangschikking vervalt derhalve. Luciën bereikte het kampioenschap door een fraaie score van 22½ uit 28! Luciën zal bij de komende Algemene Ledenvergadering hiervoor een beker ontvangen. Wij bieden Luciën onze welgemeende excuses aan voor dit misverstand.

Schaakvereniging Tal/DCG

Algemene Ledenvergadering 25 augustus 2008

A G E N D A

1. Opening
2. Mededelingen en ingekomen stukken
3. Notulen van de ledenvergadering van 17 september 2007
4. Jaarverslag secretaris
5. Verslag interne competitie seizoen 2007/2008
 - ✦ Algemene interne competitie
 - ✦ Kroongroep
 - ✦ Tiental rond 4^e team
 - ✦ Tiental rond 5^e team
 - ✦ Bekercompetitie
 - ✦ Voorstel bestuur om bekercompetitie om te dopen in: 'Koenscup'
 - ✦ Rapidcompetitie
6. Verslag jeugdafdeling
7. Verslag externe competitie
8. Financieel verslag over het seizoen 2007/2008
 - ✦ Verslag kascontrolecommissie
9. Begroting en contributie voor het seizoen 2008/2009
10. Bestuurssamenstelling:
 - ✦ Regulier aftredend:
 - Hans Leeftang, penningmeester; niet herkiesbaar. Het bestuur heeft Yvette Nagel bereid gevonden zich voor deze functie kandidaat te stellen.
 - Martin Albers Spiering; herkiesbaar.
11. Prijsuitreiking kampioenen seizoen 2007/2008
12. Rondvraag en sluiting

In memoriam Wim Helmers sr.

* 7 maart 1930

† 5 april 2008

In de nacht van 4 op 5 april jl. kon Wim Helmers sr. (de vader van ons lid Wim Helmers jr.) de slaap niet vatten. Hij ging naar buiten om een luchtje te scheppen en keerde niet meer terug. De volgende morgen werd zijn lichaam gevonden in het water van de Westlandgracht. Sectie wees uit dat een hartaanval hem waarschijnlijk fataal is geworden.

Wim kwam in het begin van de jaren '70 bij Tal spelen toen zijn club "Het Zuiden" door chronisch gebrek aan leden werd opgeheven. Al snel bleek dat hij met de sterkste Tallers op voet van gelijkheid stond en hij werd meerdere malen clubkampioen. Grote successen in Tal 1 volgden, eerst als speler, en later, toen zijn schaakkraft wat afnam, als teamleider. Daarnaast was hij zo lang extern wedstrijdleider dat ik me zijn voorganger niet eens meer kan herinneren.

Wim was een zeer aimabel mens, maar toen ik hem nog niet zo goed kende kon ik eerlijk gezegd maar moeilijk hoogte van hem krijgen. Hij kon principieel zijn en koppig, en soms nam hij zulke ongenueanceerde standpunten in dat ik bij mezelf dacht "Neem je me nou in de maling of meen je dat echt". Maar Wim was gewoon te aardig om zijn pose lang vol te houden. Dan hoefde ik hem maar even aan te kijken en er brak een ontwapenende glimlach door waaruit bleek dat zijn verontwaardiging groten-deels gespeeld was.

Toen Tal fuseerde met DCG/PCB besloot hij niet mee te gaan. Hij werd lid van De Pion, dat zowat bij hem om de hoek zat. Hij bleef graag en veel spelen, maar steeds vaker overkwamen hem de meest bizarre kortsluitingen, waar hij met veel zelfspot smakelijk over kon vertellen. Die keer dat zijn tegenstander Lg4 speelde, daarmee de dame op d1 aanviel, Wim daarop met h2-h3 de loper tot een verklaring dwong en werd verrast door Lxd1 was werkelijk onbetaalbaar.

Ondanks dat hij geen lid meer was van Tal/DCG bleef hij in de vereniging geïnteresseerd. Met het in de bus gooien van het clubblad kwam ik niet weg, ik moest en zou het hem persoonlijk overhandigen, waarna ik zeer gastvrij ("Dirk, neem nog een biertje") werd ontvangen. Heerlijke middagen waren dat.

Wim, je was een prachtig mens, ik zal je zeer missen. Rust in vrede.

Dirk Goes

Externe competitie 2007/2008 in cijfers

Tal/DCG 1	Score	TPR
R. Klein	5½ uit 9	2110
J. Cromsigt	4½ uit 9	1926
F. Schoffelman	4 uit 7	2104
M. Yahia	2 uit 7	1838
W. Helmers	4 uit 6	2195
W. Luberti	1½ uit 4	2017
H. Leeftang	1½ uit 4	2034
J. Lubbers	2 uit 4	1938
R. Pijlman	2½ uit 4	2016
T. Vos	0 uit 3	1457
R. van Caspel	2 uit 2	2220
Th. Kuilman	2 uit 2	2222
Chr. Vos	½ uit 2	1853
J. van Kuijk	½ uit 2	1829
Y. Nagel	½ uit 2	1848
J. Loeve	½ uit 1	2046
C. Groen	½ uit 1	1887
T. Visser	0 uit 1	1636
n.o.	0 uit 2	
Totaal	34 uit 72	

Tal/DCG 2	Score	TPR
J. Lubbers	4 uit 9	1895
W. Hensbergen	2½ uit 9	1829
Y. Nagel	4½ uit 9	1976
Th. Kuilman	5 uit 9	1983
J. Nagel	3 uit 9	1811
E.J. Bosman	4 uit 8	1909
J. Kooiker	3½ uit 7	1877
W. Luberti	5½ uit 6	2410
Chr. Vos	½ uit 2	1835
P. Kooiman	1½ uit 2	2067
T. Kooiman	1 uit 1	1994
T. Vos	0 uit 1	1388
Totaal	35 uit 72	

Tal/DCG 3	Score	TPR
T. Kooiman	4½ uit 7	1922
T. Vos	4 uit 7	1803
R. Pijlman	3½ uit 7	1886
P. Kooiman	3½ uit 7	1816
T. Visser	3½ uit 7	1834
C. Groen	3½ uit 7	1705
A. Gerritsen	3½ uit 6	1814
D. Strub	1½ uit 4	1686
J. Loots	1½ uit 2	1894
B. Dreef	½ uit 1	1825
L. Purperhart	0 uit 1	1598
Totaal	29½ uit 56	

Tal/DCG 4	Score	TPR
J. Loots	5 uit 6	1950
L. Purperhart	2 uit 6	1689
H. Balhuizen	2½ uit 6	1689
H. Bruinsma	1½ uit 6	1541
M. Coolen	2½ uit 5	1729
B. Lampe	½ uit 4	1447
J. Loeve	3½ uit 5	1854
B. van den Berg	1 uit 2	1848
B. Dreef	1 uit 2	1674
C. Flikweert	0 uit 2	1421
J. Eisses	0 uit 1	1327
n.o.	1 uit 3	
Totaal	20½ uit 48	

Tal/DCG 5	Score	TPR
B. Dreef	6½ uit 7	2089
B. van den Berg	2 uit 7	1479
C. Flikweert	4½ uit 7	1636
K. Abma	2½ uit 7	1434
M. Loermans	3½ uit 7	1469
H. Wijono	3½ uit 6	1590
J.P. Streef	3 uit 5	1577
J. Eisses	1 uit 4	1443
J. Jaarsveld	0 uit 2	1183
H. Renger	1 uit 1	1732
H. Sorgdrager	½ uit 1	1851
K. van Hattum	½ uit 1	
n.o.	0 uit 1	
Totaal	28½ uit 56	

Externe competitie, seizoen 2007/2008

Tal/DCG 1 (KNSB, 3^e klasse E)

		Gesp	Mp	Bp
1.	ZSC Saende 1 (K)	9	16	42½
2.	Rijswijk 1	9	14	43
3.	HWP Haarlem 1	9	11	39½
4.	Schaakcombinatie HTV 1	9	11	39
5.	LSG 4	9	11	38½
6.	Tal/DCG 1	9	8	34
7.	DD 2	9	6	33½
8.	Zukertort Amstelveen 3	9	6	32
9.	Kennemer Combinatie 3 (D)	9	4	28½
10.	Moerkapelle 1 (D)	9	3	29

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	4½	5	5	4	5½	4½	4	4½	5½
3½		3	5	5	6	5½	5	4½	5½
3	5		4½	3	3½	4	5½	5½	5½
3	3	3½		4½	5½	4½	5½	5½	4
4	3	5	3½		4½	4½	3	6	5
2½	2	4½	2½	3½		3½	4½	6	5
3½	2½	4	3½	3½	4½		4½	3½	4
4	3	2½	2½	5	3½	3½		4	4½
3½	3½	2½	2½	2	2	4½	4		4
2½	2½	2½	4	3	3	4	3½	4	

Tal/DCG 2 (SGA, Promotieklasse)

		Gesp	Mp	Bp
1.	Euwe 2 (K)	9	15	49½
2.	Euwe 3	9	13	42½
3.	Laurierboom-Gambiet 1	9	12	40
4.	VAS 4	9	10	36½
5.	Zukertort Amstelveen 4	9	10	33½
6.	Tal/DCG 2	9	9	35
7.	ENPS/Quibus 1 (D)	9	6	32
8.	Raadsheer 1 (D)	9	5	31
9.	Caissa 3 (D)	9	5	30½
10.	Almere 2 (D)	9	5	29½

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	3½	5	6½	5½	6	5½	7	4	6½
4½		3½	4	3½	5½	6½	5	5½	4½
3	4½		5½	3	4½	2½	5	5½	6½
1½	4	2½		6	3½	4½	4	5½	5
2½	4½	5	2		4	4½	4	4½	2½
2	2½	3½	4½	4		5½	2½	6	4½
2½	1½	5½	3½	3½	2½		4½	5	3½
1	3	3	4	4	5½	3½		3	4
4	2½	2½	2½	3½	2	3	5		5½
1½	3½	1½	3	5½	3½	4½	4	2½	

Tal/DCG 3 (SGA, 1^e klasse B)

		Gesp	Mp	Bp
1.	Caissa 4 (K)	7	14	37
2.	MSK 1	7	8	27½
3.	De Amstel 1	7	7	28
4.	Nieuwendam 2	7	7	26
5.	Tal/DCG 3	7	6	29½
6.	Zukertort Amstelveen 5 (D)	7	6	27
7.	Donner 1 (D)	7	5	27½
8.	VAS 6 (D)	7	3	19½

1	2	3	4	5	6	7	8
	6	5½	5½	4½	4½	6	7
2		4	4	4½	3½	4½	5
2½	4		3½	2½	4½	5	6
2½	4	4½		3½	2½	4½	4½
3½	3½	5½	4½		3½	2½	6½
3½	4½	3½	5½	4½		2	3½
2	3½	3	3½	5½	6		4
1	3	2	3½	1½	4½	4	

Tal/DCG 4 (SGA, 2^e klasse D)

		Gesp	Mp	Bp
1.	ES'80 1 (K)	6	9	30½
2.	Fischer/Z 2	6	8	32
3.	VAS 7	6	8	26
4.	Euwe 4	6	6	24½
5.	Tal/DCG 4	6	4	20½
6.	Probleem 3	6	4	16
7.	Grasmat 2 (D)	6	3	16½

1	2	3	4	5	6	7
	3½	6	5	6	6	4
4½		3½	2½	7	8	6½
2	4½		6	5	6	2½
3	5½	2		1½	5½	7
2	1	3	4½		3	7
2	0	2	2½	5		4½
4	1½	5½	1	1	3½	

Tal/DCG 5 (SGA, 3^e klasse A)

Tal/DCG 5 (SGA, 3 ^e klasse A)			Gesp	Mp	Bp
1.	Raadsheer 3	(K)	7	11	31½
2.	Almere 6		7	10	29
3.	Probleem 4		7	9	32½
4.	Donner 2		7	8	30
5.	Tal/DCG 5		7	7	28½
6.	ES'80 3		7	6	23
7.	Grasmat 3		7	5	26½
8.	Caissa 7	(D)	7	0	23

1	2	3	4	5	6	7	8
---	---	---	---	---	---	---	---

	6	4	4	4½	4	4½	4½
2		2	4½	4½	6½	4½	5
4	6		3	3½	6½	5	4½
4	3½	5		4	5½	3	5
3½	3½	4½	4		3	5	5
4	1½	1½	2½	5		4	4½
3½	3½	3	5	3	4		4½
3½	3	3½	3	3	3½	3½	

Externe bespiegelingen

- door Dirk Goes -

Tal/DCG 1

Tal/DCG 1 was dit seizoen een beetje een kwakkelteam. Jeroen van Kuijk en Ruud van Caspel maakten *de nomine* deel uit van de selectie, maar konden *de facto* slechts twee keer in actie komen zodat voor de overige zeven wedstrijden uit een arsenaal goedwillende invallers moest worden geput. Lastig om van een team in steeds wisselende samenstelling een goed geöliede vechtmachine te maken! De resultaten kunnen dan ook niet anders dan als 'wisselvallig' worden bestempeld. Overtuigende overwinningen werden met het grootste gemak afgewisseld met dramatische nederlagen. Degradatiegevaar was er nimmer, kans op een kampioenschap evenmin, en dit gezegd hebbende mag het dan ook geen verwondering wekken dat het team in de grauwe middenmoot eindigde.

Ron Klein graaide met 5½ uit 9 de meeste bordpunten bij elkaar terwijl ook Wim Helmers en Frans Schoffelman met eervolle vermeldingen thuiskwamen. Van de vele invallers was Thomas Kuilman het meest succesvol: 2 uit 2 en een TPR van 2222! Is 2 je geluksgetal, Thomas?

Tal/DCG 2

Speelde dit jaar in de Promotieklasse, door teamleider Willem Hensbergen in een ditmaal geslaagde poging tot humor 'de Degradatieklasse' genoemd. Aan het eind van de rit degradeerden namelijk liefst 4 van de 10 teams naar de 1^e klasse, om zodoende het aantal teams in de Promotieklasse terug te brengen naar de gebruikelijke 8.

Vantevoren waren de verwachtingen hooggespannen, waarbij de herinneringen vooral teruggingen naar het seizoen 2005/2006, toen Tal/DCG 2 het kampioenschap in de Promotieklasse voor zich opeiste met een op papier minder sterk team dan nu. In de eerste ronde deed een klinkende overwinning op Caissa 3 het zelfvertrouwen naar grote hoogte stijgen zodat de 4-4 tegen Zukertort als een verloren matchpunt werd beschouwd. Daarna werd er driemaal op rij verloren en werd er ineens tegen degradatie gevochten in plaats van om het kampioenschap gestreden. Het team herpakte zich echter tijds met twee overwinningen, en in de voorlaatste ronde werd het Promotieklassekschap veilig gesteld met winst op Almere 2, waarna de slotwedstrijd tegen Euwe 3, zoals dat zo mooi heet, om des keizer's baard met 5½-2½ verloren ging.

Kopman Wim Luberti ging nadrukkelijk voorop in de strijd met een score van 5½ uit 6 en een welhaast meesterlijke TPR van 2410. De beide Kooimannen toonden zich met in totaal 2½ uit 3 zeer nuttige invallers.

Tal/DCG 3

Eindigde als vijfde in een veld van acht. Dat doet een vrij relaxed seizoen vermoeden, maar niets was minder waar! Na een fraaie 4½-3½ overwinning op Nieuwendam 2, het op papier sterkste team uit de poule, leek de toekomst nog zonnig maar vervolgens werd er viermaal op rij verloren, waarvan drie keer met het kleinst mogelijke verschil! Hierdoor zat het team tot over de oren in fiks degradatiegevaar. Een flitsende 6½-1½ zege op VAS 6 in de zesde ronde gaf hoop op klassebehoud en toen in de laatste ronde met 5½-2½ werd afgerekend met Amstel 1 kon er opgelucht worden ademgehaald. *Phew!*

De jeugd deed het uitstekend. Tobi Kooiman werd topscorer met $4\frac{1}{2}$ uit 7 en ook Tjark Vos eindigde met een halfje minder in de plus, terwijl Jeroen Loots met $1\frac{1}{2}$ uit 2 sterk inviel. Opvallend was verder dat van de acht basisspelers er liefst vier op $3\frac{1}{2}$ uit 7 eindigden. Wel errug gemiddeld heren!

Tal/DCG 4

Startte bescheiden met een 5-3 nederlaag tegen VAS 7 maar herstelde zich kranig door een 7-1 *Blitzkrieg* op Grasmatt 2 en een bizarre $4\frac{1}{2}$ - $1\frac{1}{2}$ overwinning tegen Euwe 4, in een wedstrijd waarin bij beide teams sprake was van niet opgekomen spelers. Daarmee was het kruit echter verschoten. De resterende wedstrijden gingen allemaal verloren. In de laatste ronde kon er nog worden gedegradeerd, maar gelukkig deed Fischer/Z zijn plicht door Grasmatt 2 dik de baas te blijven terwijl Tal/DCG 4 het verlies tegen Probleem 3 beperkte tot 5-3.

Jeroen Loots zat doorgaans aan een van de laagst borden en had het daardoor relatief gemakkelijk. Neemt niet weg dat hij met 5 uit 6 en een TPR van 1950 een zeer goed seizoen kende. Ook Jaap Loeve kan met zijn score van $3\frac{1}{2}$ uit 5 tevreden zijn maar daarmee is de categorie 'Eervolle vermeldingen' wel zo'n beetje verteld, want voor de rest was het schamel, zeer schamel

Tal/DCG 5

De eeuwig optimistische Brigade-Generaal Abma had als vanouds weer grote plannen met zijn team, en het moet gezegd, aanvankelijk ging het crescendo met 5 matchpunten uit de eerste drie wedstrijden, maar daarna kwam de klad er in. Op bezoek bij ES'80 3 werd het team met een 5-3 nederlaag naar huis gestuurd en de kampioensansen konden definitief de ijskast in toen in de voorlaatste ronde met $4\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$ van Raadsheer 3 werd verloren. Uiteindelijk een plekje in de grauwe middenmoot, niet echt slecht maar om daar nou uitgebreid over naar huis te schrijven

Bert Dreef, die met zijn intern clubkampioenschap toch al zo'n topjaar had, leefde zich met $6\frac{1}{2}$ uit 7 en een TPR van 2089 (!) eens flink uit terwijl ook Cees Flikweert met $4\frac{1}{2}$ uit 7, nou vooruit, enige naam maakte.

Bert Dreef: Topjaar!

Externe competitie 2007/2008

15 september 2007	Tal/DCG 2	(1965)	– LSG 4	(2037)	3½ - 4½
Uw verslaggever: Jeroen Cromsigt	J. Cromsigt	(1847)	– L. Jap Tjoen San	(2097)	0 - 1
	W. Helmers	(2066)	– Q. van Dorp	(2078)	1 - 0
	R. Klein	(2014)	– M. Wubben	(2030)	½ - ½
	F. Schoffelman	(2013)	– A. Termeulen	(2141)	1 - 0
	M. Yahia	(1994)	– J. van de Weijer	(2006)	0 - 1
	Y. Nagel	(1973)	– B. Geragousian	(1961)	½ - ½
	J. Lubbers	(1955)	– C. Spaans	(1955)	½ - ½
	R. Pijlman	(1859)	– Th. Thissen	(2025)	0 - 1

Eerste komt kracht tekort

Jammerlijk zijn de laatste jaren om diverse redenen meerdere spelers uit het eerste team vertrokken, waardoor de basisopstelling danig verzwakt is. Deze eerste wedstrijd kon bijvoorbeeld Hans Leeftang niet meespelen en Wim Luberti was eveneens verhinderd. Gevolg was dat Wim Helmers met 2066 onze sterkste speler werd. Verder zijn de twee basisspelers Jeroen van Kuijk en Ruud van Caspel maar voor de minimale twee wedstrijden beschikbaar, dus dat betekent vrijwel het hele seizoen met twee invallers spelen. Geluk bij een ongeluk is dat de spelers uit het tweede niet veel onderdoen voor die uit het eerste.

Aangezien Het Probleem voor haar thuiswedstrijden eveneens gebruik maakt van de Mercator en Fischer/Z eenmalig haar onderkomen bij ons betrok, speelden we met 50 man in de grote zaal. Dat is nog eens een opkomst! Om de ELO-achterstand per bord niet te veel te laten oplopen, besloot ik als zwakste speler op het hoogste bord te gaan spelen. Daar kreeg ik het zwaar te verduren tegen de positionele speelster Linda Jap Tjoen San. De positionele druk leverde haar in het middenspel een kwaliteit op, maar nog geen overwinning. In tijdnood gooide ik er nog 10 zetten in 2 minuten uit, maar net toen ik dacht de controle te halen met nog 7 seconden voor de laatste zet in een slecht eindspel, zei Linda “vlag” tegen mij. Even de klok niet diep genoeg ingedrukt in alle haast. Argh!

Aan bord 2 speelde Wim Helmers een positionele Hollandse partij. Alles leek behoorlijk in evenwicht, totdat Wim een kleine kwaliteit won en daarna zijn fluwelen techniek het verschil uitmaakte.

Aan bord 3 speelde Ron Klein. Hij wilde eens wat anders spelen en dat werd een Budapest gambiet. Ron stond de

hele partij minder, maar bleef overeind. Er ontstond een paardeneindspel met vier tegen drie pionnen op dezelfde vleugel. Ron keepte deze stelling vakkundig tot in het 6^e speeluur en kon een halve laten bijschrijven.

Frans Schoffelman speelde op bord 4 tegen hun sterkste speler. De man, een tactisch kanon, had in het verleden een rating van 2300, dus ik telde de nul al half. Frans ging echter rustig zelf in de aanval. Een tegenaanval dreigde op een gegeven moment, maar Frans wist deze te neutraliseren en na reconstructie van de wederzijdse tijdnood haalde hij een vol punt binnen. Klasse!

Aan bord 5 had Mustapha Yahia het met zwart, mede door de Ramadan, zwaar. Hij verloor een pion en bleef ook qua stelling achter. In het eindspel pakte wit nog een pion mee en ruilde alles af om Mustapha kansloos achter te laten.

Invalster Yvette Nagel had een duel met vier dames. Tegenstandster was namelijk jeugdtalent Biaina Geragousian. Het werd een spannende Siciliaanse partij waarin het evenwicht nooit definitief werd verbroken. Remise dus.

Nog evenwichtiger ging het toe in de Konings-Indiër bij invaller Johan Lubbers. Niet alleen had hij evenveel ELO-punten als zijn tegenstander, ook op het bord was het gelijk. In het eindspel dat ontstond waren de lopers het enige ongelijke, nog een remise dus.

Op het laatste bord invaller René Pijlman. Hij overzag een zetje in de Aljechin en kwam minder te staan. Daarna maakte de tegenstander een fout, waarna René beter kwam te staan. Helaas maakte René zelf de laatste fout, waarmee ons pleit was beslecht.

6 oktober 2007	Moerkapelle 1	(1954)	– Tal/DCG 1	(1975)	3 - 5
Uw verslaggever: Jeroen Cromsigt	H. van Elteren	(1981)	– n.o.		1 - 0
	D. Bac	(1982)	– W. Helmers	(2066)	1/2 - 1/2
	J. van Elteren	(2041)	– R. Klein	(2014)	0 - 1
	G. van Ommeren	(2011)	– F. Schoffelmeeer	(2013)	0 - 1
	W. Vroegindeweyj	(1951)	– M. Yahia	(1994)	1 - 0
	M. Vroegindeweyj	(1907)	– J. Lubbers	(1955)	0 - 1
	A. Luinenburg	(1888)	– Th. Kuilman	(1939)	0 - 1
	A. Nieuwlaat	(1868)	– J. Cromsigt	(1847)	1/2 - 1/2

Eerste wint zelfs met man minder

Na de nederlaag in de 1e ronde stond de uitwedstrijd tegen Moerkapelle op het programma. Dit was meteen een vierpuntenwedstrijd, aangezien Moerkapelle een zwakke broeder is in de poule en het dus extra belangrijk is juist tegen hen punten te scoren.

Wegens drukke privé-omstandigheden kwam ik er pas een dag voor de wedstrijd achter dat ik nog een invaller moest regelen. Dat ik tegenwoordig niet de enige ben die het “druk druk druk” heeft, bleek wel toen ik ging rondbellen. De ene na de andere afzegging om evenzovele legitieme redenen. Menigeen schijnt tegenwoordig zijn agenda wel voor een hele week vooruit vol gepland te hebben! De *homo laboris* is in opkomst, de *homo ludens* verdwijnt Op het moment dat ik het hele 2e en 3e had rondgebeld, vond ik het welletjes. Een 1600- of 1700-speler zou waarschijnlijk weinig kans hebben tegen een 2000-speler. Dan maar met zeven man komen opdagen.

Moerkapelle is een rustig dorp gelegen tussen Zoetermeer en Gouda. De speellocatie was normaal in de plaatselijke basisschool. Uitermate rustig en goed verzorgd. Complimenten! Over naar de wedstrijd:

Op bord 1 speelde dus niemand (0-1).

Op bord 2 speelde Wim Helmers met zwart een gesloten Siciliaan. Daar gebeurde weinig en binnen een paar uur was de vrede getekend (1/2-1/2).

Op bord 7 speelde invaller Thomas Kuilman een Frans potje, waarin hij zijn tegenstander oprolde. Mijns inziens de moeite van het naspelen waard (1 1/2-1 1/2).

□	Thomas Kuilman	(1939)
■	Arno Luinenburg	(1888)

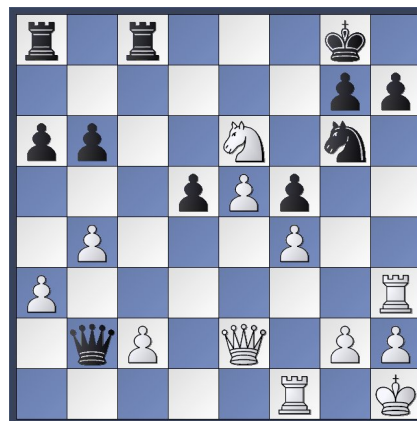
1. e4 e6; 2. d4 d5; 3. Pc3 Lb4; 4. e5 c5; 5. a3 La5

Een oude variant, normaal ziet men haast alleen nog 5. Lxc3.

6. b4 cxd4; 7. Pb5 Lc7; 8. f4 Pc6; 9. Pf3 f6; 10. Ld3 f5; 11. Lb2 Pge7; 12. Lxd4 Pxd4; 13. Pfxd4 a6; 14. Pxc7+ Dxc7; 15. 0-0 0-0; 16. Kh1 Ld7; 17. Tf3 Pg6; 18. De2 Dc3; 19. Pb3 Db2; 20. Taf1 Lb5?

Zwart had moeten nemen op a3 met tweesnijdend spel. Wie A zegt moet ook B zeggen.

21. Pc5! Lxd3; 22. Txd3 Tfc8; 23. Th3 b6; 24. Pxe6

24. Txc2?

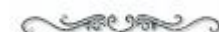
Zwart had op de verdediging moeten spelen met 24. Tc6. Nu wordt hij onder de voet gelopen.

25. Dh5 Pf8; 26. Pxf8 Kxf8; 27. Dxf5+ Ke7; 28. Txxh7 Tg8; 29. Df6+ Ke8; 30. De6+ Kf8

31. Th5 was mat in 5, maar wat is er nu leuker dan een hele hand pionnen mee te graaien?

31. Dd6+ Ke8; 32. Dxd5 Da2; 33. Da8+ Kf7; 34. Db7+ Kg6; 35. De4+ Kf7; 36. Df5+ Ke7; 37. Td1 Td2; 38. Tc1 Dc4; 39. Dg5+ Ke8; 40. Dh5+ Kf8; 41. Txc4

Tijdnood gehaald, mat gedekt en ook nog eens mooi gespeeld (1-0).

Op bord 6 speelde invaller Johan Lubbers wederom een Konings-Indiër. De manier waarop hij op aalgladde wijze zijn stelling allengs verbeterde en via pionnensnoeperij een gewonnen eindspel bereikte verdient respect (2 1/2-1 1/2).

Op bord 5 speelde Mustapha Yahia een degelijke pot met wit. Hij kwam een pion voor in een middenspel met aan beide zijden twee torens en een loper van gelijke kleur. Hij kon dat voordeel echter niet uitbuiten. Sterker nog, zwart kwam met beide torens op de tweede rij binnen, en dat bleek uiteindelijk fataal (2½-2½).

Op bord 8 speelde Jeroen Cromsigt met zwart een Engelse partij. Na schaakblindheid kwam hij een pion achter met enige compensatie voor wat betreft stukkenactiviteit. In complexe stelling met wederzijdse tijdnood werd veel geruild, waarna een remise-eindspel overbleef (3-3).

Direct daarna kwam de teamkapitein van Moerkapelle met een 4-4 voorstel. Ik moest eerst nog even uittrillen na de spanning van de tijdnood. We moesten wel goed staan, wil je zo'n aanbod krijgen. Op advies van Johan werd het voorstel afgewezen, terecht zou later blijken.

Op bord 4 speelde Frans Schoffelman met zwart. Hij kwam wel aardig te staan, maar na een mindere zet moest ik nog lang zijn gejeremieer aanhoren over zoveel geknoei. Frans nam buiten nog eens een extra trek aan de sigaret om de hersenactiviteit te verhogen en kon zo waar met een vrije a-pion het eindspel na de tijdcontrole in ons voordeel beslissen (4-3).

Op bord 3 speelde Ron Klein met wit zijn gebruikelijke Trompovski. Na lang en lastig laveren kwam hij een stuk voor tegen een vrijpion. Wederom zou Ron als laatste klaar zijn, maar hij klaarde dit klusje met verve (5-3).

Met deze knappe en onverwachte overwinning zijn we weer onder de mensen. Als Wim Luberti en Hans Leeflang nu ook nog regelmatig gaan meespelen, dan kunnen we dit seizoen in de middenmoot meedraaien. Zo niet, dan wordt het een lastig seizoen.

3 november 2007	Tal/DCG 1	(2001)	– HWP Haarlem	(2008)	4½ - 3½
Uw verslaggever: Jeroen Cromsigt	J. van Kuijk	(1956)	– R. in 't Veld	(2048)	½ - ½
	W. Helmers	(2066)	– T. Vrenegoor	(2332)	0 - 1
	H. Leeftang	(2146)	– R. Duchêne	(2166)	½ - ½
	F. Schoffelman	(2013)	– B. Gijsijt	(2209)	½ - ½
	R. Klein	(2014)	– J.T. Burggraaf	(1946)	1 - 0
	Y. Nagel	(1973)	– M. Merbis	(2121)	0 - 1
	M. Yahia	(1994)	– D. Joziase	(1916)	1 - 0
	J. Cromsigt	(1847)	– H. Lips	(2043)	1 - 0

Eerste boekt verrassende overwinning op HWP Haarlem

Op papier lijkt Het Witte Paard Haarlem een gevaarlijke kampioenskandidaat met een gemiddelde rating van bijna 2100. Eerlijk gezegd had ik de nul matchpunten al geteld met gemiddeld bijna 100 punten minder, maar een pionnetje kan raar lopen dus begonnen we vol goede moed aan deze klus.

Aan bord 1 speelde Jeroen van Kuijk mee. Hij is basis-speler, maar helaas laat zijn drukke schema niet veel tijd om vaak te spelen. Daardoor speelt hij zelfs minder dan een doorsnee invaller dit seizoen. Aangezien Haarlem sterke spelers op de bovenste borden heeft, wilde Jeroen zichzelf voor het team, bij afwezigheid van sterspeler Luberti, wel opofferen op het hoogste bord. Haarlem had echter naar onze voorgaande opstelling gekeken en koos ervoor om zelf ook niet de allersterkste speler op bord 1 te zetten. In de partij werd voornamelijk zwaar gela-veerd. Jeroen neutraliseerde elk initiatief van de tegen-stander, waardoor het evenwicht nooit echt werd verbro-ken.

Aan bord 2 speelde Wim Helmers tegen Taco Vrenegoor. Een 2300+-speler die vroeger veel in Amsterdam speelde maar naar het westen is uitgeweken. Wim kwam zo-waar goed uit de opening en het vroege middenspel, maar helaas kon hij zijn voordeeltje niet vasthouden en gold hierna het recht van de sterkste.

Aan bord 3 speelde Hans Leeftang met zwart tegen ex-Taller René Duchêne. Hans verdedigde secuur tegen het solide Pf3 en c4 van René. Na voorzichtig en subtiel wederzijds aftasten werd al snel tot remise besloten.

Aan bord 4 speelde Frans Schoffelman alweer een goede partij tegen een sterke tegenstander (2209). Frans kwam gewonnen te staan en in wederzijdse tijdnood claimde hij de partij. Nadat wedstrijd-leider Rob Thijssing zich prima kweet van zijn plichtplegingen aangaande de reconstructie van de partij, bleek dat Frans ongelijk had en dat de tegenstander de tijdnood had overleefd. Wat resteerde was een gelijke stelling, waar snel tot remise werd besloten.

Aan bord 5 speelde Ron Klein een handig potje. Redelijk snel werden de stukken geruild totdat een eindspel met gelijke lopers overbleef. Zijn tegenstander bood remise aan, maar Ron toonde aan dat hij meer van het eindspel begreep en won gedeceerd.

Aan bord 6 speelde Yvette Nagel met wit tegen een Pirc waar zwart al snel d6-d5 deed. In het middenspel tastte Yvette mis en keek tegen een verloren stelling aan. Een eindspelletje van toren voor Yvette tegen loper en paard voor zwart was niet meer te keepen en de onvermijde-lijke nederlaag liet niet lang meer op zich wachten.

Aan bord 7 speelde Mustapha Yahia. Na twee nederlagen tijdens de Ramadan was het tijd voor revanche. En die kwam! Mustapha bouwde zijn partij met zwart degelijk op en kwam een pion voor. Wit kreeg wel wat stukken-activiteit en meende dat hij een alles of niets aanval moest opzetten. Mustapha verdedigde zich bekwaam, en nadat de witte aanval was gaan liggen had zwart genoeg materiaal over voor de overwinning.

Aan bord 8 speelde Jeroen Cromsigt met wit een geweigerde Morra die overging in een variant van de Panov in de Caro-Kann. Na 14 zetten theorie bood ik remise aan. Mijn tegenstander ging eens kibitzen met ex-Taller René.

Die moet iets gezegd hebben in de trant van: dat is een prutser die schaakt zonder plan, gewoon doorspelen en de overwinning komt vanzelf. Doorgaans heeft hij daar nog gelijk in ook, maar die dag deed ik niet veel fout. Zwart nam te veel risico en verloor een pion. Na de tijd-nood resteerde een toreneindspel dat gewonnen was voor mij. Ron Klein zou zoiets binnen 10 minuten hebben uitgespeeld, maar gezien de 3½-3½ stand nam ik er eens flink de tijd voor. Je hebt tenslotte nog eens een uur na zet 40. Het juiste plan werd gevonden en de team-overwinning kon worden gevierd bij restaurant Blanco (een aanrader).

24 november 2007	Rijswijk 1	(2017)	– Tal/DCG 1	(1958)	6 - 2
Uw verslaggever: Jeroen Cromsigt	R. van Helvoort	(2217)	– W. Luberti	(2249)	1 - 0
	A. Cupido	(2088)	– H. Leeftang	(2146)	½ - ½
	M. Hoving	(2084)	– R. Klein	(2014)	1 - 0
	R. Leezer	(2007)	– F. Schoffelman	(2013)	½ - ½
	B. Kommer	(2093)	– M. Yahia	(1994)	1 - 0
	T. Goudriaan	(1947)	– J. Cromsigt	(1847)	1 - 0
	H. Steffers	(1952)	– R. Pijlman	(1859)	0 - 1
	M. van Liempt	(1751)	– T. Vos	(1542)	1 - 0

Eerste gaat zwaar onderuit in Rijswijk

Wisselvalligheid troef bij ons vlaggenschip. Vorige wedstrijd werd nog fraai gewonnen, maar tijdens deze wedstrijd hadden we last van een collectieve offday. Rijswijk stond weliswaar ongeslagen bovenaan, maar heeft niet het sterkste team in de poule en was zelf volgens hun webstek niet geheel gerust over een positief resultaat. De residentie van de Rijswijkers is het oude stadhuis en dat is goed toeven, zo'n flink gebouw geheel voor een select groepje schakers. Over naar de wedstrijd.

Aan bord 1 speelde eindelijk Wim Luberti weer eens mee. In een Siciliaan verraste hij menig omstander met 2. Pa3, wat al snel overging in een 2. c3-Siciliaan. Dat had hij allemaal geleerd op een obscure Russische website. Zijn tegenstander, ook 2200+, zei achteraf dat hij het zelf met wit ook allemaal zo speelde! Apart volk die sterke spelers. In de partij offerde Wim een stuk voor twee vrijpionnen op de damevleugel. In de analyse bleek dat Wim een winnende voortzetting had gemist. Zijn pionnenstorm werd neergeslagen en een verloren eindspel resteerde.

Aan bord 2 speelde Hans Leeftang met zwart als altijd een solide partij. De tegenstander offerde een stuk, maar Hans verdedigde de stelling bekwaam en de vrede werd getekend.

Aan bord 3 speelde Ron Klein wederom de langste partij van de dag. Veel heb ik er niet van gezien en begrepen, maar Ron miste ergens een remisewending. Daarna zag hij zich gedwongen een eindspel van K+T+P tegen K+T+P+h-pion te kepen. Helaas vond zwart in weinig tijd de juiste voortzetting, waardoor wij verloren.

Aan bord 4 speelde Frans Schoffelman een goede partij. Na menig tactische complicatie in een complexe stelling kwam hij een pion en kwaliteit voor te staan, maar door die eeuwig vermaledijde tijdnoed liet hij het helaas toch nog remise glippen.

Aan bord 5 trad Mustapha Yahia aan. Aanvankelijk werd er duchtig geschoven, maar toen de lijnen en diagonalen opengingen werd het toch nog tactisch en spannend. Helaas trapte Mustapha in een truc die via een ongedekte dame zwart een volle toren opleverde.

Aan bord 6 speelde Jeroen Cromsigt een open Spaans. Wit won een pion met ongelijke lopers in een dubbeltoreneindspel. Ik probeerde de stelling gesloten te houden en af te ruilen maar de tegenstander was zo gewiekst om dit te voorkomen en na enig positiespel stortte mijn stelling alsnog ineen.

Aan bord 7 opereerde invaller René Pijlman tegen een generaal buiten dienst. De ex-aanvoerder dirigeerde zijn manschappen echter minder behendig dan René, want aan het einde was René de enige uit ons team die de volle buit kon binnenslepen en zo de eer kon redden.

Aan bord 8 debuteerde ons jeugdtalent Tjark Vos (11 jaar!) met zwart. Na in de interne veel progressie te hebben getoond was het tijd voor het grotere en zwaardere werk. Hij speelde tegen een ander jeugdtalent (17 jaar), hetgeen de uitdaging nog groter maakte. Wit ging uitgekend te werk door strategisch te spelen. Dat is een stijl waar menig jeugdspeler het buitengewoon lastig

mee heeft. Tjark dacht met tactische middelen een ingesloten paard op h5 nog te kunnen compenseren, maar toen wit aantoonde zijn verdediging sluitend te hebben reesteerde een verloren eindspel van toren tegen paard, loper en vrijpion.

Al met al maar snel vergeten deze wedstrijd.

15 december 2007	Tal/DCG 1	(1933)	– Schaakcombinatie HTV 1	(1906)	2½ - 5½
Uw verslaggever: Jeroen Cromsigt	J. Lubbers		– P. den Boer	(1928)	½ - ½
	H. Leeftang	(2146)	– S. Pauw	(2109)	0 - 1
	R. Klein	(2014)	– F. Hoyne van Papendrecht	(1976)	½ - ½
	F. Schoffelmee	(2013)	– M. Hoogland	(1934)	0 - 1
	J. Cromsigt	(1847)	– A. Wagner	(1744)	0 - 1
	R. Pijlman	(1859)	– Th. Bovenlander	(1881)	1 - 0
	C. Groen	(1758)	– T. Bodaan	(1887)	½ - ½
	T. Visser	(1871)	– E. Baak	(1787)	0 - 1

Speelkracht eerste team bereikt 20-jaars dieptepunt

In de vijfde ronde stond weer eens een vierpuntenwedstrijd op het programma. Met vier punten uit vier wedstrijden waren wij een middenmotor. De uitslag van deze wedstrijd zou onze doelstelling voor de tweede helft van het seizoen bepalen. Bij winst mochten we nog enigszins meedoen voor het kampioenschap, bij 4-4 bleven wij middenmotor en bij verlies zou het strijden tegen degradatie worden.

Het spelen van een wedstrijd halverwege de decembermaand geeft problemen met de personele bezetting. Dat uitte zich bij ons team in de vorm van vier invallers. Zelf was ik die dag eigenlijk te verkouden om te spelen, maar vijf invallers leek me toch echt te gortig worden.

Dit was helaas alweer de tweede keer dit seizoen dat ik bijna alle speelgerechtigde schakers uit het 2e en 3e heb gevraagd om mee te doen om zo de lege plaatsen op te vullen, hetgeen niet bevorderend is voor de teamspirit en ook niet voor de speelsterkte, die met gemiddeld slechts 1933 volgens statistisch historicus Willem Hensbergen een 20-jaars dieptepunt bereikte. Gelukkig speelde ons Haagse tegenstander ook met drie invallers en waren zij op papier zelfs zwakker dan wij, maar in de praktijk viel dat bitter tegen.

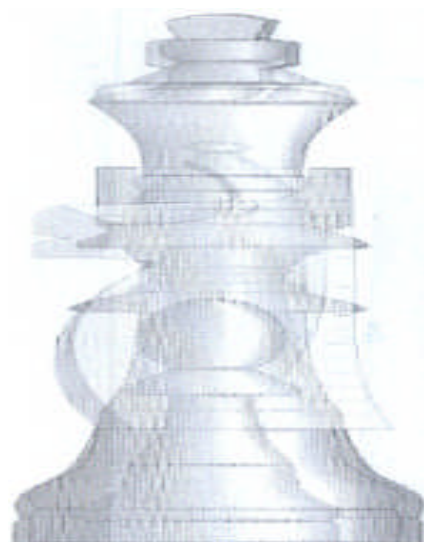
Aan bord 1 speelde invaller Johan Lubbers met zwart een Siciliaanse Draak. Al rap werden de dames geruild en kwam Johan melden dat hij dit niet leuk spelen vond en of hij daarom remise mocht aanbieden. Het moet natuurlijk wel leuk blijven, dus werd de vrede gesloten (1/2-1/2).

Aan bord 7 speelde Cor Groen met zwart een Konings-Indiër. Na het sjablone f7-f5 kreeg hij gelijkwaardig spel, waarna wit, getuige het snelle remiseenbod, ook niet verder wilde spelen. Ook deze tweede zwarte remise werd in dank aanvaard (1-1).

Aan bord 3 speelde Ron Klein. Ook deze partij eindigde in een remise voor zwart, al was dit een stuk spannender dan de voorgaande remises (1½-1½).

Je zou zeggen dat we nu op rozen zaten, maar de praktijk was weerbarstiger. Ik vond vrijwel alle witspelers minder staan, hoewel ik zelf als laatste zwartspeler ondertussen zelf steeds beter kwam te staan.

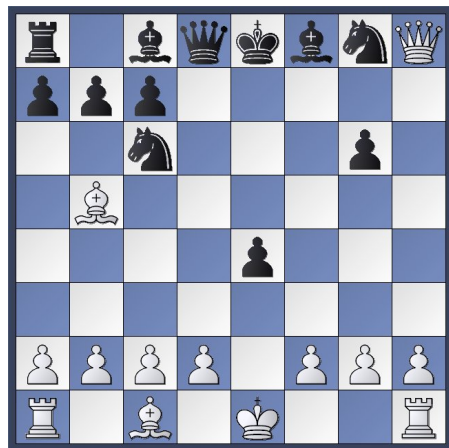
Aan bord 8 speelde invaller Tom Visser een gedegen partij. Helaas kwam hij steeds minder te staan, waarna de partij geruisloos verloren ging (1½-2½).

Aan bord 5 speelde uw verslaggever. Na een hachelijk openingsavontuur met de Jänisch kwam ik steeds beter te staan. Toen ik met nog drie minuten op de klok het verlossende genadeschot moest afschieten ging het mede door mijn koorts helemaal mis. Ai (1½-3½).

□ **A. Wagner** (1744)
 ■ **J. Cromsigt** (1848)

1. e4 e5; 2. Pf3 Pc6; 3. Lb5 f5; 4. Pc3 fxe4; 5. Pxe4 d5; 6. Pxe5 dxe4; 7. Dh5+ g6; 8. Pxc6 hxc6; 9. Dxc6

Teamgenoot René Pijlman kwam in deze stelling veront-
 rust informeren of alles nog wel goed ging. Ik kon hem
 geruststellen door te melden dat ik deze stelling al vaker
 op het bord heb gehad en dat zwart hier heus niet hope-
 loos verloren staat.

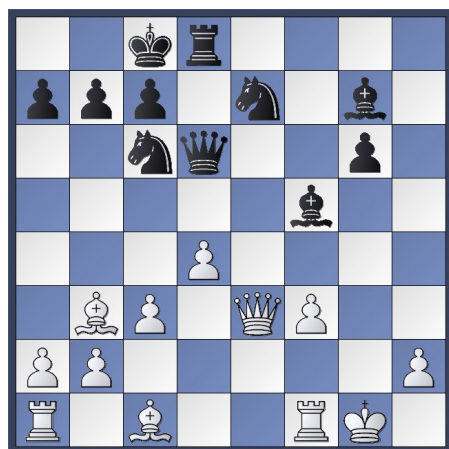
9. Dd5; 10. La4 Pge7; 11. Df6 Lf5; 12. Lb3 Dc5

Het beste is nu 13. Df7+ Kd7. Zwart staat niet alledaags,
 maar zijn stukken krijgen wel actief spel.

13. Dc3 Dd6

Uiteraard geen dames ruilen. Mijn strategie is erop ge-
 richt de stelling zo complex mogelijk te houden.

14. o-o Pd4; 15. De3 o-o-o; 16. c3 Pdc6; 17. f3
 exf3; 18. gxf3 Lg7; 19. d4

Nadat wit zijn eigen koningsstelling versplinterd heeft en
 ik al mijn stukken heb ontwikkeld, is het tijd geworden
 voor de korte combinatie.

19. Pxd4; 20. Td1 Th8; 21. Df2

21. f4 zou beter geweest zijn, alhoewel zwart met 21.
 Th3 ook dan binnenkomt.

21. Pxf3+

21. Txf2 was nog sterker (22. Dxf2 Pxf3+), maar de
 partijzet wint ook.

22. Dxf3 Dxf2+; 23. Kf1 Tf8?

Vermoeidheid en koorts begonnen zijn tol te eisen. Het
 simpele 23. Lh3+ wint relatief eenvoudig.

24. Lf4 Dxf4??

Schaakblindheid, nog steeds won 24. Lh3+ simpel.

25. Dxf4 Lh3+; 26. Kf2 Txf4+; 27. Kg3

Tja, die dubbele aanval had ik in tijdnood (1 minuut voor
 14 zetten) gemist.

27. Pf5+??

Nog maar een blunder, het zal de totale desillusie zijn ge-
 weest.

28. Kxf4 Lh6+; 1-o.

Als pleister op de wond en kleine troost zou het voor de
 eindstand gelukkig niet wezenlijk hebben uitgemaakt als
 ik deze partij wel zou hebben gewonnen.

Aan bord 2 speelde Hans Leeftang met wit een beschei-
 den Siciliaanse opstelling met b2-b3. Al snel kwam hij in
 de knoop met het verdedigen van diverse pionnen. Hans
 kon afruilen naar een dubbeltoreneindspel met loper,
 maar daarin werd de zwakte in de structuur nauwkeurig
 aangetoond door de sterke tegenstander (1½-4½).

Aan bord 4 speelde topscorer Frans Schoffelmeeer met
 wit, dus mijn verwachtingen waren hooggespannen.
 Frans kreeg een Spaanse partij op het bord en verbruikte
 zoals wel vaker weer veel tijd. Helaas deed zwart geen
 echt zwakke zetten en had ook geen zwaktes in de stel-
 ling. Toen Frans alsnog ten aanval trok kon zwart dat
 eenvoudig pareren, waarna een verloren eindspel over-
 bleef (1½-5½).

Was er dan niemand die zich aan de algehele malaise
 kon onttrekken en de eer voor de club kon redden? Ja-
 wel! Dat was net als in de vorige ronde invaller René
 Pijlman. Ondanks het feit dat hij de avond ervoor nog
 een partij voor het derde speelde (en verloor) was hij
 deze wedstrijd de enige die aan de goede kant van de
 score bleef en zo de eindstand op een onthutsende en
 stuitende 2½-5½ bracht. We laten de maestro zelf aan
 het geschreven woord.

René Pijlman: In het hoenderhok met die knuppel!

□	R. Pijlman	(1859)
■	Th. Bovenlander	(1881)

1. e4 e6; 2. d3 c5

De Konings-Indische aanval tegen het Frans/Siciliaans.

3. Pf3 Pc6; 4. g3 d6; 5. Lg2 Pf6; 6. o-o Le7; 7. Te1 Dc7; 8. c3 Ld7; 9. d4 o-o-o

Zwart heeft zich niet erg ambitieus opgesteld en rokeert de verkeerde kant op. Ik kon nu met 10. b4 cxb4; 11. a3 bxc3; 12. Pxc3 een pion offeren voor open lijnen naar de zwarte koning, maar ik koos voor een rustiger aanpak: ontwikkelen en de centrumdoorbraak e4-e5.

10. Pbd2 h6

Met de bedoeling g7-g5-g4, om het paard op f3 (dat geen goede velden heeft) op te jagen.

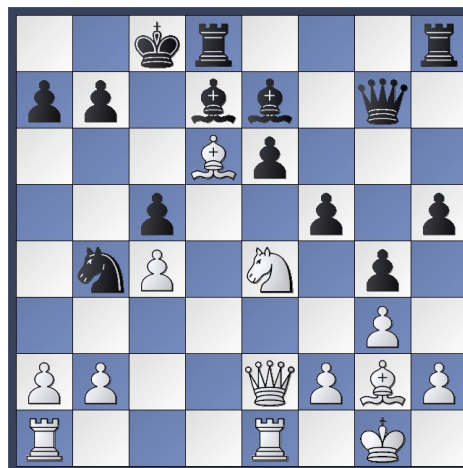
11. De2

Ook interessant was 11. Pc4!? met het idee 12. d5 of 12. Pxd6+ Lxd6; 13. e5.

11. g5; 12. e5 dxe5; 13. dxe5 Pd5; 14. Pc4 g4; 15. Pfd2 h5; 16. Pe4!?

Gooit de knuppel in het hoenderhok.

16. Pxe5; 17. Pxe5 Dxe5; 18. c4 Pb4; 19. Lf4 Dg7; 20. Ld6 f5?

Beter is 20. Df8 of 20. Lf8. Het staat dan ongeveer gelijk.

21. Pxc5! Lxd6; 22. Pxb7 Lc7; 23. Pxd8 Txd8; 24. c5

Niet slecht, maar eerst 24. a3 was sterker. Het verschil is dat het zwarte paard nu naar d5 kan.

24. a6?

Beter is 24. Kb8

25. c6

Opnieuw niet slecht, maar 25. Dc4! was sterker.

25. Le8?

Zwart kan wat langer doorspelen met 25. Lxc6; 26. Lxc6 Td6.

26. Dxe6+ Kb8; 27. Db3 La5; 28. Tac1

Alweer niet slecht, maar ook niet de beste. Ik dacht dat 28. a3 niet werkte wegens 28. Lf7, maar daarbij had ik 29. c7+ niet gezien. Zwart zag dat zetje wel en blokkeerde snel de witte c-pion.

28. Dc7; 29. Ted1

Niet slecht, maar 29. Tc5! was sterker (29. Lf7; 30. Da4).

29. Txd1+; 30. Txd1 Ka7??

Tijdnoodblunder in verloren stelling.

31. De3+; 1-o.

9 februari 2008	Zukertort/A 2	(2041)	–	Tal/DCG 1	(2023)	3½ - 4½
	B.P. Mulder	(2152)	–	W. Luberti	(2249)	½ - ½
	M. Bottema	(2039)	–	F. Schoffemeer	(2013)	½ - ½
	E. Roosendaal	(2084)	–	W. Helmers	(2066)	0 - 1
	J. Helsloot	(2066)	–	M. Yahia	(1994)	1 - 0
	E. de Kleuver	(2040)	–	R. Klein	(2014)	½ - ½
	P. de Heer	(1996)	–	J. van Kuijk	(1956)	1 - 0
	B. Skoric	(1913)	–	R. van Caspel	(2042)	0 - 1
	P. Ikpa		–	J. Cromsigt	(1847)	0 - 1

Uw verslaggever:
Jeroen Cromsigt

Eerste wint vierpuntenderby tegen Amstelveen 2

Na twee opeenvolgende nederlagen en slechts vier punten uit vijf wedstrijden werd onze doelstelling noodzakelijkerwijs bijgesteld tot handhaven in de KNSB. Tegenstander Amstelveen 2 had slechts twee punten en verkeerde in acuut degradatiegevaar. Het zou dus een echte vierpuntenwedstrijd worden, waarbij de verliezer het lastig zou krijgen de rest van de competitie.

Aan bord 8 speelde teamleider Jeroen Cromsigt. Zijn jonge Nigeriaanse tegenstandster stelde hem in de gelegenheid om een offer te brengen en vanuit de opening te winnen (1-0).

□ **Pauline Ikpa**
■ **Jeroen Cromsigt** (1837)

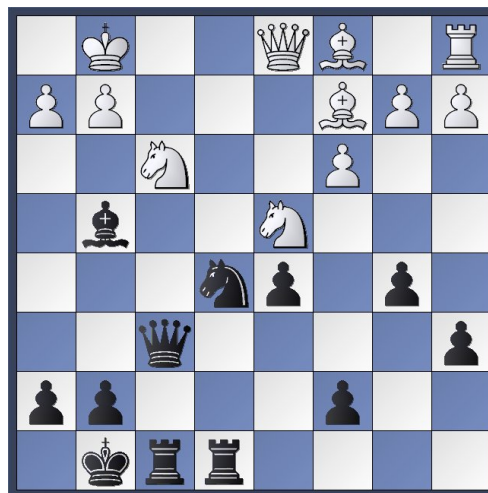
1. e4 e5; 2. Pf3 Pc6; 3. Lb5 a6; 4. La4 Pf6; 5. o-o Pxe4; 6. d4 b5; 7. Lb3 d5; 8. dxe5 Le6; 9. c3 Lc5; 10. Pbd2 o-o; 11. Lc2 Pxf2

Dit heet de Dilworth-aanval in het open Spaans. Het werd vroeger vooral in correspondentiepartijen gespeeld. Op topgrootmeesterniveau heeft alleen Arthur Jusupov deze opening meer dan eens gespeeld, met de verdienstelijke score van 4 uit 5.

12. Txf2 f6; 13. exf6 Lxf2+; 14. Kxf2 Dxf6; 15. Kg1 Tae8; 16. Pb3?

Beter is om met Pf1 en Le3 het eindspel in te gaan. Meestal wordt dan op f3 geruild. Wit staat dan een toren en twee pionnen achter tegen een paard en een loper. Volgens de ECO (Encyclopedia of Chess Openings) staat wit dan toch iets beter vanwege het loperpaar, maar zwart heeft wel actief tegenspel, en daar is het mij om te doen.

16. Pe5; 17. Pbd4 Lg4

18. Kf2?? Dh4+; 19. Kg1 Pxf3+

En opgegeven, wit verliest groot hout na 20. Pxf3 Lxf3; 21. gxf3 Te1+.

Aan bord 6 speelde Jeroen van Kuijk met zwart een Grünfeld-Indische partij. Vlak voor de partij kwam hij erachter dat zijn motor was gestolen uit zijn garage-complex. Zoiets slaat je uiteraard uit het lood. Jeroen maakte al ras een foutje en werd vrij snel opgerold (1-1).

Aan bord 4 speelde Mustapha Yahia (de spreekstalmeester wist zijn naam niet uit te spreken, jammer!) met zwart tegen een sterke tegenstander. Helaas kwam Moes er niet aan te pas en kwam hij al snel een pion achter. Nadat wit rustig al zijn stukken had geactiveerd, volgde de onvermijdelijke nederlaag snel (1-2).

Aan bord 5 speelde Ron Klein met wit weer eens een Trompovski. Ook hij kwam langzaam maar zeker minder te staan. Ron had geluk dat tegenstandster Esther de Kleuver veel tijd had verbruikt. Toen zij namelijk aan een winnende aanval bezig was, keepste Ron zo goed dat zij, gezien de tijd, zijn remiseaanbod niet meer kon weigeren. Een nipte ontsnapping (1½-2½).

Aan bord 7 speelde voor het eerst dit seizoen vaste kracht Ruud van Caspel mee. Onze nationale seniorenkampioen veroorloofde zich in de Budapester het mindere 1. d4 Pf6; 2. c4 e5; 3. g3? en kwam slecht te staan, maar toen Skoric ook een keer een mindere zet deed kwam Ruud helemaal terug in de partij en liet hij zien waarom hij Nederlands kampioen is! (2½-2½).

Aan bord 2 speelde Frans Schoffelmeer met zwart tegen de op papier sterkere Bottema, maar Frans liet zoals wel vaker dit seizoen zien dat dit geen beperking hoeft te zijn. In een moeilijke stelling, waar Frans iets beter stond, werd mede gezien de tijd tot remise besloten (3-3).

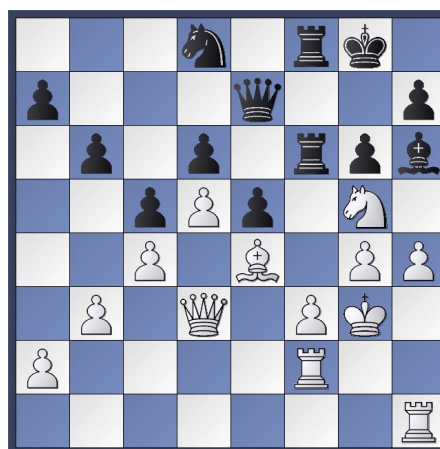
Aan bord 3 kreeg Wim Helmers met wit een aangenomen ('aangename') Damegambiet met Lg4 tegen zich. Wim wist op strategische gronden een overwicht te bereiken, wat zich vlak voor de tijdcontrole liet uitbetalen in stukwinst. In de tweede helft klaarde Wim dit klusje vakkundig (4-3).

Aan bord 1 mocht 'invaller' Wim Luberti met wit de eer van de club hoog houden. Wim manoeuvreerde zich naar een laveerstelling en kwam op tijd voor. Met naderende wederzijdse tijdnood liet hij zich in op een speculatief stukoffer, wat overigens nog goed bleek te zijn ook. Prima intuïtie! Ik vertelde Wim dat remise goed genoeg was, maar, echte schaker als hij is, bleef hij persistent op winst doorspelen. In de tweede tijdphase offerde hij een kwaliteit voor een pion om door de stelling heen te breken. Uw verslaggever doorstond een angstig laatste uur van de wedstrijd. Zou Wim het redden en geen fout maken? Uiteindelijk bleek ook het tweede offer niet door-

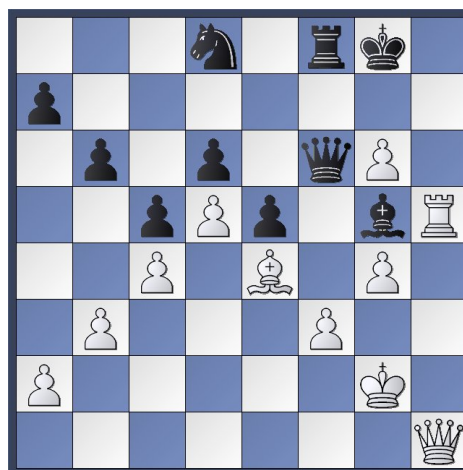
slaggevend en moest Wim met remise genoeg nemen (4½-3½). Een prima resultaat, aangezien ik vantevoren met 4-4 al blij zou zijn geweest!

□	Wim Luberti	(2249)
■	Bart Piet Mulder	(2152)

1. g3 g6; 2. Lg2 Lg7; 3. e4 e5; 4. Pe2 Pe7; 5. o-o o-o; 6. d4 d6; 7. Pbc3 c6; 8. Lg5 f6; 9. Le3 Lg4; 10. h3 Le6; 11. dxe5 fxe5; 12. Dd2 Dd7; 13. Tad1 Td8; 14. Kh2 c5; 15. Pd5 Pbc6; 16. c3 Lxd5; 17. exd5 Pa5; 18. b3 Pf5; 19. Lg5 Te8; 20. g4 Pe7; 21. c4 b6; 22. Le4 Tf8; 23. Pg1 Kh8; 24. Kg3 Pg8; 25. f3 Pb7; 26. h4 Pf6; 27. Lxf6 Txf6; 28. Ph3 Taf8; 29. Tf2 Pd8; 30. Th1 Kg8; 31. Dd3 De7; 32. Pg5 Lh6

33. Pxd7 Lf4+; 34. Kg2 Kxh7; 35. h5 Kg7; 36. hxe6 Th8; 37. Txe8 Kxe8; 38. Tf1 Kg8; 39. Th1 Tf8; 40. Th7 Dg5; 41. Th5 Df6; 42. Db1 Lg5; 43. Dh1

43. Pf7; 44. gxf7+ Txf7; 45. Lf5 e4; 46. Lxe4 Db2+; 47. Kh3 De5; 48. Db1 Tf4; 49. Dd3 Kf8; 50. De2 Tf7; 51. Dh2 Df6; 52. Txe5 Dxe5; 53. Dxd6+ Kg7; 54. Kg3 Dc1; 55. Dg6+ Kf8; 56. Dd6+ Kg7; 57. De5+ Kg8; 58. De8+ Kg7; 59. De5+ Kg8; 60. De8+; remise.

8 maart 2008	Tal/DCG 1	(1955)	– DD 2	(1961)	3½ - 4½
Uw verslaggever: Jeroen Cromsigt	W. Luberti	(2249)	– R. de Waard	(2068)	0 - 1
	W. Helmers	(2066)	– H. Segers	(2005)	1 - 0
	R. Klein	(2014)	– W. Vink	(2035)	½ - ½
	n.o.		– J.W. Koelmans	(1973)	0 - 1
	R. van Caspel	(2042)	– J. van Essteren	(1886)	1 - 0
	Chr. Vos	(1928)	– O. Rost van Tonningen	(2046)	½ - ½
	J. Cromsigt	(1847)	– H. van Bellen	(1777)	½ - ½
	T. Vos	(1542)	– F. Montsma	(1894)	0 - 1

Gehandicapt eerste gaat nipt ten onder in vierpundenduel tegen DD2

Na de knappe overwinning op Zukertort/Amstelveen 2 stond de thuiswedstrijd tegen het Haagse Discendo Discimus 2 op het programma. Het spelen met slechts 6 basisspelers heeft zo zijn nadelen mocht uw verslaggever ondervinden. Ruud van Caspel, onze nationale seniorenkampioen, speelde weliswaar mee, maar late afzeggingen van Hans Leeftang en Mustapha Yahia noopten mij om twee invallers te vinden. Na 15 telefoontjes en 12 mensen te hebben aangesproken, kon ik met moeite de invallers weten te regelen. Zoiets heeft uiteraard invloed op de wedstrijdmentaliteit.

Op bord 4 speelde Frans Schoffelman. Althans, dat hadden we zo gepland. Om één uur geen Frans. OK, hij was wel eens vaker wat verlaat en zou toch zo wel komen? Om half twee helaas nog steeds geen Frans. Het was al te laat om nog een sterke invaller te regelen, verder was ik zelf ook druk aan het spelen, had dus weinig tijd en Frans zou toch zo wel komen? Helaas voor ons gebeurde dat niet, want later bleek Frans wegens privéomstandigheden te zijn verhinderd en was ook niet in de gelegenheid om nog af te bellen (0-1).

Op bord 3 speelde Ron Klein met zwart een snelle partij. De stukken en pionnen werden vliegensvlug afgeruild en na ruim een uur werd de vrede gesloten (½-1½).

Op bord 7 speelde Jeroen Cromsigt tegen een oud-gediende (77 jaar). De Van Geet-opening (1. Pc3 d5; 2. e4 Pf6) die na 3. e5 Pfd7; 4. d4 e6 overging in een Franse partij. Binnen de 20 zetten waren beide participanten tevreden met een gelijk spel en ook hier gingen de stukken terug naar de uitgangspositie (1-2).

Op bord 1 speelde Wim Luberti weer eens mee. Zijn moderne opening werd echter vakkundig aangepakt en al snel zat Wim met een ruïne aan gedeplaceerde stukken en gaten in de pionnenstructuur. Wit had er geen moeite mee en al snel moest Wim de vlag strijken (1-3).

Op bord 8 speelde invaller Tjark Vos. De Hongaarse opening heb ik hem helaas nog niet geleerd, want Pg5 komt meestal te vroeg in deze opening. Zwart joeg het stuk terug en ontwikkelde een sterke tegenaanval. Daarna had hij geen probleem om het overwicht op zijn jonge tegenstander te verzilveren (1-4).

Nog ruim binnen de eerste tijdcontrole hadden we al bijna verloren, maar het werd toch nog spannend want de drie overgebleven musketiers lieten zich niet kennen en sloegen goed terug.

Allereerst Ruud van Caspel op bord 5. Met zwart neutraliseerde hij eerst de witte voorzet en nam langzaam maar zeker het initiatief over. Toen wit op b7 sloeg (Ruud: “Nooit doen, ook al is het goed”) won Ruud een paar pionnen terug en creëerde een vrijpion die hij later tegen een vijandelijk stuk mocht afruilen. Het resterende eindspel na de tijdcontrole was geen enkel probleem voor onze kampioen (2-4). Ruud, bedankt voor het meespelen al die jaren!

Op bord 2 had Wim Helmers weer een moeilijke stelling op het bord gekregen. Hij won een kwaliteit maar met enkele zware en lichte stukken en nog legio pionnen op het bord was het gevaar met de naderende tijdnood nog steeds niet geweken. Wim opereerde erg handig en won via een tussenzetje nog een vol stuk (3-4).

Op bord 6 lag het lot van Tal/DCG 1 in de handen van Chris Vos. Via actief spel had hij het initiatief naar zich toe getrokken. Tussen zet 25 en 40 werden de zware stukken afgeruild en kon Chris een pion meesnoepen in een gunstig eindspel met aan beide kanten drie lichte stukken en nog een handvol pionnen. Chris offerde in een ultieme winstpoging een stuk voor drie vrijpionnen maar het looperpaar van de handig spelende opponent bleek net genoeg om af te wikkelen naar een remise-eindspel met ongelijke lopers (3½-4½).

29 maart 2008	Kennemer/C 3	(1915)	– Tal/DCG 1	(1990)	2 - 6
Uw verslaggever: Jeroen Cromsigt	A. de Bruijn	(1980)	– W. Luberti	(2249)	0 - 1
	G. Snijders	(1936)	– W. Helmers	(2066)	1/2 - 1/2
	H. Boulahfa	(1875)	– R. Klein	(2014)	0 - 1
	W. Roggeveen	(1832)	– M. Yahia	(1994)	0 - 1
	F. Arp	(2020)	– Th. Kuilman	(1939)	0 - 1
	R. Keizer	(1963)	– J. Lubbers	(1955)	1 - 0
	L. van Oers	(1859)	– R. Pijlman	(1859)	1/2 - 1/2
	T. Roosink	(1858)	– J. Cromsigt	(1847)	0 - 1

Eerste wint dik in cruciaal duel in Bloemendaal

Na eerst de deceptie van de vorige nederlaag te hebben verwerkt, moesten wij alweer een cruciaal vierpunten-duel spelen. Als de wedstrijd tegen Kennemer Combinatie 3 verloren zou gaan, dan zou degradatie wel erg dichtbij komen, te meer omdat we in de laatste wedstrijd waarschijnlijk weinig in de melk te brokkelen zouden hebben tegen kampioenskandidaat ZSC/Zaende. Bij een overwinning of gelijkspel tegen KC3, zouden wij veilig zijn, zaak dus om met een sterk team aan te treden. Gelukkig kon Wim Helmers spelen, jammer voor ons dat Frans Schoffemeer en Hans Leeftang niet aanwezig waren. De vier invallers Johan Lubbers, Wim Luberti, Thomas Kuilman en René Pijlman waren echter gemiddeld een stuk sterker dan de vier overgebleven vaste spelers! Ook al hadden we een overmacht aan ELO-punten, dan nog is dat geen garantie voor de winst. KC3 speelde namelijk met vier jeugdspelers, en die zijn meestal een stuk sterker dan hun rating doet vermoeden.

Aan bord 5 speelde Thomas Kuilman tegen Frans Arp, een oude bekende in de SGA. In een tweepaardenspel in de naand kwamen de zetten vlot op het bord. Thomas behield de pion voorsprong en ruilde af naar een toren-eindspel. Daarin had hij alle finesses goed gezien en al ras werd het volle punt binnengesleept (1-0).

Aan bord 6 speelde Johan Lubbers met zwart een gesloten Siciliaan. Johan kwam met een listig zetje (Txx2) een pion voor en leek te gaan winnen. Tegenstander Ronald Keizer (oud kampioen van PCB, een van onze eigen voorlopers als vereniging) creëerde echter tegenkansen doordat Johan met zijn koning in het midden van het bord was blijven staan. Pardoes zette Ronald mat met zijn paard om de score gelijk te trekken (1-1).

Wim Helmers speelde een complexe partij aan bord 2. Veel begreep uw verslaggever er niet van, wel dat het uiteindelijk remise werd (1½-1½).

Aan bord 8 speelde Jeroen Cromsigt. Hij kreeg het ter plaatse populaire Halloween-gambiet voorgeschoteld (1. e4 e5; 2. Pf3 Pc6; 3. Pc3 Pf6; 4. Pxe5?! Pxe5; 5. d4 Pg6; 6. e5. Hij besloot het paard te houden met 6. Pg8 in plaats van terug te geven met 6. Lb4. Dat werd vier uur lang een stelling die onder druk staat 'keepen', maar al het gevaar werd geneutraliseerd en uiteindelijk bleef een pionneindspel met een stuk meer over (2½-1½).

Aan bord 4 speelde Mustapha Yahia met zwart. Hij kwam mijns inziens iets minder uit de opening maar bleef de stelling gecompliceerd houden. De witte dame kwam op h8, de zwarte dame op a1 en h1. Na veel afruil bleek hij de stelling beter te hebben getaxeerd en kon hij het volle punt incasseren (3½-1½).

Aan bord 1 speelde Wim Luberti met wit. Hij speelde in aanvallende stijl, dus met veel druk en stukken op de stelling houden. Na verloop van tijd volgde de fout van zwart welhaast vanzelfsprekend en Wim klaarde het klusje in grootse stijl. Toch was dit pas zijn eerste overwinning in de KNSB-competitie dit seizoen! De buit was nu echter wel binnen (4½-1½).

Aan bord 3 speelde Ron Klein met wit zijn gebruikelijke Trompovski. De stijl van Ron laat zich omschrijven als gedegen en secuur. Geen spectaculaire stukoffers, maar wel een actieve stukkenopstelling en een fluwelen eindspeltechniek. Zijn partijen duren dan ook vaker wel dan niet meer dan 40 zetten en daarom is hij regelmatig pas als een van de laatsten klaar. Ook deze partij was geheel in Ron's stijl:

☐ **Ron Klein** (2014)
☒ **Hicham Boulahfa** (1875)

1. d4 Pf6; 2. Lg5 Pc4; 3. Lh4 g5; 4. f3 gxh4; 5. fxe4 c5; 6. e3 Lh6

Volgens de Chessbase database scoort wit niet denderend in deze stelling. Gebruikelijk is hier 7.Kf2, maar, zoals reeds gemeld, geen rare fratsen voor Ron, gewoon degelijk ontwikkelen.

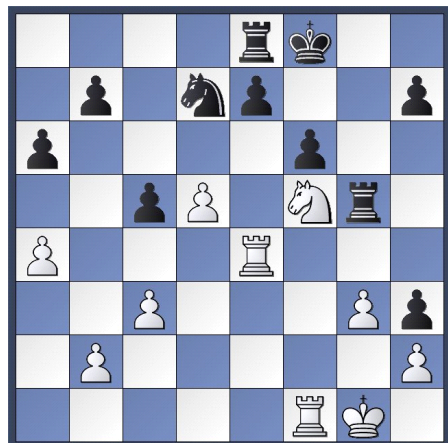
7. d5 Lxe3; 8. Lc4 Ld4; 9. c3 Lf6; 10. Dh5 d6; 11. Pf3 Pd7; 12. o-o Tg8; 13. Pbd2 h3; 14. g3 Pf8; 15. Lb5+ Ld7; 16. a4 a6

Hier zou 17. e5! een spectaculair pionoffer zijn met doorslaand succes: 17. dxe5; 18. Pxe5 Tg6; 19. Lxd7+ Pxd7; 20. Pxx6 +/- of 17. axb5; 18. exf6 Lg4; 19. Dh6 Tg6; 20. fxe7! Dxe7; 21. Df4 +/- . Uiteraard is zo iets lastig door te rekenen, Ron kiest voor de gewone afruil.

17. Lxd7+ Dxd7; 18. e5!

18. a5 zou de positionele aanpak zijn.

18. dxe5; 19. Pc4 Dg4; 20. Dxxg4 Txxg4; 21. Pfxe5 Lxe5; 22. Pxe5 Tg5; 23. Tae1 f6; 24. Pc4 Pd7; 25. Pd6+ Kf8; 26. Pf5 Te8; 27. Te4

Zwart stond al moeilijk, maar begaat nu een blunder die een stuk kost. Daarna zien we de fluwelen eindspel-techniek van Ron in actie. Zwart krijgt werkelijk geen enkele tegenkans meer.

27. Pe5?; 28. Txe5! Td8

28. fxe5; 29. Pd6+ en 30. Pxe8, eveneens met stuk-winst.

29. Te2 Txd5; 30. Pxe7 Tde5; 31. Txe5 Txe5; 32. Pf5 Te2; 33. b4 cxb4; 34. cxb4 Tb2; 35. Tf4 Tb1+; 36. Kf2 Tb2+; 37. Kf3 Txxh2; 38. Th4 Tb2; 39. Txxh3 Txb4; 40. Th4 Tb3+; 41. Ke4 b5; 42. axb5 Txb5; 43. Txxh7 Tb1; 44. Kd5 Tb5+; 45. Ke6 Tb6+; 46. Pd6 Kg8; 47. Td7 Tb3; 48. Pe4 Tb6+; 49. Kf5 a5; 50. Pxf6+ Kf8; 51. Kg6

Het is mat of torenverlies, 1-0.

René Pijlman was als laatste klaar. Hij speelde met wit aan bord 7 een gesloten Siciliaan waarin beide partijen zeer lang over hun zetten nadachten. René kwam een kwaliteit achter, maar toen zijn tegenstander in wederzijds opkomende tijdnood met zijn toren naar de tweede rij ging en deze liet insluiten, werd de kwal weer teruggepakt. Het resterende eindspel met pion meer en ongelijke lopers probeerde René nog wel te winnen, maar dat lukte helaas niet meer (6-2).

Na afloop zijn wij, na omzwervingen, nog naar Haarlem gegaan om met een copieus diner te vieren dat wij onze aanwezigheid in de KNSB wederom met een jaartje hadden verlengd.

19 april 2008	Tal/DCG 1	(1889)	– ZSC/Saende 1	(2083)	2½ - 5½
	Chr. Vos	(1928)	– H. Klarenbeek		0 - 1
	H. Leeftang	(2146)	– M. Klarenbeek		½ - ½
	R. Klein	(2014)	– M. van Schaardenburg	(2246)	½ - ½
	F. Schoffelmeer	(2013)	– M. Grondsmas	(2039)	½ - ½
	M. Yahia	(1994)	– A. Toby	(2109)	0 - 1
	J. Croomsigt	(1847)	– E. Janssen	(2074)	½ - ½
Uw verslaggever:	J. Loeve	(1630)	– E. Woudt	(2046)	½ - ½
Jeroen Croomsigt	T. Vos	(1542)	– Y. Eijk	(1984)	0 - 1

Eerste verliest laatste wedstrijd kansloos

Aan het begin van het seizoen hadden de rekenmeesters al uitgedokterd dat de laatste loodjes het zwaarst zouden wegen. ZSC/Saende kon namelijk kampioen worden en met het overvloedig gebruik van vele invallers was het voorraadreservoir danig geslonken. Qua stand waren wij al veilig en konden wij dus vrijuit spelen. De grootste uitdaging was het vinden van acht spelers. Wederom moest ik alle personen uit het 2e en 3e vragen, en dan nog kwam ik één speler tekort. Gelukkig bleek jeugdleider Jaap Loeve van het 4e team bereid om ons te helpen.

Over de wedstrijd valt niet veel te melden. Wij gingen er kansloos af, zonder ook maar een enkele overwinning, maar wel met 5 remises, waarop invaller Chris Vos het positief bekeek en meldde dat wij met 5-3 hadden gewonnen Jaap Loeve, Ron Klein en Jeroen Croomsigt speelden netjes remise tegen hun veel sterkere tegenstanders. Hans Leeftang speelde een salonremise met wit. Frans Schoffelmeer kwam goed weg met remise in de Schvesnikov. Chris Vos, Tjark Vos en Mustapha Yahia kwamen er in hun partij niet aan te pas en verloren allen kansloos.

2 oktober 2007	Caissa 3	(1951)	– Tal/DCG 2	(1925)	2 - 6
	W. de Kruiff	(2011)	– J. Lubbers	(1955)	0 - 1
	R. van Duijn	(1918)	– W. Hensbergen	(2028)	1 - 0
	B. Gijsbers	(2023)	– Y. Nagel	(1973)	0 - 1
	Th. Weijers	(1979)	– J. Nagel	(1951)	1/2 - 1/2
	F. Terlouw	(1921)	– Th. Kuilman	(1939)	0 - 1
	H. Trujillo	(1974)	– E.J. Bosman	(1896)	1/2 - 1/2
Uw verslaggever:	G. Veldhuis	(1916)	– P. Kooiman	(1921)	0 - 1
Dirk Goes	L. Oldenhuis	(1865)	– T. Kooiman	(1737)	0 - 1

Tal/DCG 2 sterk van start!

Eerste wedstrijd van het seizoen voor Tal/DCG 2 en de verwachtingen zijn hooggespannen. Niet verwonderlijk als je een kopman als Wim Luberti in de gelederen hebt. Eigenlijk hoort Wim natuurlijk gewoon in het eerste team te spelen, maar op zaterdag is hij (te) vaak verhinderd, zodat het kopmanschap van het tweede team voor hem een uitkomst was. Wel jammer voor het eerste team, dat hem node moet missen, maar gelukkig mag Wim vier keer invallen.

Caissa speelt met ingang van dit seizoen in Huize Lydia aan het Roelof Hartplein, een fraai pand gebouwd in Amsterdamse School-stijl, een stroming in de architectuur die in de jaren '20 van de vorige eeuw nogal populair was. De naam "Huize Lydia" doet een louche bordeel vermoeden, maar niets is minder waar. Voorheen was het lange tijd in gebruik als internaat annex opleidingscentrum voor verpleegsters van het Onze Lieve Vrouwe Gasthuis en tegenwoordig doet het dienst als cultureel buurtcentrum. Caissa heeft er de grote zaal betrokken, en het moet gezegd, die ziet er prachtig uit. Me dunkt dat we onze schaakvrienden van Caissa kunnen feliciteren met hun nieuwe onderkomen. Als enig minpuntje (want ik blijf natuurlijk wel een vervelende zeikerd) noem ik de sluitingstijd van stipt 24.00 uur, wat analyseren na een lange partij onmogelijk maakt.

De wedstrijd zelf wilde maar nooit een echte wedstrijd worden. Caissa had toch bepaald geen kinderachtig team opgesteld, maar je hebt zo van die dagen dat er niks fout kan gaan, en dit was er zo een. Nou ja, bijna niks dan, Willem Hensbergen moest aan het eind van de avond toch echt tegenstander Roel van Duijn feliciteren terwijl de nieuwkomers Jan Nagel en Evert Jan Bosman (welkom heren!) met verdienstelijke halfjes debuteerden, maar de overige spelers denderden met vaak grof geweld over hun tegenstanders heen. Bij Piet Kooiman ging het helemaal van dik hout

Piet Kooiman (1921)
 Geert Veldhuis (1916)

Commentaar van Piet

1. e4 e5; 2. Pf3 Pc6; 3. Lb5 a6; 4. La4 Pf6; 5. Pc3 Lc5

Hier herinnerde ik mij dat Hans Leeftang dit een paar jaar geleden ook tegen mij speelde. Ik zette toen meen ik voort met 6. d3. Hij vroeg bij de nabeschouwing waarom ik niet 6. Pxe5 speelde. Ik durfde dat niet vanwege 6. Lxf2+. "Nou", zei Hans "dat kun je best spelen met wit." We keken er even naar en hij overtuigde mij. Nu durfde ik het wél!

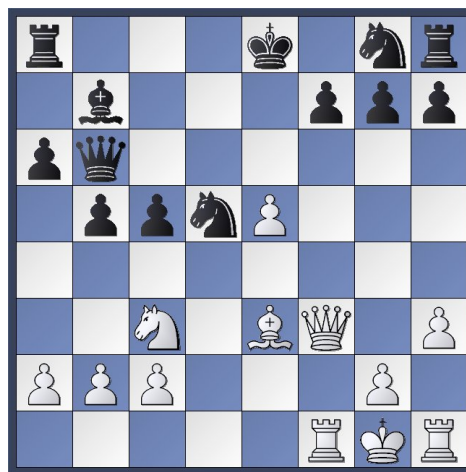
6. Pxe5 Lxf2+; 7. Kxf2 Pxe5; 8. d4 Peg4+; 9. Kg1 b5; 10. Lb3 d6; 11. h3 Ph6; 12. Lg5

Zwart heeft nog meer problemen bij 12. Lxh6.

12. c6; 13. Df3 Lb7; 14. Tf1

Opnieuw geeft Fritz Lxh6 aan als sterker, maar zwart staat sowieso te wankelen.

14. Phg8; 15. e5 dxe5; 16. dxe5 Db6+; 17. Le3 c5; 18. Ld5 Pxd5

19. Dxf7+ Kd8; 20. Pxd5 Dc6; 21. Df8+ Kd7; 22. Dxc7+ Ke6; 23. Df7+ Kxe5; 24. Df5+ Kd6; 25. Lf4# 1-0.

Met dank aan Hans Leeftang!

Ook Tobi Kooiman maakte zijn debuut, en hij vierde dat met een fraaie overwinning, daarbij niet minder dan 128 ratingpunten overbruggend! Tobi zat trouwens naast papa Piet, en dat was goed voor een aardig plaatje, evenals de aanblik van Jan en Yvette Nagel elders in de zaal. Had ik mijn fototoestel maar meegenomen!

Uiteindelijk stakte de score bij een niet eens geflatteerde 6-2 voor de onzen. Goed werk jongens en meisje, we zijn bepaald weleens minder overtuigend aan een seizoen begonnen!

22 oktober 2007	Tal/DCG 2	(1942)	–	Zukertort/A 4	(1880)	4	-	4
Uw verslaggever: Jeroen Cromsigt	W. Luberti	(2249)	–	M. Laarhoven	(2039)	1	-	0
	W. Hensbergen	(2028)	–	M. Harmsen	(2025)	1/2	-	1/2
	J. Lubbers	(1955)	–	J. Spinhoven	(1955)	0	-	1
	J. Nagel	(1951)	–	N. Louter	(1950)	1/2	-	1/2
	Y. Nagel	(1973)	–	B. Stam	(1950)	1/2	-	1/2
	E.J. Bosman	(1896)	–	H. de Boer	(1830)	1/2	-	1/2
	Th. Kuilman	(1939)	–	W. Kappelhof	(1670)	1	-	0
	T. Vos	(1542)	–	J. van Veelen	(1619)	0	-	1

Tweede komt thuis goed weg tegen zwakker Amstelveen

Na de eerste wedstrijd dik te hebben gewonnen, was de verwachting dat we de tweede wedstrijd ook wel even zouden winnen. De als altijd van veel optimisme blakende aanvoerder Willem Hensbergen zou helaas voor ons deze avond ongelijk krijgen.

Het begon goed op bord 1. Clubcrack Wim Luberti was gelukkig aanwezig en kwam op geheel eigen wijze beter te staan qua stelling. Daarnaast is Wim altijd op zoek naar de tactische combinatie en die kwam redelijk snel. Wederom een mooie winstpartij.

Aan bord 2 speelde Willem Hensbergen, zelf ook lid van Amstelveen, met wit tegen een voor hem bekende speler. Na 15 vliegenvlugge zetten had hij meer ruimte. Daar moest hij wel een pion voor geven. Na verloop van tijd won hij die wel terug, maar qua stelling stond hij minder. Toen zwart een geforceerde winst miste, maakte Willem snel remise.

Aan bord 3 experimenteerde Johan Lubbers met een Pirc, waarover hij onlangs een boekje had gekocht. Dat had hij beter niet kunnen doen, want hij stond de hele partij gedrukt. Toen hij zijn stelling wilde bevrijden door een lijn open te gooien ging het van kwaad tot erger. De zwarte dame werd opgejaagd en de stelling stortte in. Na materiaalverlies gaf Johan op.

Aan bord 4 speelde nieuwkomer Jan Nagel met wit. Tegenstander Nico Louter staat bekend als hakker en vandaag leek het erop dat hij van Jan gehakt zou maken. Weliswaar ging dat gepaard met laveerspel, maar Nico kwam steeds beter te staan en won een pion. Jan rechtte de rug nog eens extra en hield dapper stand tot het einde. Remise.

Aan bord 5 speelde Yvette Nagel met zwart. In de opening ging het niet helemaal goed, waarna Yvette een paar uur lang een mindere stelling mocht gaan keepen. Dat ging haar uitstekend af, want ondanks een overwicht aan tijd, ruimte en activiteit bij wit wist hij geen beslissende doorbraak te forceren en moest hij in remise berusten.

Aan bord 6 speelde nieuwkomer Evert Jan Bosman met wit. Het werd een gesloten Siciliaan waarin zwart zeker niet minder stond. Er ontstond een moeilijk te taxeren tweesnijdend spel, waarin ten langen leste het punt werd gedeeld.

Aan bord 7 speelde Thomas Kuilman tegen een beduidend zwakkere speler. Daar was aanvankelijk niet veel van te merken, maar al gaande het ingewikkelde middenspel wist Thomas het initiatief naar zich toe te trekken. Wit had een achterstand in ontwikkeling op de damevleugel en de vijandelijke koning werd enigszins naar voren gelokt op de koningsvleugel. Daarna verdubbelde Thomas over de h-lijn om een pion op te halen. Tenslotte donderde de witte stelling snel ineen en kon Thomas de felicitaties in ontvangst nemen.

Aan bord 8 speelde invaller en jeugdtalent Tjark Vos met wit tegen eveneens invallend jeugdtalent Jouke van Veele. Aanvankelijk ging het nog redelijk gelijk op maar Tjark speelde te snel, overzag een combinatie en verloor pardoos een stuk tegen een pion. Daarna was het voor Jouke een koud kunstje om het hele punt binnen te schuiven.

Uiteindelijk kwamen we met een 4-4 gelijkspel nog heel goed weg en behielden wij daarmee zelfs onze koppositie.

21 november 2007	Raadsheer 1	(1911)	– Tal/DCG 2	(1986)	5½ - 2½
Uw verslaggever: Dirk Goes	R. van Beemdelust	(1980)	– W. Luberti	(2249)	½ - ½
	H. Bij de Vaate	(2079)	– J. Nagel	(1951)	1 - 0
	F. van de Klashorst	(2126)	– W. Hensbergen	(2028)	1 - 0
	O. Cliteur	(1938)	– Y. Nagel	(1973)	0 - 1
	A. de Roo	(1916)	– J. Lubbers	(1955)	1 - 0
	H. Amand	(1798)	– Th. Kuilman	(1939)	1 - 0
	H. Radder	(1756)	– E.J. Bosman	(1896)	1 - 0
	P. Voets	(1698)	– J. Kooiker	(1895)	0 - 1

Het waarnemen van kansen (1)

Raadsheer 1 is dit seizoen op papier een te kloppen tegenstander, maar dan moet je wel de kansen die je krijgt benutten en door dat opzichtig na te laten schoot Tal/DCG 2 zichzelf pijnlijk in eigen voet. Dat kopman Wim Luberti in een vooruitgespeelde partij niet verder kwam dan een nogal benauwde puntending (twee boeren minder maar slopers van ongelijke kleur) was al een fikse tegenvaller en op de wedstrijddag zelf gingen er ook nog eens een paar veelbelovende stellingen naar de Filistijnen. Johan Lubbers won nog wel de dame tegen toren en looper maar liep met zijn koning in een matnet en Evert Jan Bosman raakte in helse tijdnood volkomen de draad kwijt, waardoor hij zijn toch echt heel erg gewonnen stelling in een smeulende ruïne zag veranderen. Twee nullen waar duidelijk meer had ingezet!

De overige nederlagen dan. Jan Nagel hield het niet droog tegen een domweg te sterke tegenstander, Willem

Hensbergen kwam tegen de ons welbekende Fred van de Klashorst behoorlijk uit de opening maar zette het toen op een (te) lang nadenken, en volgens mij zit Thomas Kuilman nu stilletjes te hopen dat ik hem vergeet te noemen. Dacht ut niet! Ach, wat had ik graag iets positiefs over zijn partij willen zeggen, maar het moet gezegd, Thomas had deze woensdag de 21e november van het Jaar des Heeren 2007 zeer nadrukkelijk zijn avond niet, kwam er geen moment aan te pas en werd vreselijk ingemaakt.

De avond werd een klein beetje gered door Lady Y, die in een koddig tijdnoodduel Olaf Cliteur de baas bleef, terwijl Jos Kooiker ter felicitatie de hand werd gedrukt door de in DCG-kringen niet onbekende Peter Voets. Daarmee kwam de stand op 5½-2½ en is het trieste verhaal achter de wedstrijd Raadsheer 1 – Tal/DCG 2 wel zo'n beetje verteld.

3 december 2007	Laurierboom/G 1	(1950)	– Tal/DCG 2	(1986)	4½ - 3½
Uw verslaggever: Dirk Goes	T. Battal	(1973)	– W. Luberti	(2249)	0 - 1
	M. Kahn	(2058)	– E.J. Bosman	(1896)	1 - 0
	N. Speijer	(2151)	– Y. Nagel	(1973)	1 - 0
	G. Sanderse	(1878)	– J. Lubbers	(1955)	0 - 1
	E. Barros	(1937)	– Th. Kuilman	(1939)	1 - 0
	H. Weerheijm	(1948)	– W. Hensbergen	(2028)	0 - 1
	P. Ruhe	(1821)	– J. Nagel	(1951)	1 - 0
	R. Frederiks	(1835)	– J. Kooiker	(1895)	½ - ½

Het waarnemen van kansen (2)

Na het sluiten van het roemruchte schaakcafé Gambiet op de Bloemgracht zochten de toenmalige bewoners van de schaakvereniging Gambit een nieuwe thuishaven, en vrij snel werd domicilie gevonden in Café De Laurierboom in de Laurierstraat. Prompt werd de naam van de vereniging aangepast van 'Gambiet' naar 'Laurierboom/Gambiet'.

Het blijft toch iets apart, schaken in een café In de wandelgangen ontstond een levendige discussie over wat er nu hinderlijker was: de geluidsoverlast, de rook of het gebrek aan bewegingsvrijheid. Hoe dan ook, van ideale

omstandigheden kon geen sprake zijn, dus zat er niets anders op dan er maar het beste van te maken.

Thomas Kuilman had nog het minste last van alle hinder want hij hield het al na 25 minuten voor gezien. Omdat ik op dat moment nog niet binnen was heb ik niets van zijn partij gezien, maar het kwam neer op de volgende viertrapsraket: ❶ foutje in de opening, ❷ handje geven, ❸ jas aan, en ❹ terug naar tekentafel! Pijnlijk! Daarna was het lang wachten op de eerstvolgende partij die tot beslissing kwam, maar die was dan ook het lange wachten meer dan waard: winst voor Willem Hensbergen. Er

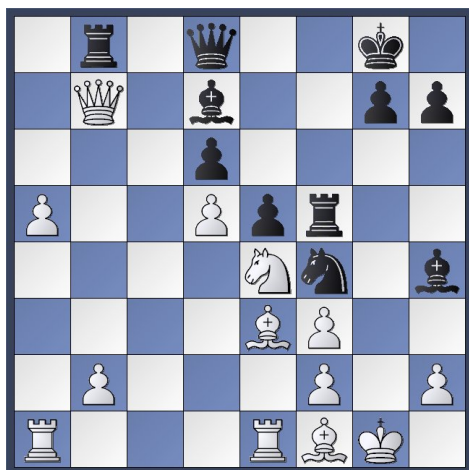
zijn maar weinig schakers die het is gegeven zo minzaam de opgave van hun tegenstander in ontvangst nemen! Jos Kooiker deed er een halfje bij in een partij waarin vanaf het begin niet zo heel veel aan de hand was: 1½-1½ en rookdichtheid inmiddels 30%.

Jan Nagel zal slecht hebben geslapen deze avond. Met twee pluspionnen *in the pocket* leunde hij zo tegen de klok van elven tevreden achterover, voorzover daar ruimte voor was althans. Tegenstander sribbelde nog wat tegen en had iets dat in de verte wel wat weg had van een koningsaanval. Rustig blijven, rustig blijven, tijd zat Zwart gaf een schaakje, de koning moest weg, en er voltrok zich een kleine ramp toen Jan de verliezende zet Kg1 ontglipte waar Kg2 eenvoudig had gewonnen. Ai ai ai en 2½-1½ achter. Rookdichtheid nu ver boven het landelijk gemiddelde

Wim Luberti speelde een opmerkelijke partij. Bij pion voor en prima stelling had winst er ooit weleens vanzelf komen uitrollen, maar Wim is een creatief schaker en toen de mogelijkheid van een dameoffer zich aandiende kon hij, tot schrik van de Tal/DCG'ers en hoop van de Gambitteers, de verleiding niet weerstaan. Uiteindelijk liep het allemaal goed af en was de stand weer gelijk: 2½-2½.

□	Wim Luberti	(2249)
■	Turgut Battal	(1973)

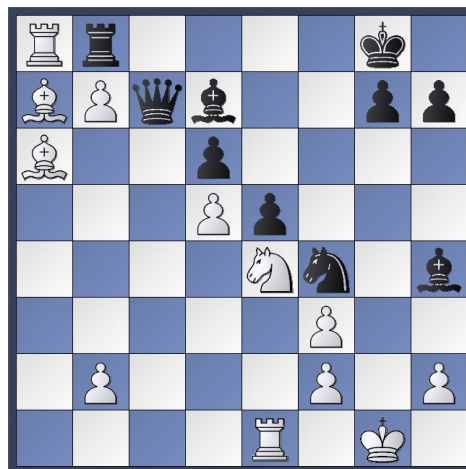
1. e4 c5; 2. Pf3 d6; 3. c3 Pf6; 4. Ld3 Pc6; 5. o-o e5; 6. Te1 Le7; 7. Lf1 o-o; 8. d3 Tb8; 9. a4 Pe8; 10. d4 cxd4; 11. cxd4 Lg4; 12. d5 Pd4; 13. Le3 Pxf3; 14. gxf3 Ld7; 15. Lxa7 Ta8; 16. Le3 f5; 17. Db3 Lh4; 18. exf5 Txf5; 19. Pd2 Pf6; 20. a5 Ph5; 21. Dxb7 Pf4; 22. Pe4 Tb8

23. a6!?

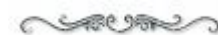
Voor de Bühne!

23. Txb7; 24. axb7 Tf8; 25. Ta8 Dc7; 26. La6 Tb8; 27. La7

Mooi plaatje

27. Da5; 28. Txb8 Kf7; 29. Tf8+ Kg6; 30. Pc3 Ph3+; 31. Kg2; 1-0.

We kwamen zelfs op voorsprong toen Johan Lubbers zich de handigste toonde in een eindspel met zware stukken maar niet veel later was het alweer gelijk toen Yvette Nagel met haar torens ten aanval trok, alle schepen achter zich verbrandde en werd verrast door een venijnige counter. Stand daarmee 3½-3½ en de hele meute verdrong zich nu om het bord van Evert Jan Bosman. Deze was wat moeizaam uit de opening gekomen maar had zich kranig teruggevochten en leek *in extremis* te gaan oogsten: hout voor, klok voor (Evert Jan 2 minuten, tegenstander Michel Kahn 40 seconden) en het publiek hield de adem in, al kwam dat misschien ook omdat de rookdichtheid inmiddels was gestegen naar 85%. Maar waar Michel de zetten à tempo bleef uitvoeren zag je bij Evert Jan de twijfel toeslaan, alsof hij na zo'n moeizame opening zelf bijna niet kon geloven hoe goed hij wel niet stond. De hand ging steeds heviger trillen en toen de tegenstander nog 7 seconden overhad (mooi waar te nemen op de digitale klok) zakte Evert Jan zachtjes kreunend door zijn vlag en verlieten de Tal/DCG'ers met lege handen het pand.

7 januari 2008	Tal/DCG 2	(1946)	–	Euwe 2	(2070)	2	-	6
	W. Hensbergen	(2028)	–	S. Nirav Christophe	(2129)	0	-	1
	Y. Nagel	(1973)	–	J. ten Hacken	(2106)	0	-	1
	J. Lubbers	(1955)	–	F. Lesman	(2107)	0	-	1
	Chr. Vos	(1928)	–	S. Becic	(2097)	0	-	1
	Th. Kuilman	(1939)	–	A. Roemersma	(2099)	1	-	0
	J. Kooiker	(1895)	–	A.D. Willemsma	(2018)	0	-	1
Uw verslaggever:	J. Nagel	(1951)	–	R. Salomons	(2035)	0	-	1
Jeroen Cromsigt	E.J. Bosman	(1896)	–	M. Ordodi	(1966)	1	-	0

Tweede afgedroogd door reserveteam ex-wereldkampioen

Vorig seizoen speelden Tal/DCG 2 en Euwe 2 nog allebei in de KNSB, maar wegens tegenvallende prestaties moesten wij beiden een toontje lager zingen. In het geval van ons tweede was dat niet eens zo verbazingwekkend gezien onze speelsterkte, maar voor Euwe 2 zal dat toch zeker een enorme domper geweest zijn. Het team bestaat uit vrijwel alleen 2000+-spelers (gemiddeld 2070!) en hoort dus gewoon in de KNSB te spelen.

De synchroniteit wil dat Aad Roemersma vorig seizoen als topscorer van Tal/DCG 1 hoogstpersoonlijk verantwoordelijk was voor de degradatie van een ander Euweteam in de KNSB, maar ondertussen na een verhuizing zijn domicilie heeft gevonden bij Euwe 2. Ondanks de hoge rating staat het team nog steeds niet bovenaan, een nederlaag tegen broederteam Euwe 3 lag daaraan ten grondslag. Euwe 2 had dus iets te bewijzen en een gecalculerde nederlaag was wat ik zelf verwacht had, stilletjes hopen op een wonder. Al spelend zou het echter de andere kant op gaan en mochten we blij zijn dat het geen Cruijffiaanse 0-8 werd.

Aan bord 1 speelde niet onze sterspeler Wim Luberti (toeren door Europa) maar Willem Hensbergen. Daardoor ging het urenlange geplug van de swami aan de andere kant van het bord in rook op. Willem verloor een pion in de opening, kreeg die later terug maar verloor uiteindelijk het eindspel.

Aan bord 2 speelde Yvette met wit een moeilijk te doorgronden Franse partij. Wel was mij duidelijk dat zij hoe langer hoe minder kwam te staan en in tijdnood viel definitief het doek.

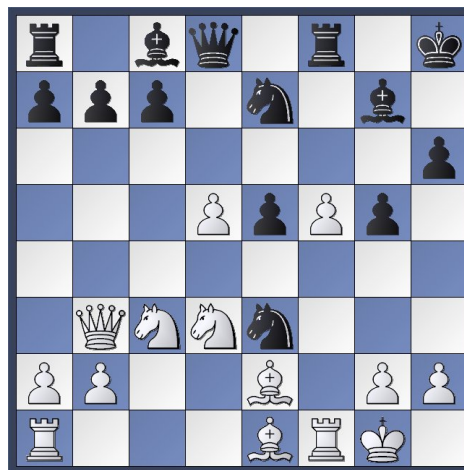
Aan bord 3 speelde Johan Lubbers tegen Francis Lesman ('de Flesman'), die het overigens keurig bij een theetje hield die avond. Johan kreeg een zware aanval tegen zich in de Konings-Indiër en overleefde die niet.

Francis Lesman (2107)
 Johan Lubbers (1955)

1. d4 Pf6; 2. c4 g6; 3. Pc3 Lg7; 4. e4 d6; 5. Le2 o-o; 6. Pf3 e5; 7. o-o Pc6; 8. d5 Pe7; 9. Pe1 Pe8; 10. Pd3 f5; 11. f4 Kh8

Pakken op e4 is gebruikelijker, maar Johan houdt de pionnenketen doorgaans gesloten.

12. fxe5 dxe5; 13. Lg5 h6; 14. Lh4 g5; 15. Le1 Pd6; 16. exf5 Pxc4; 17. Db3 Pe3

18. f6!?

Wit gooit er een pion en een kwaliteit tegenaan om al zijn stukken te activeren.

18. Lxf6; 19. Txf6 Txf6; 20. Lg3 Tb6

Beter Pg6.

21. Lxe5+ Kh7; 22. Pb4 Txb4

De kwaliteit wordt weer teruggegeven om toch iets aan de ontwikkelingsachterstand te doen.

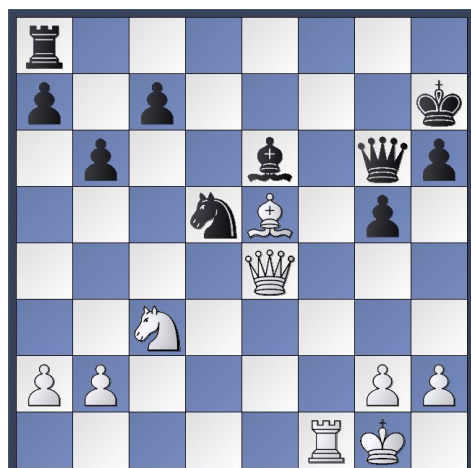
23. Dxb4 Lf5; 24. Dc5 P3xd5; 25. Tf1! b6

25. Lg6 was nodig om iets aan de overbelaste en ongedekte stukken, alsmede de open koningsstelling te doen. Vanaf nu gaat het hard bergafwaarts. De psychologische druk van de actieve witte stukken is groot, waardoor het voor zwart makkelijk is om een mindere zet te doen.

26. Dc4 Le6; 27. De4+ Pg6; 28. Lh5

Wint een stuk.

28. Dg8; 29. Lxg6+ Dxg6

Met een tactisch trucje beslist wit de partij.

30. Pxd5 Dxe4; 31. Pf6+ Kg6; 32. Pxe4 Lxa2; 33. Tf6+ Kh7; 34. Tc6 Td8; 35. Txc7+ Kg6; 36. Pd6 a5; 37. g4 Tg8; 38. Pf5; 1-0.

Aan bord 4 speelde voor het eerst in lange tijd Chris Vos (welkom terug!). Chris kon standhouden totdat een toren plus paard eindspel op het bord kwam en hij toch nog geruisloos verloor.

Aan bord 5 speelde Thomas Kuilman met zwart tegen Aad Roemersma. Binnen Euwe hanteert men een doorschuifstelsel waarbij als je verliest je een bord lager moet gaan spelen. Aad had al een mindere score, vandaar dat hij wat lager speelde. Aad kwam goed tot gewonnen te staan. Alleen in het eindspel overzag hij pardoes een schaak die stukverlies opleverde, waardoor Thomas alsnog met het volle punt aan de haal ging. Dat wordt bord 6 voor Aad de volgende ronde

Aan bord 6 speelde Jos Kooiker met wit een strategische partij. Zwart bouwde steeds meer druk op tegen de witte stelling en na een offer ging Jos zelfs mat.

Aan bord 7 speelde Jan Nagel met zwart. Tegenstander Rik Salomons zette Jan al snel onder druk en na een tijdje stond Jan vrijwel geheel vastgenageld. Als desperado gooide hij er een stuk in tegen twee pionnen om nog wat tegenspel te krijgen. Rik keek zeer verbaasd op, nam het offer in dank aan en neutraliseerde al het gevaar van Jan. Daarna counterde Rik in de tegenaanval en sleepte het punt binnen.

Aan bord 8 speelde Evert-Jan Bosman met wit tegen Marc Ordodi. Marc kreeg al snel grip op de witte stelling en zette een zware aanval op. Net toen ik in gedachten alweer een nul had geteld, bleek dat Marc een blunder had gemaakt door zijn dame weg te geven tegen een paard. Een onverdiende overwinning, maar het schakersbestaan is hard, onrechtvaardig en meedogenloos.

Al met al een zware, maar verdiende nederlaag. Snel vergeten en nu toch maar tegen de mindere goden de punten proberen te pakken.

4 februari 2008	VAS 4	(1954)	– Tal/DCG 2	(1986)	3½ - 4½
Uw verslaggever: Dirk Goes	M. van der Eijk	(1990)	– W. Hensbergen	(2028)	1 - 0
	T. Mol	(2082)	– W. Luberti	(2249)	0 - 1
	K. Terstall	(1939)	– J. Lubbers	(1955)	0 - 1
	T. Cornelisse	(1896)	– Y. Nagel	(1973)	1 - 0
	P. Tromp	(1991)	– Th. Kuilman	(1939)	0 - 1
	M. Ashyraliyev	(1888)	– E.J. Bosman	(1896)	0 - 1
	L. van Manen	(1889)	– J. Kooiker	(1895)	½ - ½
	M. Ramer	(1961)	– J. Nagel	(1951)	1 - 0

Eindelijk weer eens goed nieuws over Tal/DCG 2!

Voor de laatste overwinning van Tal/DCG 2 moeten we heel ver terug in de tijd, naar 2 oktober 2007 om precies te zijn. Caissa 3 werd destijds met 6-2 het slachtoffer van de dadendrang van Tal/DCG 2, dat met deze overwinning zijn kruit een beetje leek te hebben vershoten, want de volgende 4 (vier) wedstrijden op rij kenmerkten zich door heel veel goede wil en schrijnend weinig punten. Jammer voor onze vrienden van VAS, maar het werd de hoogste tijd om de zaken eens flink te gaan rechtzetten!

Johan Lubbers bracht de stand soepel op 1-0 toen er een huisvariant van de Ben-Oni op het bord verscheen. Wim Luberti, voor de verandering eens aan bord 2, deed er een vol punt bij toen zijn tegenstander in een nogal opzichtige truc trapte, maar vervolgens was het weer zweten geblazen door nederlagen van de beide Nagels, die door de jonge honden Cornelisse en Ramer met veel geweld werden opgebracht. Jos Kooiker dan, altijd goed voor een halfje. Zo ook nu, 2½-2½. Nog drie paardjes in de race en de spanning steeg. Willem Hensbergen ging er

af aan bord 1, 3½-2½ achter, zou het dan toch weer mis gaan? De resterende bord (van Evert Jan Bosman en Thomas Kuilman) stonden weliswaar goed, maar het is bekend, niets is lastiger dan het winnen van een goede stelling. Prettige bijkomstigheid was wel dat beide tegen-

standers in gierende tijdnood zaten, en dat werd de VASsers uiteindelijk fataal. Winst voor zowel Evert Jan en Thomas, en met 4½-3½ zat Tal/DCG 2 eindelijk weer eens aan de goede kant van de score!

3 maart 2008	Tal/DCG 2	(1990)	– ENPS/Quibus 1	(1904)	5½ - 2½
Uw verslaggever: Jeroen Croomsigt	W. Luberti	(2203)	– B. de Leur	(2000)	1 - 0
	Th. Kuilman	(1961)	– P. Nitschke	(1992)	1 - 0
	J. Lubbers	(1970)	– K. Mastenbroek	(1851)	0 - 1
	Y. Nagel	(2004)	– J. Velde	(1837)	1 - 0
	W. Hensbergen	(2068)	– K. Bakker	(1954)	0 - 1
	E.J. Bosman	(1896)	– B. Jonkers	(1888)	½ - ½
	J. Kooiker	(1895)	– N. Verweij	(1828)	1 - 0
	J. Nagel	(1925)	– R. Post	(1884)	1 - 0

Sterk tweede boekt nuttige overwinning tegen ENPS/Quibus

Na zes ronden stond ons tweede zesde, en dat was maar één plaats boven de degradatiegrens. Een overwinning op het hoger geplaatste ENPS/Quibus 1 zou ons dan ook welgelegen zijn.

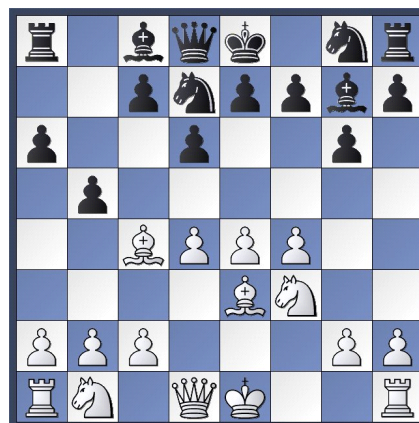
Aan bord 3 speelde Johan Lubbers de moderne opening (1. g6) tegen oudgediende Klaas Mastenbroek, die persé met de oude analoge klok wilde spelen in verband met gezichtsproblemen. Klaas bleek goed op de hoogte van de modernismen en zette een gevaarlijke aanval op tegen Johans koning. Deze bestorming bleek te zwaar om te overleven en na een uur was het al over en uit (0-1).

Aan bord 1 was Wim Luberti met zwart snel klaar tegen Ben de Leur. Op Wims gebruikelijke wijze werd een ingewikkelde tactische stelling opgebouwd en werd al snel de vijandelijke koning belaagd. Na een zet of 25 was het karwei alweer geklaard (1-1).

Aan bord 2 kreeg Thomas Kuilman een moderne opening tegen zich, waarbij zwart al snel een pion verloor door een fout. Thomas maakte de interessante partij na enige schermutselingen gedeceideerd uit (2-1).

□ Thomas Kuilman (1939)
■ Peter Nitschke (1992)

1. e4 g6; 2. d4 Lg7; 3. Le3 d6; 4. f4 a6; 5. Pf3 Pd7;
6. Lc4 b5??

Laat een aardige combinatie toe.

7. Lxf7+! Kf8

7. Kxf7; 8. Pg5+ Kf6; 9. e5+ dxe5; 10. dxe5+ Pxe5; 11. fxe5+ Kxe5; 12. Dxd8; 1-0.

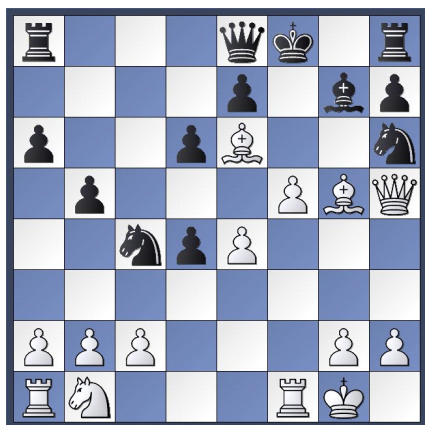
8. Pg5 Pb6; 9. o-o Ph6; 10. Pe6+ Lxe6; 11. Lxe6 Pc4; 12. Lc1 c5; 13. f5

Uiteraard moet de lijn worden opengemaakt.

13. g5

Beter is 13. Lxd4+, maar ook dat is niet genoeg voor gelijk spel.

14. Lxg5 cxd4; 15. Dh5 De8

16. Dh4?!

16. Dxd6! Lxh6; 17. Lxh6 was een leuk matje geweest

16. Pg8; 17. Ld5 Ta7; 18. f6

Nu wordt de lijn dan echt opengemaakt.

18. exf6 19. Lxf6 Dg6

Het terugslaan van de loper met de zwarte loper of het paard loopt 'uiteraard' slecht af voor zwart: 19. Pxf6; 20. Txf6 Lxf6; 21. Dxf6+ Tf7; 22. Dxd8+ Ke7; 23. Dxe8+ Kxe8; 24. Lxf7+; 1-0.

20. Lxd4+ Ke8; 21. Lxa7 Lxb2; 22. Lc6

En dan eindigt de partij pardoes alsnog met een loper-mat!

Aan bord 8 kreeg Jan Nagel met wit een Siciliaanse opening tegen zich. In het middenspel kreeg hij te maken met een slecht paard tegen een goede loper. Ook was zijn

pionnenstructuur iets minder veilig. Zwart drukte wel verder, maar zijn eigen tijdsgebrek drukte nog harder op de stelling. Daardoor maakte zwart een blunder die een volle toren kostte en kon Jan zijn eerste overwinning van het seizoen gaan vieren (3-1).

Aan bord 6 speelde Evert-Jan Bosman met wit. Hij kreeg een ingewikkeld middenspel op het bord, waarbij op een gegeven moment alleen nog de zes zware stukken en een heleboel pionnen overbleven. Zwart had weliswaar een centrumpion meer, maar Evert-Jan blokkeerde de opmars vakkundig door het stopveld in beslag te nemen. Niet veel later kon hij een remise laten bijschrijven (3½-1½).

Aan bord 7 speelde Jos Kooiker met zwart. Jos won op een gegeven moment na enige tactische schermutselingen een pion of de damevleugel en kon daarna alle stukken, op een loper na, afruilen. Het resterende eindspel was voor Jos een peuleschilletje, waarmee de teamoverwinning binnen was (4½-1½).

Aan bord 4 speelde Yvette Nagel wederom een Siciliaan met e4, Pf3, c3, Ld3 en Lc2. Daardoor kreeg de stelling zware trekken van een Spanjaard. Yvette bleef de overhand houden, zowel in tijd, ruimte als activiteit. Zij offerde een stuk tegen twee pionnen om zelf twee verbonden vrijpionnen op de damevleugel over te houden. Tegenstander Jan Velde lukte het niet om het dynamische duo te stoppen en moest een loper tegen een pion teruggeven om overeind te blijven. Het lopereindspel met pluspion was een koud kunstje voor Yvette, waarna ook hier een punt binnenstroomde (5½-1½).

Aan bord 5 speelde Willem Hensbergen met zwart een Dame-Indische opening. Na diverse verwickelingen bleef Willem een pion voor, maar zijn stelling bleef vervaarlijk open voor witte tegenstoten. In de tijdnoodfase overzag Willem dat de vijandelijke dame op bezoek kon komen om deze tegen de zwarte dame te ruilen en zo een onhoudbare vrijpion te creëren. Eindstand 5½-2½.

31 maart 2008	Almere 2	(1893)	–	Tal/DCG 2	(1993)	3½ - 4½
Uw verslaggever: Jos Kooiker	B. Kampen	(1800)	–	W. Luberti	(2203)	0 - 1
	M. Woudsma	(2082)	–	Th. Kuilman	(1961)	1 - 0
	P. Groot	(1909)	–	Y. Nagel	(2004)	0 - 1
	A. van der Giessen	(1945)	–	W. Hensbergen	(2068)	0 - 1
	T. van Rooijen	(1765)	–	J. Lubbers	(1970)	0 - 1
	J. Alberts	(1931)	–	J. Kooiker	(1895)	1 - 0
	D. Overweg	(1854)	–	J. Nagel	(1925)	1 - 0
	H. Bermon	(1860)	–	P. Kooiman	(1921)	½ - ½

Tal/DCG 2 speelt zich in veiligheid

Na een drukke werkdag naar Almere en dan ook nog eens Dirk Goes aan de lijn die vindt dat ik er wel een stukje over kan schrijven. Nou vooruit dan maar, wat moet je anders op je vrije maandagavond

We begonnen de wedstrijd al met een punt minder want Jan Nagel had vooruitgespeeld en verloren. Daarbij kwam dat Almere voor zijn laatste kans streed om degradatie te voorkomen. Mijn tegenstander zette dan ook alles op alles en hield mij de hele avond aan het bord gekluisterd zodat ik vrijwel niets van de andere borden heb meegekregen.

Als eerste was zoals gewoonlijk Wim Luberti klaar met een winstpartij. Scandinavisch had ik nog genoteerd. Zoals zo vaak zal zijn tegenstander niet eens hebben kunnen aangeven waar hij de fout is ingegaan. Ik denk zelf door überhaupt aan het bord te gaan zitten, Wim is nu eenmaal te sterk voor deze klasse.

Van de partij van Thomas Kuilman heb ik nog een verhitte tijdnoodfase meegekregen. Thomas had een toren tegen een dame (daar zal dus wel het een en ander geblunderd zijn) en dat was zelfs voor hem een onmogelijke strijd.

Willem Hensbergen won in een Aljechiaanse partij gedeceerd een pion en kon gemakkelijk uitschuiven. Door zijn houding van volkomen vanzelfsprekendheid meende ik voor het eerst dit seizoen de Willem te herkennen die in de twee seizoenen hiervoor bijna al zijn partijen had gewonnen.

De partij van Johan Lubbers naast me kon ik vanuit mijn ooghoeken een beetje volgen. Johan kreeg in het Nederlands (hoe heet dat gambiet ook alweer?) na dameruil een drukstelling. Zijn tegenstander moest een penning toelaten en gaf op. Of dat nu allemaal nodig was weet ik niet maar Johan maakte in ieder geval de indruk dat het allemaal heel logisch was, dus het zal wel kloppen.

Mijn partij sla ik maar over, ik heb nog wel ergens een stuk voorgestaan maar in het geheel genomen en zeker aan het eind was het een drama.

De partij van invaller Piet Kooiman hou ik op een regelmatige remise. Piet zal de boog niet teveel hebben gespannen want hij was zich aan het voorbereiden op het NK voor pastores, waar hij zoals iedereen weet zijn titel moest verdedigen.

Zo stond het dus 3½-3½, met alleen nog de partij van Yvette Nagel. Ook hier een tijdnoodduel met ongelijke lopers en wederzijdse dame en toren. De koning van de tegenstander stond midden op het bord, wat nu net met ongelijke lopers bijzonder gevaarlijk is. Yvette had minder tijd en bood remise aan. Haar tegenstander keek hoopvol naar zijn teamleider maar die was onverbiddelijk: doorspelen, zij moesten immers winnen om degradatie te ontlopen. U raadt al hoe dit afliep, Yvette ging er nog eens goed voor zitten en sneed als een mes door de boter.

Almere gedegradeerd, wij helemaal veilig. Tja, zo hard kan topsport zijn

14 april 2008	Tal/DCG 2	(1990)	– Euwe 3	(1939)	2½ - 5½
Uw verslaggever: Jeroen Cromsigt	J. Lubbers	(1970)	– B. Westera	(1967)	0 - 1
	Th. Kuilman	(1961)	– P. Beugel	(1964)	0 - 1
	Y. Nagel	(2004)	– W. Nijenhuis	(1930)	0 - 1
	Chr. Vos	(1971)	– R. Ritzema	(1959)	½ - ½
	W. Hensbergen	(2068)	– R. Bolhuis	(1961)	0 - 1
	J. Kooiker	(1895)	– H. van den Brekel	(1937)	½ - ½
	E.J. Bosman	(1896)	– J. Stigter	(1915)	½ - ½
	J. Nagel	(1925)	– D. Kamphuijs	(1878)	1 - 0

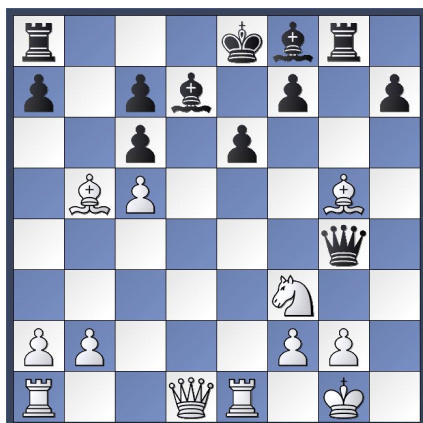
Einde seizoen komt net op tijd voor tweede

Na drie mooie overwinningen op rij was ons tweede reeds veilig bij het ingaan van de laatste ronde, en dat was maar goed ook want in de thuiswedstrijd tegen het sterke Euwe 3 ging er maar weinig volgens plan. Betere stellingen verzandden in remise en diverse gelijkwaardige en mindere stellingen gingen verloren. De enige volle score kwam nota bene van Jan Nagel, die vrijwel het hele seizoen in matige vorm stak maar er toch een soort van eindsprint uit wist te persen om nog onder de mensen te eindigen.

Een karakteriserende partij uit deze wedstrijd:

☐	Jos Kooiker	(1895)
☒	Hubrecht v.d. Brekel	(1937)

1. e4 e6; 2. d4 d5; 3. Pc3 dxe4; 4. Pxe4 Dd5; 5. Ld3 Pf6; 6. Pxf6+ gxf6; 7. Pf3 Pc6; 8. o-o Ld6; 9. c4 Dh5; 10. c5 Lf8; 11. Lf4 Tg8; 12. Te1 Dg4; 13. Lg3 f5; 14. h3 Dh5; 15. Lb5 Ld7; 16. d5 f4; 17. Lxf4 Dxb3; 18. Lg5 Dg4; 19. dxc6 bxc6

Zwart heeft de Franse opening mishandeld en Jos kan nu de genadeklap uitdelen. Na 20. Dxd7+ Kxd7; 21. Pe5+ Kc8; 22. La6+ Kb8; 23. Pc6 is het mat. Helaas zag Jos het niet en na **20. Lf1** werd het een hele strijd die in remise eindigde.

Gelukkig was ons tweede al veilig, want de spelers waren hoognodig toe aan hun welverdiende zomerrust!

15 oktober 2007	Nieuwendam 2	(1833)	– Tal/DCG 3	(1799)	3½ - 4½
Uw verslaggever: Dirk Goes	H. Gieske	(1954)	– P. Kooiman	(1921)	1 - 0
	H. Groenenberg	(1913)	– R. Pijlman	(1859)	0 - 1
	P. Sassen	(1913)	– T. Visser	(1871)	½ - ½
	A. Bauduin	(1862)	– D. Strub	(1855)	1 - 0
	G. Gijsen	(1885)	– A. Gerritsen	(1847)	1 - 0
	B. Bos	(1721)	– T. Kooiman	(1737)	0 - 1
	S. le Noir	(1648)	– T. Vos	(1542)	0 - 1
	R. Velkers	(1769)	– C. Groen	(1758)	0 - 1

Tal/DCG 3 met winst van start

Graag was teamleider Hensbergen meegegaan met de mannen die op maandag 15 oktober naar Amsterdam-Noord waren vertrokken om het aldaar op te nemen tegen Nieuwendam 2, maar er was op dezelfde datum ook een SGA-cupwedstrijd thuis tegen De Volewijckers geprogrammeerd, en omdat een zichzelf respecterend schaker nu eenmaal geen twee heren kan dienen, werd er een invaller-teamleider gezocht en gevonden in de persoon van de op dat gebied gepokt en gemazelde kampioenenmaker Goes. *At your service!*

De heenreis was een verschrikking. Op papier zag het er allemaal vrij simpel uit. Door de Coentunnel, rechts aanhouden, afslag S116 nemen en aan het einde van de afrit rechtsaf de Nieuwe Leeuwarderweg op, dat was nog prima te doen. Maar dan “Neem na 1,2 kilometer de afslag” orakelde de routeplanner, *um Gottes Willen*, welke afslag? Toen de eerstvolgende zich aandiende zaten we al bijna in de IJ-tunnel De Nieuwe Leeuwarderweg bleek al een tijdje te zijn getransformeerd in één grote bodemloze bouwput als gevolg van de vernieuwingsdrift die het even geldverslindende als megalomane Noord-Zuidlijn-project met zich meebrengt. Uiteindelijk kon dan toch, zo’n 20 minuten te laat, in lichtelijk uitgewoonde toestand de thuishaven van Nieuwendam worden binnengestrompeld, echter niet na kilometers te zijn omgereden en hopeloos te zijn verdwaald in de krankzinnige infrastructuur van Amsterdam-Noord. Zal vast wel iemand een prijs mee hebben gewonnen

Nieuwendam was vroeger een grote club met veel leden, maar van het eens zo bruisende schaakleven in Noord is weinig overgebleven. Los van de wedstrijd Nieuwendam 2 – Tal/DCG 3 werden er zo’n 5 (vijf) partijen gespeeld in het kader van de interne competitie, en dat was het dan. Het is voor Nieuwendam te hopen dat deze clubavond niet maatgevend was voor de rest van het seizoen, mocht dat wel zo zijn dan vrees ik het ergste voor het voortbestaan van deze club. Ook bij ons laat de opkomst op de clubavond zo het een en ander te wensen over, maar het kan dus kennelijk nog veel erger.

De wedstrijd zelf dan. We kenden een bliksemstart want in een vloek en een zucht stonden we met 2-0 voor. Eerst was het Cor Groen die zijn tegenstander in een mescherpe Aljechin het bos instuurde.

□	René Velkers	(1769)
■	Cor Groen	(1755)

1. e4 Pf6; 2. e5 Pd5; 3. c4 Pb6; 4. c5 Pd5; 5. Pc3 e6; 6. Lc4 Pxc3; 7. dxc3 Lxc5; 8. Dg4 g5?!

Je moet maar durven! Velkers laat zich niet wegbluffen.

9. Lxg5

Dat had-ie overigens beter wel kunnen doen

9. Tg8; 10. Lxd8 Tg4; 11. Lxc7?? Txc4

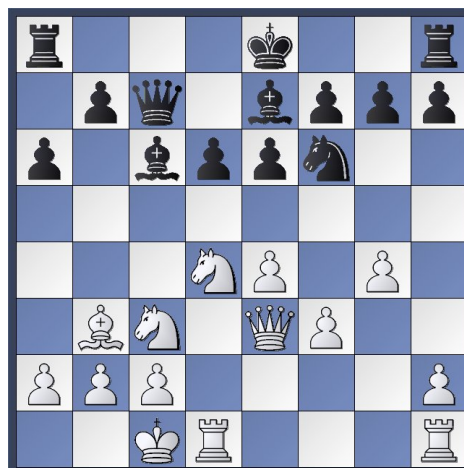
En Cor moest bukken om de hem toegeworpen natte handdoek te ontwijken.

Tjark Vos deed er nog een schepje bovenop door zijn bejaarde tegenstander zo hard aan te pakken dat deze van schrik zijn koffie omgooide.

□	Tjark Vos	(1542)
■	S. le Noir	(1648)

1. e4 c5; 2. Pf3 Pc6; 3. d4 cxd4; 4. Pxd4 Pf6; 5. Pc3 d6; 6. Lc4 e6; 7. Le3 a6; 8. f3 Dc7; 9. Lb3 Ld7; 10. Dd2 Pa5; 11. Df2 Pc4; 12. o-o-o Pxe3; 13. Dxe3 Le7; 14. g4 Lc6

15. Lxe6!

Hier ging de koffie over tafel.

15.0-0

Relatief de beste. Fritz waardeert de varianten na 15. fxe6; 16. Pxe6 dame weg; 17. Pxd7+ allemaal zo rond de +3.00 voor wit en dat lijkt me niet overdreven.

Tjark Vos: Zonde van de koffie

16. g5 Ph5?

Vraagt om problemen. Die komen snel

17. Lg4

Game over, de nuvolgende verminking van de rochadestelling kan zwart echt niet hebben. De rest is uitschuiwen.

17. g6; 18. Lxh5 gxh5; 19. Pf5 Dd8; 20. Thg1 Kh8; 21. Dd4+ f6; 22. g6 hxg6; 23. Txg6 Tf7; 24. Th6+ Th7; 25. Txh7+ Kxh7; 26. Tg1 Lf8; 27. Pd5 Lxd5; 28. Dxd5 Lh6+; 29. Pxd6 Kxh6; 30. Df5; 1-0.

Piet Kooiman had zijn avond niet. Speelde de opening agressief, overzag iets vreselijks en liep de rest van de avond rond met een deksel op zijn neus (1-2), maar René Pijlman bracht de marge weer op twee punten door eigenlijk vanuit de opening te winnen. Na zo'n uurtje spelen had ik geheel ten onrechte zo mijn twijfels over zijn stelling. Pion voor, okay, maar wel een lichte achterstand in ontwikkeling. Na afloop bleek ik er weer eens niets van te hebben begrepen. In werkelijkheid was het allemaal theorie geweest en had René een partij uit één stuk zitten spelen. Een dag later kreeg ik van hem het volgende mailtje:

Hoi Dirk,

Hierbij mijn partij van gisteren als bijdrage voor het volgende clubblad (kerst 2008?). Het was een gave partij waar Fritz nu eens geen gehakt van maakte. Keurig foutvrij afgemaakt na een zwakke openingszet van mijn tegenstander, al zeg ik het zelf.

Groeten, René

□ Huub Groenenberg
■ René Pijlman

1. e4 c5; 2. Pf3 Pc6; 3. d4 cxd4; 4. Pxd4 g6; 5. Pc3 Lg7; 6. Le3 Pf6; 7. f3? o-o

Nu dreigt zwart zowel Db6 als d5 en wit kan dat niet goed meer verhinderen. In het SGA-PK 2002 speelde mijn tegenstander hier 7. Pb3 en dat is beter. De hoofdvariant is 7. Lc4.

8. Lc4

8. Dd2 d5!

8. Db6!; 9. Lb3

Op 9. a3 kan zwart niet 9. Dxb2; 10. Pa4! of 9. Pxe4; 10. Pd5! Dxb2; 11. fxe4 Pxd4; 12. Ta2 spelen, maar na 9. d6 heeft hij een prettige stelling.

9. Pxe4; 10. fxe4?

10. Pd5 Da5+; 11. c3 Pc5; 12. Pxc6 dxc6; 13. Pxe7+ Kh8; 14. Pxc8 Taxc8; 15. o-o Tcd8; 16. Dc2 Tfe8; 17. Lf2=.

10. Lxd4; 11. Lxd4 Dxd4; 12. De2 d6

Als wit nu lang kon rokeren zou hij wel compensatie hebben voor de pion, maar de spelregels staan dat niet toe en zwart houdt de witte koning in het centrum.

13. Td1 Df6; 14. Tfi

Wit wil met Kd2-c1 ontsnappen, maar dat gaan we hem zo lastig mogelijk maken.

14. Dh4+; 15. g3 Dg5

Verhindert Kd2 en dreigt Lg4.

16. Df2 Le6

Ik wilde ontwikkelen én de druk op f7 opheffen, maar volgens Fritz was dat laatste niet nodig, bijvoorbeeld 16. Lg4; 17. Lxf7+? Kg7-/+.

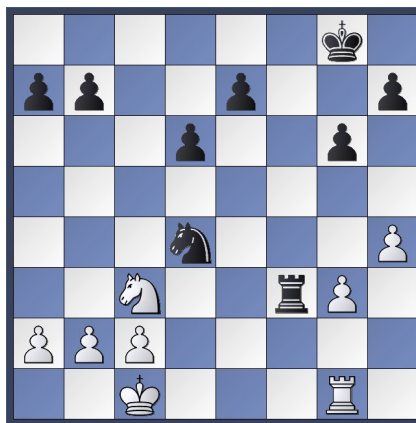
17. h4 De5; 18. Lxe6 Dxe6

18. fxe6; 19. De3 Txf1+; 20. Kxf1 Tf8+; 21. Kg2 Df6.

19. Kd2 f5

Opent een lijn om de zwarte torens te activeren.

20. exf5 Txf5; 21. Dg2 Taf8; 22. Txf5 Dxf5; 23. Kc1 Df3; 24. Dxf3 Txf3; 25. Tg1 Pd4

De volgende fout voelde ik aankomen.

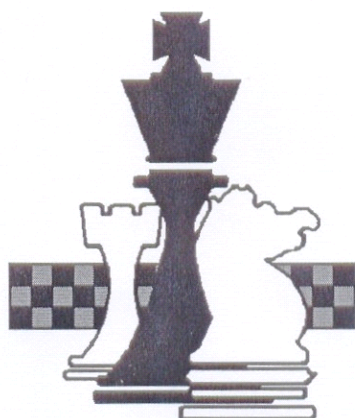
26. Kd2?

Nu kan zwart direct afwikkelen naar een eenvoudig gewonnen pionneindspel.

26. Txc3; 27. bxc3 Pf3+; 28. Ke3 Pxd3; 29. Kf2 Ph3+; 30. Kg2 Kf7; 31. Kxh3 Ke6; 32. Kg4 Kd5; 33. Kg5 e5; 0-1.

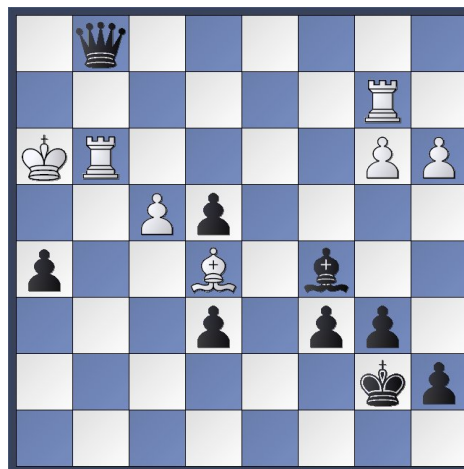

Stand daarmee 3-1 voor ons, en er zat nog veel meer aan te komen. Andy Gerritsen verkeerde weliswaar in zijn gebruikelijke tijdnood maar bij Tom Visser was er niet veel aan de hand, terwijl ik hoge verwachtingen had van de stellingen van Tobi Kooiman en Don Strub. In dat licht gezien gaf ik Tom opdracht remise aan te bieden. Tegenstander Sassen informeerde naar de stand, verklaarde daarop aanvankelijk "Nee nee, dat gaat niet door hoor", verzonk vervolgens in diep gepeins, kwam er bij nader inzien achter dat hij eigenlijk heel erg slecht stond en zei vervolgens op zelvende toon "Ach, misschien is remise toch niet zo'n gek idee". Kan eigenlijk niet, een remiseenbod afslaan en even later toch maar aannemen zonder zelf nog een zet te hebben gedaan (wat Sassen nota bene als lid van de protestcommissie donders goed wist), maar Tom vond het allemaal wel best. Stand 3½-1½ en de overwinning in zicht!

Tobi Kooiman kroonde zichzelf tot matchwinner door een bizarre partij te winnen. Hij kwam vorstelijk uit de opening maar zijn tegenstander verdedigde zich taai en Tobi zag zich genoodzaakt twee torens in te ruilen voor een dame en twee pionnen. Altijd lastig in te schatten, zo'n ongelijke materiaalverhouding. Twee torens kunnen sterk zijn, maar dan moeten ze wel samenwerken en dat was hier niet het geval. Op de 35^e zet gebeurde er iets grappigs:

□	Bas Bos	(1721)
■	Tobi Kooiman	(1737)

Tobi speelde hier 35. Dh1+ en wit gaf op omdat hij meende mat te staan, daarbij overziend dat de toren op b2 er nog tussen kon. Opgeven was dus een tikje voorbarig maar overigens wel volkomen terecht, want ook na 36. Th2 Df1+ wint zwart in alle varianten:

- A 37. Kh4 Lf2;
- B 37. Tgg2 Lg1; 38. Th1 Df3+
- C 37. Thg2 e3.

Tussenstand daarmee 4½-1½ voor ons, en tegen de prognose in kwam daar ook niets meer bij. Andy Gerritsen verloor een stelling die hij met wat meer tijd gemakkelijk remise had kunnen houden en Don Strub liet zich in veelbelovende stelling beschwindelen, had zijn tegenstander waarschijnlijk wel door de vlag kunnen rammen maar achtte zich daarvoor te veel heer. Hmm, ik weet niet of ik hetzelfde zou hebben gedaan (en ik ben toch ook een heer!).

12 november 2007	Tal/DCG 3	(1793)	–	Caissa 4	(1852)	3½ - 4½
	P. Kooiman	(1921)		C. Zwaneveld	(1867)	½ - ½
	R. Pijlman	(1859)		R.J. Schaper	(1898)	½ - ½
	T. Visser	(1871)		L. van der Vecht	(1875)	0 - 1
	D. Strub	(1855)		E. Dekker	(1866)	½ - ½
	T. Vos	(1542)		M. Dahlhaus	(1863)	1 - 0
	T. Kooiman	(1737)		G. Veldhuis	(1916)	½ - ½
	L. Purperhart	(1801)	–	M. Theunissen	(1780)	0 - 1
	C. Groen	(1758)	–	S. Tigelaar	(1752)	½ - ½

Uw verslaggever:
Jeroen Croomsigt

Derde komt net iets tekort tegen sterk Caissa

Na een sterke start middels een overwinning op Nieuwendam 2, de op papier sterkste ploeg in de poule, stond nu Caïssa op het programma. Regerend clubkampioen Erik Dekker was ook weer van de partij, echter nu bij de tegenstander spelend! Nadat hij de trofee voor zijn clubkampioenschap van vorig seizoen in ontvangst had genomen kon de wedstrijd beginnen.

Aan bord 1 speelde Piet Kooiman met zwart een Siciliaan. In een laveerpartij werd het evenwicht nimmer beslissend verbroken en dus werd het punt gedeeld.

Aan bord 2 speelde René Pijlman een moeilijke partij. Hij had enig ruimtelijk overwicht en leek goed te staan, maar plotsklaps kwamen er allerlei tactische grappen in de stelling en leek het een kwestie van tijd voordat iemand zou mistasten. Dat gebeurde echter niet en ook hier werd de vrede getekend.

Aan bord 3 speelde Tom Visser met zwart een defensieve partij tegen Lucie van der Vegt. Tom verdedigde zich lange tijd goed, maar in het late middenspel tastte hij toch mis waarna Lucie het punt kon binnenhalen.

Aan bord 4 speelde Don Strub tegen Erik Dekker. Don verloor een pion in het middenspel, maar wist aan te sturen op een eindspel met ongelijke lopers. Daarna was het snel remise.

Aan bord 5 speelde ons jeugdtalent Tjark Vos. Na een soepele overwinning in de eerste speelronde zou dit een eerste echte test worden qua inschatting van zijn speelkracht. Tegenstander Martijn Dahlhaus werd immers eerder in het jaar topscorer rapid in de poule van de 1e klasse, een sterke tegenstander dus. Groot was ons genoegen dat Tjark de partij won, en ook nog als enige van het hele team!

□	Martijn Dahlhaus	(1863)
■	Tjark Vos	(1542)

1. d4 e6; 2. Pf3 d5; 3. c4 Pf6; 4. Pc3 Lb4; 5. Dc2 b6??

Te snel gespeeld. Na 6. Da4+ ben je een stuk kwijt!

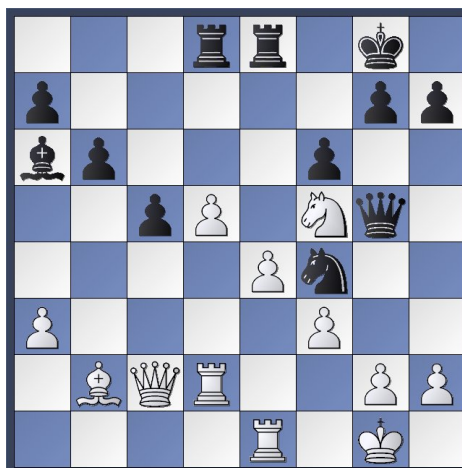
6. a3

Ziet het niet, teveel op routine gespeeld?

6. Lxc3+; 7. bxc3 Lb7; 8. e3 Pbd7; 9. Lb2 o-o; 10. cxd5 exd5; 11. Le2 Pe4; 12. o-o Pdf6; 13. Pe5 Dd6; 14. Tac1 Pg5; 15. f3 c5; 16. c4 Pe6; 17. Tfd1 Tad8; 18. cxd5 Pxd5; 19. Pc4 Dc7; 20. e4 Pdf4; 21. d5 Pxe2+; 22. Dxe2 Pf4; 23. De3 Pg6; 24. Dc3 f6; 25. Db3 Df7; 26. Pe3 Pf4; 27. Dc2

Wit heeft ruimtelijk overwicht en het centrum. Vanaf hier gaat het spannend worden.

27. La6; 28. Td2 Dg6; 29. Pf5 Dg5; 30. Te1 Tfe8

31. Kh1??

Een misser die een stuk kost.

31. Dxf5; 32. g3 Dh5

32. Pxd5 was nog beter, maar die zet is moeilijk te zien.

33. gxf4 Dxf3+; 34. Kg1 Dxf4; 35. Tg2 Txd5!

Nog een penning.

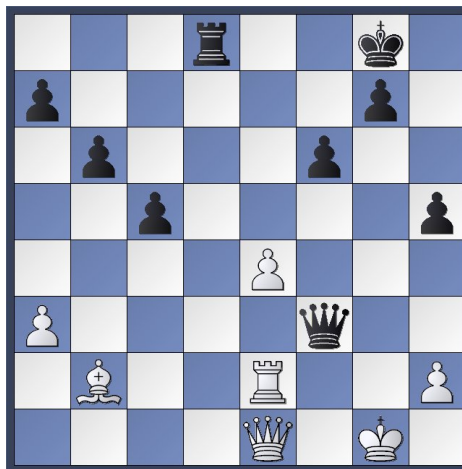
36. Da4! Ted8

36. Txe4 was nog sterker, maar dat ziet doorgaans alleen een computer: 37. Dxe4 Dxe4; 38. Txe4 Td1+; 39. Kf2 Td2+; 40. Kf3 Txc2; 41. Kxc2 Lb7; 42. Kf3 f5 met beslissend voordeel voor zwart.

37. Dxa6 Td1; 38. Df1

38. Tge2 T8d2!; 39. Txd2 Txe1+; 40. Kg2 Dg4+; 41. Kf2 Dg1+; 42. Kf3 Te3+; 43. Kf4 Dg5 mat.

38. Txe1; 39. Dxe1 Df3; 40. Te2 h5

41. Tf2?

De beslissende fout.

41. Dg4+!; 42. Tg2 Td1!; 43. Txc4 Txe1+; 44. Kf2 Tb1!; 45. Th4 Txb2+

En niet veel later 0-1.

Aan bord 6 speelde Tobi Kooiman tegen de sterkste speler van de tegenstander! Tobi kreeg met wit een Siciliaan op het bord waarin flink werd gelaveerd. Ook hier werd het evenwicht niet echt verbroken en was de vierde remise een feit.

Aan bord 7 speelde Luciën Purperhart met zwart tegen Marjolein Theunissen. Hij verloor al snel een pion in de opening door een trucje en zag deze helaas niet meer terug. Marjolein zette een aanval op, won materiaal en de partij.

Aan bord 8 speelde Cor Groen nu eens een keertje met wit. Het werd een hele spannende partij die uiteindelijk in de 5e remise van de avond eindigde.

Cor Groen (1758)
 Sander Tigelaar (1752)

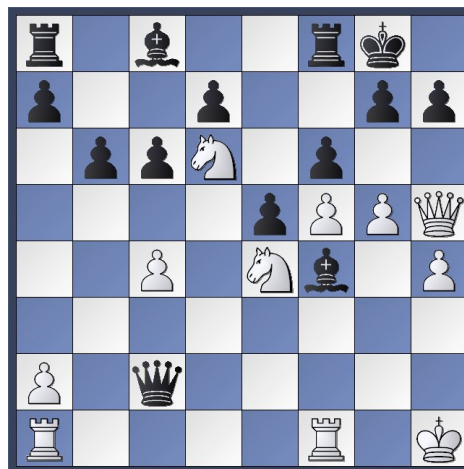
1. e4 e5; 2. Pc3 Pc6; 3. Lc4 Pf6; 4. d3 Lc5; 5. f4 o-o; 6. f5 Pa5; 7. Lg5 Pxc4; 8. dxc4 Lb4; 9. Pge2 Le7; 10. Pg3

Laat een combinatie toe die tot pionverlies leidt.

10. Pxe4; 11. Pcxex4

11. Lxe7 Pxc3; 12. Lxd8 Pxd1; 13. Lxc7 Pxb2; 14. c5 Pc4.

11. Lxg5; 12. Dg4 f6; 13. h4 Lh6; 14. Dh5 c6; 15. Pd6 Db6; 16. Pge4 Dxb2; 17. o-o b6; 18. g4 Le3+; 19. Kh1 Dxc2; 20. g5 Lf4

21. Tf2?

Mist de enige echte kans om de partij te winnen: 21. Txf4 exf4; 22. Pxf6+ Txf6; (22. gxf6; 23. g6); 23. gxf6 La6; 24. Df7+ Kh8; 25. fxg7 mat.

21. Dd3; 22. gxf6 Dh3+; 23. Kg1 Le3; 24. Pg5

De enige manier om de aanval lopend te houden.

24. Lxf2+; 25. Kxf2 Dh2+; 26. Ke1 Txf6; 27. Dxd7+ Kf8; 28. Dh5 Ke7; 29. Td1 La6; 30. Dh7 Txd6; 31. Dxd7+ Ke8; 32. Df7+ Kd8; 33. Txd6 Dxd7+; 34. Kd1 Dg4+; 35. Ke1 Dg3+; 36. Kd1 Dg4+; 37. Ke1 Dg3+; 38. Kd1

En remise door herhaling van zetten!

14 december 2007	Zukertort/A 5	(1740)	–	Tal/DCG 3	(1799)	4½ - 3½
Uw verslaggever: Dirk Goes	T. Kabos	(1956)	–	R. Pijlman	(1859)	1 - 0
	G. IJzermans	(1718)	–	P. Kooiman	(1921)	0 - 1
	C. Grannetia	(1755)	–	T. Vos	(1542)	1 - 0
	T. IJzermans	(1674)	–	T. Kooiman	(1737)	½ - ½
	T. de Boer	(1730)	–	T. Visser	(1871)	0 - 1
	R. Finkenflügel	(1769)	–	D. Strub	(1855)	1 - 0
	J. van Veelen	(1619)	–	C. Groen	(1758)	1 - 0
	M. van Andel	(1695)	–	A. Gerritsen	(1847)	0 - 1

Tal/DCG 3: bijna, maar net niet

Tal/DCG 3 heeft zoals bekend in Tobi Kooiman en Tjark Vos twee jeugdige talenten aan boord, maar bij Zukertort bestond het gehele team uit puppies. Uiteindelijk trokken de Zukertort babes aan het langste eind in een wedstrijd waarin Tal/DCG 3 zichzelf enigszins te kort deed.

Dat Tjark Vos zijn partij verloor, ach, kan gebeuren, maar zo snel en zo hard

Was er sprake van onderschatting? Feit is dat hij onlangs tot tweemaal toe van Claudia Grannetia had gewonnen en wellicht dat er daarom wel teveel vertrouwen was in een goede afloop.

Snel vergeten maar, Tjark! Vervolgens deed Tobi Kooiman een halve duit in het zakje na een partij die de remisegrenzen nimmer overschreed.

Andy Gerritsen heeft het schaakspel tot overzichtelijke proporties teruggebracht. Er zijn maar twee mogelijkheden: óf hij haalt zijn tijd wel, óf niet Ditmaal weer eens wel (1½-1½). Collega diepzeeduiker Cor Groen kwam met pionwinst uit zijn geliefde koningsgambiet, raakte echter geheel het spoor bijster en werd vriendelijk doch beslist door de vlag geholpen (2½-1½). Nog minutenlang bleef Cor in zijn eentje hoofdschuddend achter het bord zitten analyseren, niet begrijpend waarom dit nou weer was foutgegaan.

Zoals zo vaak draaide de prognose om 4-4, maar dan moest Don Strub wel een eindspel met een pion minder zien te keepen. In de wedstrijd tegen Caissa was hem dat nog gelukt, maar ditmaal deed een mooi tijdelijk pion-

offer van zijn tegenstander hem de das om (3½-1½). *Yikes!* Tom Visser bracht de spanning terug met zijn eerste externe overwinning sinds lange tijd (de laatste dateerde van 16 december 2006, bijna een jaar geleden!). Gelukkig maar, als dit was misgegaan had Tom zijn gebruikelijke dreigement te stoppen met schaken wel eens kunnen uitvoeren. Nu offerde hij de kwaliteit die hij voorstond op het juiste moment terug en het was onmiddellijk uit (3½-2½). Rest van de avond in opperbeste stemming aan de bar doorgebracht, biertjes uitdelend aan vriend en vijand.

Nog twee borden te gaan. Alle hoop was nu gevestigd op René Pijlman, die tegen de gehaaide Tobias Kabos lang had stand gehouden. Helaas was 'lang' hier net niet lang genoeg, en uiteindelijk moest hij dan toch de vlag strijken. Wedstrijd daarmee beslist, al smaakte Piet Kooiman in de laatste partij van de avond nog wel het zoet van de overwinning.

28 januari 2008	Tal/DCG 3	(1799)	– MSK 1	(1814)	3½ - 4½
Uw verslaggever: Jeroen Cromsigt	R. Pijlman	(1859)	– W. de Loos	(1967)	0 - 1
	P. Kooiman	(1921)	– B. Wijgers	(1981)	0 - 1
	T. Kooiman	(1737)	– T. van Wagensveld	(1938)	½ - ½
	T. Visser	(1871)	– R. de Groot	(1913)	1 - 0
	T. Vos	(1542)	– R. Schriek	(1777)	½ - ½
	A. Gerritsen	(1847)	– M. Norden	(1659)	½ - ½
	C. Groen	(1758)	– T. van Zon	(1679)	0 - 1
	D. Strub	(1855)	– N. Tambach	(1594)	1 - 0

Derde in slotfase dramatisch onderuit tegen MSK

Na twee nipte nederlagen was het zaak om weer eens minstens een punt te pakken. Thuis tegen de Muider Schaak Kring zou dat moeten kunnen. Het team heeft vier goede spelers van rond de 1900, maar aan de onderste helft is de tegenstand zo rond de 1700. Tiemkapitijn Willem Hensbergen had echter op zijn kompjoe-ter gezien dat MSK nogal efficiënt met de punten om-ging. Zij hadden namelijk een bordpunt minder, maar wel een matchpunt meer. Voorzichtigheid troef zou je denken tegen zo'n counterploeg. Helaas pakte het voor ons anders uit dan gedacht.

De avond begon nog hoopvol nadat Don Strub op bord 8 met wit zijn tegenstander snel en vakkundig helemaal onder de voet liep (1-0).

Tjark Vos speelde op bord 5 met zwart een soort Maroc-zy-achtige verdediging, zware strategische kost voor een jonge pupil. Ondanks ruimtegebrek bleef hij goed over-eind en na het remise-aanbod van wit kon hij opgelucht ademen (1½-1½).

Op bord 3 acteerde Tobi Kooiman. Met zwart werd het een Aljechin, variant vierpionnenspel. Wit probeerde het wel, maar de verdediging van Tobi was zo solide dat ook hier tot remise werd besloten (2-1).

Op bord 4 had Tom Visser eindelijk de stijgende lijn weer te pakken na een slechte seizoenstart. Met wit zette hij zijn tegenstander onder druk en in naderende tijd-nood beging zwart een fout die hem meteen de partij kostte (3-1).

Op bord 6 speelde Andy Gerritsen. Hij was in de na-middag helemaal uit Düsseldorf gekomen. Met wit kreeg hij een Caro-Kann tegen zich. Andy behield ruimte-over-wicht en ook zijn stukken stonden actiever. Hij hoefde er dit keer zelfs geen pion voor te offeren. Ook de tijd zat hem niet dwars, zelfs vier minuten over nog! Andy keek op het scorebord en moet aan het teambelang hebben gedacht (met het idee dat twee halfjes genoeg zijn voor een matchpunt) en bood remise aan, wat in dank werd aanvaard (3½-1½).

Aan bord 7 speelde Cor Groen met zwart. Ook hier een Aljechin, nu met 2. Pc3. Cor kende het allemaal, kwam met g7-g5-g4 en stond al snel een stuk beter. Maar zoals wel vaker is de tijd Cors grootste vijand. Hij pakte een pion mee, maar raakte daardoor het initiatief kwijt. Zijn op papier zwakkere tegenstander nam het heft dankbaar in handen, deed gewone ontwikkelingszetten en won mede dankzij de tijdnoed van Cor in de tegenaanval. Cor: "Ik heb vanavond van mijzelf verloren". Stand daar-

mee 3½-2½, maar nog steeds leek het erop dat we het verlossende halfje wel konden scoren.

Aan bord 2 had Piet Kooiman de sterkste tegenstander tegenover zich. Piet koos met wit voor een minder bekende variant van het open Siciliaans, waarbij zijn paard op g3 belandde. Zwart drukte hard op de zwakkere punten van de defensie van Piet en won een pion. Na veel geruil ontstond een eindspel van paard en vijf pionnen tegen looper en zes pionnen. Piet leek alles te hebben geplombeerd en uw verslaggever had goede hoop op een halfje, maar zwart ontdekte zijn enige winstpoging via een doorbraak met een pionoffer om zo zijn koning naar het centrum te dirigeren. Helaas bleek de looper sterker dan het paard en moest Piet in het lange eindspel het onderspit delven (3½-3½).

Aan bord 1 speelde René Pijlman met zwart een Nimzo-Indiër die uw correspondent niet kon doorgronden. In

het ingewikkelde middenspel ontwikkelde wit een aanval waarbij hij na afruil een eindspel van een toren tegen twee paarden overhield. Volgens Willem Hensbergen kon René vervolgens met de koning helemaal naar de andere kant van het bord lopen om wat pionnen te snoepen, maar René speelde op de verdediging en probeerde een soort vesting te maken met elkaar dekkende paarden. Helaas was dat te passief zodat wit een vrije h-pion kon creëren en vervolgens aan de andere kant van het bord nog een andere. Dit bleek dodelijk en de vreugde was groot bij MSK na het beslissende punt. Aan onze kant was daarentegen de domper evenzo groot. Deze nederlaag was absoluut niet nodig geweest en maakt het daardoor moeilijk om ons te handhaven. Door de versterkte degradatie gaan dit jaar maar liefst drie teams volgend seizoen op een lager niveau spelen. De tijd zal leren of wij daar tussen staan. Dit team hoort echter qua niveau wel in de 1e klasse te spelen!

10 maart 2008	Donner 1	(1825)	– Tal/DCG 3	(1779)	5½ - 2½
Uw verslaggever: Piet Kooiman	W. Leene	(1938)	– R. Pijlman	(1859)	1 - 0
	J. Vanis	(1934)	– T. Kooiman	(1737)	½ - ½
	T. Schakel	(1788)	– P. Kooiman	(1921)	1 - 0
	H. Leeners	(1834)	– A. Gerritsen	(1847)	1 - 0
	J. Dalhuisen	(1755)	– T. Vos	(1542)	½ - ½
	R. Nobel	(1835)	– T. Visser	(1871)	1 - 0
	T. Hooijberg	(1825)	– B. Dreef	(1699)	½ - ½
	P. Meurs	(1691)	– C. Groen	(1758)	0 - 1

Tal/DCG 3 diep in de problemen

Op maandag 10 maart trad het 3e team van onze vereniging aan tegen Donner 1 in Diemen. Op dat moment stonden we in de SGA-competitie onderaan in onze klasse (1B). In het voorafgaande wonnen we onze eerste wedstrijd. Daarna gingen er drie verloren met 4½ - 3½. Toch wel zuur. Nu moest er gewonnen worden want Donner stond één matchpunt boven ons, maar het zou anders lopen. Heel anders

Bij aanvang stonden we al een punt achter. Tom Visser had vooruit gespeeld en had het daarbij in een taai gespeelde partij net niet kunnen bolwerken. Teamleider Willem Hensbergen was dan ook niet geneigd om op die 10e maart verzoeken in de trant van “Ik heb een remise-aanbod; mag ik het aannemen” welwillend te beantwoorden. Dat had achteraf een punt in ons voordeel kunnen uitpakken maar het zou niet hebben geholpen. De wedstrijd kende in de eerste paar uren een vrij rustig verloop, dit in tegenstelling tot wat er in het laatste kwartier gebeurde. Maar daarover later.

Tobi zat op eigen verzoek aan een even bord om met zijn favoriete kleur zwart te kunnen spelen. Tegen de ervaren Vanis (rating 1934) speelde hij een solide partij waarin na 2½ uur de vrede werd getekend.

Aan het eerste bord had René Pijlman het moeilijk tegen een sterk spelende tegenstander die zijn ontwikkeling wist af te remmen. Dat speelde hem tot ver in de partij parten. Inventiviteit en volharding mochten ten slotte niet baten. Het halfje zat er net niet in.

Uw verslaggever speelde tegen de Russische verdediging. De tegenstander speelde wat passief en ik rook mijn kans, zette het actief op en kreeg al gauw een koningsaanval onder opoffering van een looper. Daarbij zag ik de voor de hand liggende winstvoortzetting op de 22e zet vierkant over het hoofd. Het gevolg was een dikke nul en enkele dagen wroeging. Bah!

Andy Gerritsen speelde met zwart een Indische verdediging. Hij probeerde de koningsstelling van zijn tegenstander te belagen, maar werd zelf meer belaagd en kwam ten slotte in onoverkomelijke tijdnood en stellingproblemen. Nog een nul.

Tjark Vos speelde aanvankelijk een behoorlijke partij, kwam op een goed moment in het voordeel (pionnetje) maar begon toen nonchalant te spelen. Op dat moment vertoonde het borduurwerk van zijn moeder aan de zijlijn een betere structuur dan het spel van haar zoon. Zijn

tegenstander kreeg ineens mogelijkheden tegen de witte koning, gaf een paar schaakjes en was toen zo blij dat hij het verliesgevaar had afgewend dat hij remise aanbood, daarbij overziend dat hij mat in twee had kunnen geven! Mazzel voor Tjark. Hij is overigens nu samen met Tobi topscorer in het team met 3 uit 5. Beide jongelingen zijn de enigen in het team met een score boven de 50%!

Invaller Bert Dreef werd volgens Willem overspeeld door zijn tegenstander. Die begon echter gekke dingen te doen toen hij beter tot gewonnen stond. Bert bleef vechten en werd nog gevaarlijk. Na een klein 'aanraken is zetten'-incident (Bert verzuisde "J'adoube" te zeggen toen hij een stuk rechtzette) werd ineens tot remise besloten. Een beetje raar, maar toch: beloning voor onverzettelijkheid.

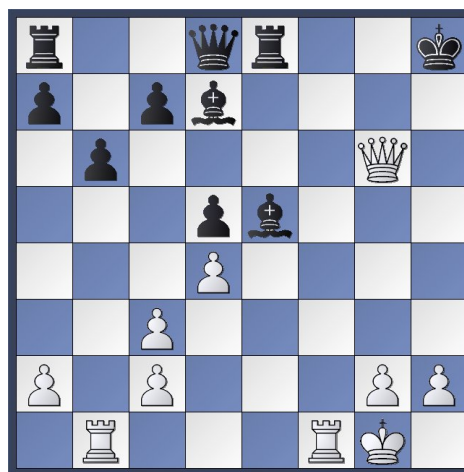

En dan Cor Groen. Wat zal ik daar eens van zeggen Cor speelde een gedegen partij, maar dat gold ook voor zijn tegenstander. Op een goed moment hadden beide spelers in een niet eens zo eenvoudige stelling nog een zestal pionnen en elk twee lopers. Alleen op de klok was de verdeling minder evenwichtig. U mag drie keer raden wie er bijna geen tijd meer over had in die fase (Cor, Cor, Cor: 3x goed!). Wat er toen gebeurde deed werkelijk pijn aan de ogen. Cor's tegenstander moet iemand zijn met een groot inlevingsvermogen. "Die arme Cor" heeft hij waarschijnlijk gedacht. En onder de indruk van de hope-loze tijdsdruk waarin zijn tegenstander zich had gema-noeuvreerd begon hij de ene na de andere pion weg te geven. Binnen de kortste keren stond Cor glad gewonnen en groen van ellende gaf zijn tegenstander vervolgens op zonder nog een poging te wagen door de klok te worden gered. Het enige winstpunt voor Tal/DCG in deze wedstrijd kwam op deze wijze tot stand. Zo werd het 5½-2½ en er resteert nu voor het 3e nog slechts een theoretische kans op handhaving in de 1e klasse van de SGA. Droevig, droevig ...

Omdat ik in een enigszins masochistische bui ben, zal ik u laten zien hoe het mij is vergaan op deze donkere avond.

□ **Piet Kooiman** (1921)
 ■ **Ton Schakel** (1788)

1. e4 e5; 2. Pf3 Pf6; 3. Pxe5 d6; 4. Pf3 Pxe4; 5. Pc3 Pxc3; 6. bxc3 d5; 7. d4 Ld6; 8. Lg5 Le7; 9. Lf4 Pd7; 10. Ld3 o-o; 11. o-o Te8; 12. Pe5 Pxe5; 13. Lxe5 Le6; 14. Tb1 b6; 15. Dh5 g6; 16. Dh6 Lf6; 17. f4 Ld7; 18. f5 Lxe5; 19. fxg6 fxg6; 20. Lxg6 hxg6; 21. Dxc6+ Kh8

22. Tf7?

Hier was 22. Dh5, gevolgd door 23. Tf7, de manier om de winst binnen handbereik te brengen. Niet gezien!

22. Dh4! 23. dxe5 Tg8

En hier bleek mij pas dat ik had overzien dat de dame op h4 gewoon f6 dekt. De rest is niet echt spannend meer

24. Dd3 Lh3; 25. g3 Tae8; 26. Tb4 Dh6; 27. Kf2 Lg4; 28. h4 Le6; 29. Tf6 Tef8; 30. Tbf4 Txf6; 31. Txf6 Tf8; 32. Dd4 c5; 33. Df4 Txf6; 34. Dxf6+ Dxf6+; 35. exf6 Kg8; 0-1.

7 april 2008	Tal/DCG 3	(1798)	–	VAS 6	(1757)	6½ - 1½
	T. Kooiman	(1737)	–	D. Vreeswijk	(1807)	½ - ½
	R. Pijlman	(1868)	–	J. van Dongen	(1833)	1 - 0
	P. Kooiman	(1921)	–	A. Soest	(1779)	1 - 0
	T. Visser	(1856)	–	M. van der Veen	(1844)	½ - ½
	T. Vos	(1721)	–	J. Hamburg	(1650)	1 - 0
	C. Groen	(1699)	–	J. Pieter	(1745)	1 - 0
Uw verslaggever:	A. Gerritsen	(1847)	–	T. Hagen	(1714)	1 - 0
Jeroen Cromsigt	J. Loots	(1736)	–	A. Troost	(1681)	½ - ½

Getergd derde toont veerkracht met grote zege

Na vier achtereenvolgende (nipte) nederlagen waren we ondertussen de rode lantaarndrager geworden in de poule. Hoogste tijd dus om toe te slaan tegen het op papier zwakke VAS 6. Op vrijwel alle borden stonden we in het middenspel gelijk tot gewonnen.

Piet Kooiman opende de score. Die middag had hij helaas zijn titel in het NK Pastores niet kunnen prolongeren, maar schaakmoe was hij allerm minst. Zijn tegenstander gaf een stuk voor een aanval die niet doorsloeg. Daarna offerde hij nog een stuk, die hij ook niet meer terugzag. Over en uit.

Tobi Kooiman speelde een solide remise tegen hun beste man op bord 1.

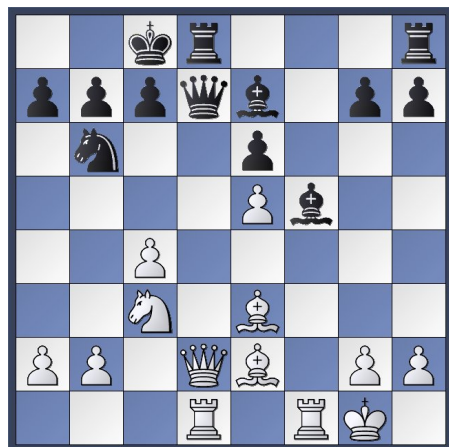
□	Daan Vreeswijk	(1807)
■	Tobi Kooiman	(1737)

Commentaar van Tobi

1. e4 Pf6; 2. e5 Pd5; 3. d4 d6; 4. c4 Pb6; 5. f4 dxe5; 6. fxe5 Pc6; 7. Le3 Lf5; 8. Pc3 e6; 9. Le2 Dd7; 10. Dd2 o-o-o; 11. Td1 Le7; 12. Pf3 f6; 13. o-o fxe5; 14. Pxe5?

14. d5! De8; 15. Dc1 exd5; 16. cxd5 Pb4; 17. Pxe5 en wit staat mooi.

14. Pxe5; 15. dxe5

15. Dc6?

Ik dacht ten onrechte de pion op c4 te winnen. Echter, 15. Dxd2; 16. Txd2 Txd2; 17. Lxd2 Lc5+; 18. Kh1 Ld4; 19. Lf4 Pd7 wint wél een pion, in tegenstelling tot het

gespeelde. We zagen de volgende zet allebei pas op het moment dat hij aan zet was, maar dat telt ook:

16. Pb5! De4!

16. Kb8?; 17. Da5 a6; 18. Pxc7 en het is uit. Dat had ik niet gezien, maar wel dat wit na 16. Kb8 mooi zou staan. Ook dat telt.

17. Dc3 a6; 18. Pd4 Lb4; 19. Dc1 Dxe5; 20. Lf4 Dc5; 21. Le3 De5; 22. Lf4 Dc5; 23. Le3

Plotseling is zowel voor wit als voor zwart zetherhaling het enige. Beide partijen kunnen zich niets anders permitteren (1/2–1/2).

Een leuk detail is dat Daan Vreeswijk tot nu toe ongeslagen was (en dus nog steeds is) en een TPR had van tweeduizendnogwat, en in de indrukwekkende 5½ uit 6 reeks met TPR 2203 van Lucie v/d Vecht was hij tot nu toe (ook nog met zwart) de enige die haar een halfje had weten af te snoepen. Kortom, qua rating kon ik hem hebben, maar ik heb in feite de man in vorm (daarom was hij ook aan bord 1 gezet) op remise gehouden. Daar kwam ik puur toevallig achter toen ik me afvroeg van wie zij dan niet had gewonnen en het even opzocht. Joepie, mijn vijfde remise op rij!

Daarna ging het van een leien dakje. Cor Groen en Andy Gerritsen kwamen nu eens niet in de problemen door grote tijdnood en wonnen beide overtuigend. René Pijlman kreeg een zware aanval met de gesloten Siciliaan en pakte het volle punt. Tom Visser kreeg een Hollandse pot voorgeschoteld die al snel overging in een Konings-Indiër. Tom wist overeind te blijven en remiseerde. Jeroen Loots stond goed met wit, maar zijn tegenstander begon een gewiekste aanval die hem materiaal opleverde. Hij moest daarvoor echter zoveel tijd investeren dat hij met remise akkoord moest gaan om niet door zijn vlag te zakken. Tjark Vos speelde een solide Franse opening, waarbij hij hoe langer hoe beter kwam te staan. Bij de overgang van het late middenspel naar het eindspel ruilde hij af naar een voordelige pionnenstructuur die hem het hele punt opleverde.

Een mooie overwinning, maar daarmee is Tal/DCG 3 nog niet veilig. Willen we volgend seizoen nog op ditzelfde niveau acteren, dan zal in de laatste ronde niet alleen met fikse cijfers moeten worden gewonnen, maar moeten we ook nog hopen dat de concurrenten punten morsen.

6 mei 2008	De Amstel 1	(1723)	–	Tal/DCG 3	(1798)	2½ - 5½
Uw verslaggever: Jeroen Cromsigt	S. Veldhuijzen	(1627)	–	P. Kooiman	(1921)	0 - 1
	M. Bro	(1781)	–	T. Kooiman	(1737)	0 - 1
	D. Asfar	(1732)	–	R. Pijlman	(1868)	0 - 1
	H. Elserman	(1776)	–	T. Visser	(1856)	½ - ½
	Y. van Hoorn	(1741)	–	A. Gerritsen	(1847)	0 - 1
	C. v.d. Zanden	(1819)	–	T. Vos	(1721)	1 - 0
	J. van Willigen	(1597)	–	C. Groen	(1699)	1 - 0
	L. van Hattum	(1711)	–	J. Loots	(1736)	0 - 1

Tal/DCG 3 redt het vege lijf!

De opdracht voor de spelers van Tal/DCG 3 was duidelijk: zelf winnen van De Amstel 1 en dan maar hopen op een misstap van de concurrentie. Geen eenvoudige taak, en het werd extra lastig toen Tjark Vos het in een vooruitgespeelde partij tegen de struise schaakgodin Cora van der Zanden niet wist droog te houden. Maar *when the going gets tough, the tough get going!* Terwijl in de belendende kerk het koor luidkeels de glorie van de Heer verkondigde (waarbij ik de neiging moest onderdrukken mee te zingen) vochten de overige spelers voor wat ze waard waren, en dat was niet weinig!

Aan de kopborden gingen de beide Kooimannen voor in de strijd. Piet won op de van hem bekende rustige en toch zo dwingende wijze (pionnetje winnen, vasthouden en rustig uitschuiven), maar bij Tobi ging het er heel wat hardhandiger aan toe.

□ **Mirza Bro** (1781)
 ■ **Tobi Kooiman** (1737)

Commentaar van Tobi

Ik had tot nu toe al mijn partijen op één na met zwart gespeeld. Interessant gegeven: Mirza had tot nu toe al zijn partijen met wit gespeeld. Ik verwachtte dan ook dat dat was omdat hij een ongebruikelijke opening speelde waar hij dan heel veel verstand van had, 1. g4 of zo. Het viel mee.

1. d4 Pf6; 2. c4 g6; 3. Pc3 d5; 4. Lf4 Lg7; 5. e3 o-o; 6. Pf3 c5; 7. dxc5 Da5; 8. Db3? Pe4; 9. Tc1 Pd7; 10. cxd5 Pdx5; 11. Dc4 b5; 12. De2??

12. Dxb5 Lxc3+; 13. bxc3 Dxa2; 14. De2 Dxd5 was mijn plannetje; zwart staat dan iets beter; nu staat zwart veel beter, zelfs gewonnen.

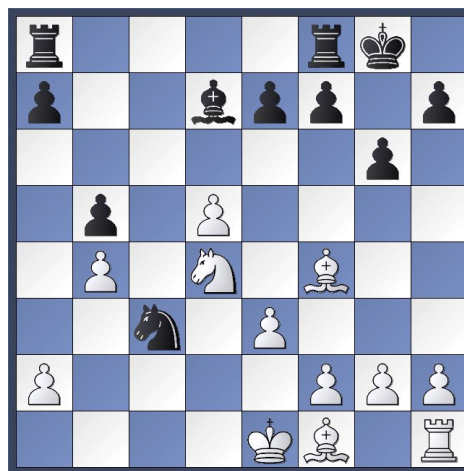
12. Lxc3+; 13. Txc3 Pxc3; 14. bxc3 Lf5?; 15. Db2 Pa4; 16. Db4

Over het hoofd gezien, ik had dus gewoon direct op de 14e zet de pion op c3 moeten slaan.

16. Dxb4; 17. cxb4 Pc3

Ik sta nog wel gewoon beter.

18. Pd4 Ld7

18. Pxd5; 19. Lxb5 Pxb4 wint de pion terug, maar geeft het loperpaar meer ruimte, dat wilde ik niet; na het gespeelde had zwart 19. d6 moeten doen.

19. Pc6?

Misrekening neem ik aan?

19. Pxd5; 20. Lxb5?

Ja dus

20. Tfc8

De rest is een formaliteit.

21. e4 Pxf4?

21. Lxc6; 22. Lxc6 Pxf4; 23. b5 Tab8 en ik heb een toren tegen een pion; nu wordt het een stuk tegen een pion: ook gewonnen, maar nu moest ik meer opletten.

22. Pxe7+ Kf8; 23. Pxc8 Txc8; 24. Le2 Pxe2; 25. Kxe2 Tc2+; 26. Ke3 Txa2; 27. Tb1 a6; 28. h4 h5; 29. g3 Ke7; 30. f3 Kd6; 31. Kf4 Kc6; 32. g4 hxg4; 33. fxg4 Tg2; 34. Tc1+ Kb5; 35. Td1 Le6; 36. Th1 Txg4+; 37. Ke5 Kxb4; 38. Tb1+ Kc5; 39. Ta1 Kb6; 40. Tb1+ Ka7; 41. Kd6

Uit op eeuwig schaak.

41. Txe4; 42. Kc7 Tc4+; 43. Kd6 Txb4; 44. Kc7 Tc4+

En wit gaf (eindelijk) op, 0-1.

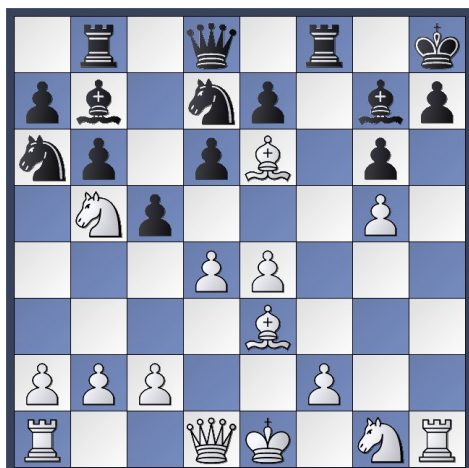

Of Andy Gerritsen bij het zien van deze partij tot grote daden werd geïnspireerd weet ik niet, maar feit is dat hij als een op hol geslagen Sherman-tank over zijn tegenstander heendenderde.

□ **Andy Gerritsen** (1847)
 ■ **Ysbert van Hoorn** (1741)

1. e4 d6; 2. d4 Pf6; 3. Pc3 g6; 4. Le2 Lg7; 5. Le3 o-o; 6. g4 Pa6; 7. g5 Pd7; 8. h4 c5; 9. h5 b6; 10. hxc6 fxc6; 11. Lc4+ Kh8; 12. Ld5 Tb8; 13. Pb5 Lb7; 14. Le6 De8

14. Lxe4; 15. Dg4, gevolgd door 16. Txb7+ en 17. Dh4.

15. Dg4 Tf7; 16. Lxd7

Nauwkeuriger dan 16. Lxf7 Dxf7; 17. Dxd7 Lc8.

16. Df8; 17. Le6 Lc8; 18. Dh4 h5; 19. Lxf7 Dxf7; 20. d5 Lxb2; 21. Tb1 Dg7; 22. Pe2

Verdedigt alle velden en verhindert het binnendringen van de zwarte dame.

22. Ld7; 23. a4 Lxb5; 24. axb5 Lc3+; 25. Ld2 Lxd2; 26. Kxd2 Pb4?

Kost nog een stuk.

27. c3 Pa2; 28. Dg3; 1-0.

Tom Visser was wat matigjes uit de opening gekomen maar wist gaandeweg voldoende tegenspel te ontwikkelen om een nederlaag te voorkomen. Weer een halfje dichterbij het doel! Jeroen Loots dan, ook al wat moeizaam uit de opening. Hij verdedigde zich op de hem zo kenmerkende stoïcijnse wijze, kwam langzaam maar zeker los en reeds bij de eerste de beste tegendreiging ging de tegenstander zwaar in de fout. Het was meteen uit.

Tijd voor wat slecht nieuws. Cor Groen stak weer eens veel te veel tijd in het vinden van de beste zet en moest niet voor het eerst ondervinden dat je toch echt een probleem hebt als je nog één minuut over hebt voor de rest van de partij en de tegenstander 20. Cor, *watch my lips move*: "Houdt vijf minuten over voor noodgevallen". René Pijlman won de laatste partij van de avond. Na zeer, zeer bedenkelijk te hebben gestaan profiteerde hij van een *faux pas* van zijn sympathieke tegenstander.

Eindstand daarmee 5½-2½ en nu maar afwachten wat de concurrentie zou doen. Om in de eerste klasse te blijven moest Donner 1 zo vriendelijk zijn te verliezen van kampioen Caissa 4, terwijl Zukertort 5 met niet meer dan 7-1 mocht winnen van MSK 1. Aldus geschiedde. Caissa deed met 6-2 haar plicht en Zukertort kwam niet verder dan een overigens zeer verdienstelijke 4½-3½ overwinning op het bepaald niet zwakke MSK. Tal/DCG 3 daarom ook volgend seizoen in de eerste klasse te bewonderen!

20 december 2007	Euwe 4	(1719)	– Tal/DCG 4	(1689)	1½ - 4½			
Uw verslaggever: Dirk Goes	n.o.	(1881)	– n.o.	(1801)	(regl.)	0	-	0
	n.o.		– n.o.		(regl.)	0	-	0
	J. Stins		– L. Purperhart			0	-	1
	n.o.	(1680)	– M. Coolen	(1687)	(regl.)	0	-	1
	B. Oude Brunink		– H. Bruinsma	(1655)	½	-	½	
	S. Janknegt		– H. Balhuizen	(1680)	½	-	½	
	L. van Pol	(1701)	– B. Lampe	(1667)	½	-	½	
	H. van Welzen	(1705)	– J. Loots	(1645)	0	-	1	

Tal/DCG 4: "twee man afwezig en toch een mannetje meer", kent u die uitdrukking

Geef het maar toe, beste lezer, u heeft waarschijnlijk altijd gedacht dat een SGA-competitiewedstrijd een ontmoeting is tussen twee teams, beide bestaand uit 8 spelers. Ik eerlijk gezegd ook, tot ik op donderdag 20 december getuige was van de volstrekt krankjoreme ontmoeting tussen Euwe 4 en Tal/DCG 4 die werkelijk iedere beschrijving tart. Huivert u even mee?

Donderdag 20 december, 10.50 uur:

De mobiele telefoon van Cees Flikweert geeft een rinklend teken van leven. Sterspeler Luciën Purperhart aan de lijn. "Hee Flikweert, ik kan vanavond niet spelen hoor, ik heb buikpijn". Bij een minder door de wol geverfd teamleider zou een dergelijke jobstijding als een mokerslag aankomen, maar Cees is in de loop der jaren wel het een en ander gewend geraakt. "Luciën, kom op, die wedstrijd is pas vanavond, neem maar een aspirientje of een paar biertjes, of nog beter: allebei", en Luciën hangt tevreden op, gesterkt door de krachtige woorden van zijn teamleider, die overigens die avond verhinderd is zelf zijn functie uit te oefenen. Voorzitter Abma heeft beloofd voor hem waar te nemen.

Donderdag 20 december, 19.15 uur:

Een van mijn taken als coach van Jeroen Loots is het hem begeleiden naar competitiewedstrijden en toernooien. Uit dien hoofde haal ik hem thuis op. Het verkeer is opmerkelijk rustig en reeds om 19.30 uur parkeer ik mijn auto op de Herman Heijermansweg, een mooi (want na 19.00 uur gratis!) plekje op redelijke loopafstand van de speelzaal, alwaar we om 19.45 uur arriveren. Iets te vroeg, maar ik heb nu eenmaal een bloedhekel aan te laat komen, en het geeft de gelegenheid om even relaxed te acclimatiseren met een eerste kop koffie.

Donderdag 20 december, 20.00 uur:

Je kan veel zeggen, maar dat het storm loopt, nou nee Tergend langzaam druppelen de spelers binnen. De teamcaptain van Euwe wil van start gaan, ondanks dat van Tal/DCG-zijde nog twee spelers ontbreken (Bas van den Berg en Jaap Loeve) en van zijn eigen team zelfs drie. Gelijk heeft-ie trouwens. Een externe wedstrijd hoort om 20.00 uur te beginnen en op tijd komen valt onder de eigen verantwoordelijkheid van de spelers. Daar komt nog bij dat Euwe te maken heeft met een nogal rechtlijnige huurbaas die er niet voor terugdeinst zo rond 11.40 uur het licht uit te doen, dus op tijd beginnen is zeer gewenst. Alle begrip derhalve, althans bij mij. Hans Balhuizen daarentegen moppert dat dat toch werkelijk geen manier van doen is, maar zet zich dan uiteindelijk toch, zij het knorrend, aan zijn bord.

Donderdag 20 december, 20.15 uur:

De zaal oogt wat platgeslagen. De borden 5 tot en met 8 zijn aan het spelen maar de hogere borden maken een volstrekt desolate indruk. Bij Euwe ontbreken de borden 2, 3 en 4, terwijl bij ons de borden 1 en 2 onbezet zijn. Waar zijn Bas en Jaap? En waar is waarnemend teamleider Abma eigenlijk?

Donderdag 20 december, 20.30 uur:

In feite heb ik er helemaal niks mee te maken, maar ik besluit er toch maar eens een telefoontje aan te wagen. Karel gebeld, zal wel niet thuis zijn, maar verdomd, tot mijn verbijstering neemt hij gewoon op. Terwijl ik ge-

zellig aan de koffie zat blijkt hij Luciën Purperhart te hebben afgeleverd en daarna naar huis te zijn gegaan (waarom?), zegt echter toe later op de avond nog wel even langs te komen. De vraag of hij meer weet van Bas en Jaap kan hij bevestigend beantwoorden: ze zijn er niet en ze komen ook niet. Bij Bas blijkt er iets in de communicatie te zijn misgegaan en Jaap heeft zich enige uren voor de wedstrijd ziek afgemeld. Er zit niets anders op, we moeten het met zes man doen, overigens altijd nog eentje meer dan Euwe

Donderdag 20 december, 20.40 uur:

De stemming wordt wat landerig. Aan bord 1 zit Johan Stins zich namens Euwe stierlijk te vervelen, aan bord 3 staart Luciën Purperhart onderuitgezakt voor zich uit en Marlo Coolen, die aan bord 4 ook al geen tegenstander heeft, beert ijs door de speelzaal. Hé, waar is Hans Balhuizen nou weer gebleven? Hij is elders in de zaal samen met zijn tegenstander zijn remisepartij van 9 zetten aan het analyseren, nog steeds mokkend over het stipte aanvangstijdstip. De lol was er voor hem af, en tegenstander Janknegt kan best leven met een halfje tegen de grote Balhuizen.

Donderdag 20 december, 20.45 uur:

Johan Stins heeft mij al een paar keer gevraagd of hij niet tegen Luciën mag spelen. Ondanks dat ik slechts als toerist door de speelzaal wandel en zeker niet als teamleider (die zit immers thuis) besluit ik dat dan toch maar met Luciën te overleggen. Hij heeft geen bezwaar, de verspilde tijd wordt over beide partijen verdeeld en de heren gaan aan de slag. Aan de borden 1 en 2 zit nu niemand meer en er ontstaat enige discussie omtrent de uitslag van deze partijen. Op het wedstrijdformulier wordt aanvankelijk 1/2-1/2 ingevuld, maar dat wordt later door competitieleider Opgenhaffen volkomen terecht veranderd in een reglementaire 0-0. Niet gespeeld immers, dus ook geen remise!

Donderdag 20 december, 21.00 uur:

De tegenstander van Marlo is er nog steeds niet en dus komen we 1 1/2-1/2 voor. Nuttig punt

Donderdag 20 december, 21.20 uur:

Terwijl ik in de bar met Marlo zit te vluggeren komt Jeroen Loots bedremmeld melden zijn partij te hebben opgegeven na een stuk te hebben weggeblunderd. Even overweeg ik een hartverzakking (immers, bij de meest recente inventarisatie stond hij nog veelbelovend), maar al snel glinsteren de pretoogjes: niks verloren, integendeel, bijna achteloos gewonnen! De coach is weer eens succesvol in de maling genomen, vet lachen natuurlijk! Met schier bovenmenselijke krachtsinspanning weersta ik de neiging hem ter plekke te wurgen en we kunnen naar huis, want voor jongens van 13, hoe bijdehand dan ook, is het normaal gesproken allang bedtijd.

Enige dagen later:

Toch wel benieuwd naar de einduitslag van deze parodie op een competitiewedstrijd. Na vele malen vergeefs bellen krijg ik dan eindelijk Karel aan de lijn. Luciën blijkt te hebben gewonnen, terwijl de partijen van Hillebrand Bruinsma en Ben Lampe in remise zijn geëindigd. Eindstand daarmee 4 1/2-1 1/2, twee matchpunten voor Tal/DCG 4 en dat met zes man!

11 februari 2008	Tal/DCG 4	(1683)	– Fischer/Z 2	(1859)	1 - 7
	L. Purperhart	(1801)	– M. Wessels	(1966)	0 - 1
	M. Coolen	(1687)	– K. de Kruif	(1951)	0 - 1
	H. Balhuizen	(1680)	– Th. Hauptmann	(1933)	0 - 1
	H. Bruinsma	(1655)	– M. Abspoel	(1908)	0 - 1
	B. Lampe	(1667)	– L. Littel	(1844)	0 - 1
	J. Loeve	(1630)	– E. Boonstra	(1812)	0 - 1
Uw verslaggever:	J. Loots	(1645)	– A. Schoorl	(1710)	1 - 0
Cees Flikweert	B. Dreef	(1699)	– G. Markus	(1749)	0 - 1

TAL/DCG 4 op woelige baren

Vreemde tijden beleven we met het vierde team. Straalden de mannen de afgelopen jaren vooral rust, degelijkheid, routine, punten pakken waar het kan maar vooral ook niet gek doen uit, dit jaar is tot nu toe een rit in de achtbaan geweest, een scheepje op de woelige baren van de grote oceaan bij storm. Kijkend vanaf de top van een hoge golf denk je als teamcaptain: promotie zit erin, om vervolgens in razend tempo af te rotsen in een diepe trog waarbij je je afvraagt of het bootje niet onmiddellijk zal omslaan, redden wie zich redden kan. Eerst met 7-1 winnen van Grasmatt 2 en nu met 7-1 verliezen van Fischer/Z 2, wat is er aan de hand? En dan heb ik het nog geeneens over de wedstrijd tegen Euwe 4, waar Dirk wat over zal schrijven, ik was zelf verhinderd en kon zijn verslag eigenlijk niet geloven omdat het zo volstrekt 'out of line' en ook 'out of character' van mijn jongens is, niet op komen dagen, dat nooit, maar ja, waarom zou Dirk dit liegen? Trouwens de uitslag met de vele n.o.'s stond even later op internet, en dan is het waar, toch?

Zijn we dan allemaal zo wisselvallig? Hebben we plotse-ling allen die inherente schizofrenie van de romanticus terwijl we gewoon met koelbloedigheid, helderheid van geest en een surplus aan intelligentie ons een weg door de storm moeten navigeren? Nee, gelukkig, als ik mijn vergrootglas pak zie ik er nog een die rechtop staat, een die de mast vasthoudt, het stuurwiel in handen heeft en een signaal uitzendt: Jeroen Loots. Kijk maar hoe hij dat doet, als enige, tegen Fischer Z 2:

Adrie Schoorl (1710)
 Jeroen Loots (1645)

1. d4 Pf6; 2. Pf3 e6; 3. c4 b6; 4. g3 Lb7; 5. Lg2 c5

Scherp, 6. d5 exd5; 7. Ph4 g6; 8. Pc3 Lg7; 9. Pxd5 is nu voor wit aangewezen.

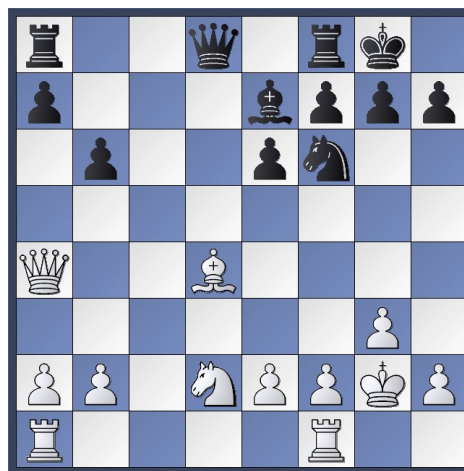
6. o-o d5; 7. Pe5 cxd4; 8. Da4?

8. Dxd4.

8. Pbd7; 9. Lf4 Le7; 10. Pd2 o-o; 11. cxd5 Pxe5; 12. Lxe5 Lxd5; 13. Lxd4??

Verliest linea recta een stuk, 13. Pf3 zou de schade beperkt houden

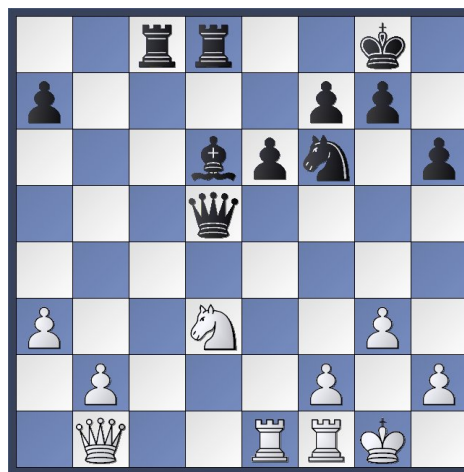
13. Lxg2! 14. Kxg2

14. b5!

En de dame moet de dekking van Ld4 opgeven, einde partij. Wat nu volgt is een slachting.

15. Dxb5 Dxd4; 16. Pf3 Dc5; 17. Db3 Db4; 18. Dc2 Tac8; 19. Db1 h6; 20. a3 De4; 21. Da2 Dxe2; 22. Tae1 Dc4; 23. Db1 Tfd8; 24. Pe5 Dd5+; 25. Kg1 Ld6; 26. Pd3

26. Lxg3+!; 27. Pb4 Lxh2+; 28. Kxh2 Dh5+; 29. Kg2 Dg4+; 30. Kh2 Tc5; o-1.

Externe competitie het vierde en vijfde team

- door Cees Flikweert -

Het vierde: Loots groots

Ons prachtige vierde team, dit klassieke team, dit historische team, dit team van rijpe wijnen en een enkele frisse jonge uit eikenhouten vaten, maar allemaal op dronk, ja, dat vierde met zijn wortels in DCG (*those were the days...*), PCB (*por dios*, wat een club was dat...) en Tal (de grootste schaker heeft ook de grootste club voortgebracht...), ahum, en dan heb ik het nog niet over de captain - *need I say more?* – kortom, ja, dit VIERDE TEAM heeft aan de verwachtingen voldaan, maar ook niet meer dan dat. Doelstelling was handhaving in de vierde klasse en dat is gelukt. De ratingverschillen in klasse 2D waren fors. Zo hadden ES'80 1 en Fischer/Z 2 meer dan 100 ratingpunten meer dan wij, en dat verschil zou in de onderlinge uitslagen te zien zijn, maar Probleem 3 en Grasmatt 2 zaten qua rating onder ons, dus die moesten we achter ons houden. Aldus geschiedde ook, alleen wel op een andere manier dan gedacht.

In november 2007 vielen alle dubbeltjes de juiste kant op en verpletterden we in onze tweede wedstrijd op wat gelukkige wijze Grasmatt met 7-1; een puike prestatie leverde twee fonkelmooie matchpunten op. Het bleek nog mooier te kunnen, hoewel dat er bij de voorbereiding helemaal niet naar uitzag. Op donderdag 20 december moesten we tegen Euwe 3 uit, en het lukte uw dappere maar tevens wanhopige teamcaptain niet op deze datum vlak voor de kerst meer dan 6 spelers te laten aantreden. Zoals we allen weten is de B.V. Nederland tussen 15 december en 10 januari en tussen 1 juli en 15 augustus massaal afwezig en valt er niets te organiseren. Dit waren ze bij de SGA vergeten. Diepe droefheid restte. Tandengeknars. Een zekere o. Ik zou de schuld krijgen en vervolgens op mijn sodemieter. De risee van Tal/DCG, *they call me Mr. Pitiful*; immer meewarige blikken; nog meer uitgelachen worden dan ik al wordt ...

Wie schetste mijn verbazing toen bleek dat Euwe (in een thuiswedstrijd nota bene!) het nog slechter zou doen dan wij en maar met 5 man achter de borden verscheen! Coolen kreeg geen tegenstander en won reglementair. Op de eerste twee borden kwam de uitslag 0-0 te staan door n.o.'s van beide zijden. Vervolgens won Purperhart van Stins (knap Luciën!) en Loots van Van Welzen en speelden Bruinsma, Balhuizen en Lampe remise waardoor de eindstand op 4½-1½ voor ons kwam, voorwaar een bizarre uitslag! Ik was er zelf niet bij wegens verplichtingen elders, maar Dirk Goes, onze alomtegenwoordige schaakveelvraat, wel en hij weet er alles van, vraag maar na, ik heb niemand omgekocht en het is echt waar!

Met vier matchpunten in de tas waren we voldaan en hadden we helaas ook ons kruut vershoten, want de volgende wedstrijden gingen min of meer kansloos verloren, zelfs de laatste tegen het op papier zwakkere Probleem 3, dat zichzelf daarmee in veiligheid bracht en Grasmatt 2 tot degradatie veroordeelde.

Topscoorer van het team werd Jeroen Loots, die op de lagere borden een slachting aanrichtte, 5 uit 6 scoorde en een TPR van 1950 mocht noteren. En vergis ik me nu of is zijn stijl ook wat veranderd? In ieder geval zaten er een paar verrassend korte partijen bij, op tactische wijze beslist, terwijl ik me van het seizoen hiervoor vooral langdurige strategische wurgpartijen herinner. Gefeliciteerd Jeroen, op naar hogere schaakregionen!

Ander kanon van het vierde: jeugdgoeroe Jaap Loeve met 3½ uit 5. Leuk aanvalsschaak met wit, jammer van die ene nul, TPR 1854. Jaap zal net als ik tevreden zijn.

Verder redelijke scores van Purperhart, Coolen en Balhuizen, en afwezige vorm bij Bruinsma en Lampe.

Conclusie: gek jaar, onevenwichtige poule, het kan en moet volgend jaar beter!

Het vijfde: Dreef op dreef, rest strenge tucht nodig

Voor het vijfde, acterend in de derde klasse, geldt ongeveer hetzelfde als voor het vierde: schitterend klassiek team, door voorzitter Abma aaneengesmeed uit verschillende componenten. Handhaving was het doel en dit werd met redelijk gemak bereikt. Meer zat er niet in. Of liever gezegd: eigenlijk zat er gezien de geringe krachtsverschillen in de poule met wat meer pit wel meer in, maar promoveren naar de tweede klasse en vervolgens bevredigend acteren in die tweede klasse zijn twee verschillende dingen. Dit in het achterhoofd houdend zorgde teamcaptain Abma er zelf met 2½ uit 7 voor dat er geen al te gekke dingen gebeurden en het evenwicht gehandhaafd bleef. Laat dat maar aan Abma over!

Een opsteker was dat we eerste ronde meteen wonnen van het op papier sterkere Caissa 7, maar dat sterke was slechts op papier want Caissa zou het seizoen als laatste afsluiten. Tegen het sterke Donner 2 behaalden we een gelijk spel, met een prachtige plusremise van Sorgdrager tegen De Vos op het eerste bord (400 ratingpunten verschil!) maar ook een onnodige nederlaag van ondergetekende tegen Ludwig, *mea culpa*. In ronde drie wel weer winnen van Probleem 3, lieg ik als ik zeg dat we best af en toe een rondje willen verliezen maar niet van Probleem?

Maar dan verliezen we in ronde 4 van een eigenlijk ontstellend zwak ES'80 3, hoe krijgen we het voor elkaar? Bas van den Berg en Thijs Loermans, allebei een nul, hadden (hebben?) duidelijk hulp nodig van een psycholoog of misschien moeten ze door Abma net zo streng worden toegesproken als Timman ooit door Donner in zijn "Ik beveel Jan Hendrik Timman de strenge tucht aan". Hoe kan het anders dat deze twee jongens (ja, ik weet wel, het zijn mannen maar we voelen ons jongens) in de externe al jaren onder hun niveau schaken? Zijn er nog psychologen onder de lezers van dit mooie blad die daar een antwoord op weten?

Met andermaal een tactische opstelling, waarbij Job Eisses op bord 1 werd opgeofferd tegen Jeta Eggers, kon worden gewonnen van Grasmatt 3, om dan in de rondes 6 en 7 te verliezen van het inderdaad wat sterkere Raadsheer 3 en het absoluut niet sterkere Almere 6, waarmee we op een vijfde plaats terecht kwamen met 7 matchpunten uit 7 wedstrijden. Tja, ik ben niet ontevreden maar ook niet tevreden.

Topscorer van het team werd natuurlijk Bert Dreef, die ook intern een fantastisch seizoen had en extern 6½ uit 7 scoorde op bord 2 met een TPR van 2065. Dat laatste slaat natuurlijk nergens op maar geeft wel aan dat er met Bert door de mindere goden niet te spotten valt. Hij hakt ze er subiet af, geen genade, en hij kan op elk moment toeslaan. Ik heb in de externe meermaals hoofdschuddend langs Berts bord gelopen omdat hij pionnen, de kwaliteit of een stuk achterstond, of nog erger, een vreselijke stelling hanteerde die op instorten stond, vervolgens lette ik even niet op omdat ik zat te zweegen op mijn eigen partij en na een half uur liep ik dan weer langs en kon opnieuw het hoofd schudden omdat Bert de partij middels wat tactische wendingen op zijn kop had gezet. Of ik liep inmiddels langs een leeg bord, helemaal niets meer, de partij was allang afgelopen, de stukken zaten alweer in de doos, tja, hij zal wel verloren hebben, even kijken op het scorebord, nee, het zal toch niet? Had Bert de opponent plotseling mat gezet of groot materiaal gewonnen met opgave tot gevolg. Waarom kunnen wij dat niet? Chapeau voor deze prestatie!

Verder deden Heru Wyono en ondergetekende wat ze moesten doen maar ook niet meer dan dat met respectievelijk 3½ uit 6 en 4½ uit 7. Ook Streef en Loermans zouden beter kunnen met 3 uit 5 en 3½ uit 7. Onder de 50% bleven Abma, Van den Berg, Jaarsveld en Eisses, hebben we het verder niet over.

Conclusie: gek jaar, evenwichtige poule, het kan en moet volgend jaar beter!

Interne competitie subgroepen

- door Job Eisses -

Vierde team

Tjark Vos is eerste geworden in de poule. Er waren twee beslissingswedstrijden tegen Jaap Loeve afgesproken, maar er is er één gespeeld (Jaap heeft afgezien van de tweede). Misschien vond hij het kampioenschap van de bedaagde oude mannetjes, die nog met de volledige bedenktijd spelen, voldoende. Die ene beslissingswedstrijd is in de stand verwerkt. Helaas heeft één deelnemer afgehaakt.

Vijfde team

Bert Dreef is (evenals twee jaar terug) kampioen. Op Cees Flikweert na werd iedereen slachtoffer van zijn sterke spel. Deze competitie wordt eveneens afgesloten door negen deelnemers.

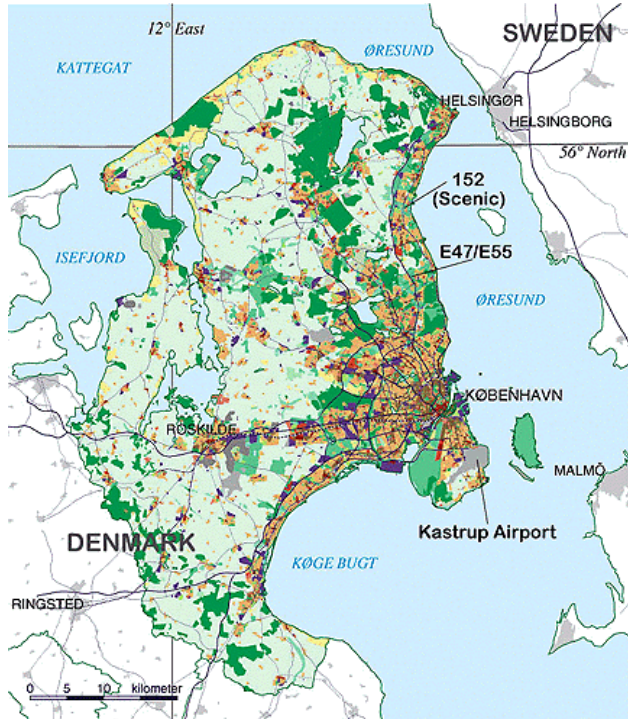
Eindstanden

Vierde team:	Gespeeld	Punten	Vijfde team:	Gespeeld	Punten
T. Vos	9	7	B. Dreef	8	7
J. Loeve	9	6	R. Bhoorakahn	7	5
J.P. Streef	8	4½	C. Flikweert	8	5
B. van den Berg	8	4½	M. Loermans	8	5
C. Findhammer	7	4	K. Abma	8	4
Chr. van Bockel	7	3	H. Sorgdrager	8	3½
H. Balhuizen	8	2½	J. Eisses	8	3
H. Bruinsma	8	2	K. van Hattum	8	2
B. Lampe	6	1½	J. Jaarsveld	7	1½

Een weekje Denemarken

- door Dirk Goes -

Eens in de zoveel tijd speel ik met een select groepje vrienden een schaaktoernooi in het buitenland. Na 2001 (Lissabon, Portugal), 2003 (Porto San Giorgio, Italië) en 2005 (Geraardsbergen, België) werd het wel weer eens tijd. Lekker groot groepje ditmaal: Willem Hensbergen, Wim Helmers, Johan Lubbers, ex-Taller René Duchêne, Chris Vos, René Pijlman, Jeroen Cromsigt en Dirk Goes. Na enig overleg bleven er twee opties over: Pardubice (Tjechië) en het Deense Helsingør. Na een hoofdelijke stemming viel de keuze uiteindelijk op Helsingør en na nog eens stemmen werd de auto als transportmiddel gekozen. *Denmark, here we come!*

Denemarken telt ongeveer 5,4 miljoen inwoners, waarvan 1,4 miljoen in de hoofdstad Kopenhagen woonachtig zijn. Het schiereiland Jutland vormt het grootste gedeelte van het land, dat verder bestaat uit 491 eilanden, waarvan er overigens slechts 100 bewoond zijn. Helsingør ligt in het uiterste noorden van het eiland Sjælland ('Zeeland' in goed Nederlands) en is door de de zeestraat Øresund gescheiden van haar Zweedse zusterstad Helsingborg. Dagelijks gaan er diverse ferries heen en weer, die voornamelijk worden bevolkt door dorstige Zweden die in Helsingør komen profiteren van de aanmerkelijk goedkopere alcohol.

De geschiedenis van Helsingør gaat terug naar het jaar 70 na Christus, maar pas rond het jaar 1200 krijgt het enige bekendheid als marktplaats. In 1420 krijgt het stadsrechten van de Deense koning Erik de Vierde (niet te verwarren met de vijfde, die vergissing wordt vaak gemaakt). Internationale bekendheid krijgt Helsingør als Shakespeare zijn koningsdrama Hamlet situeert in het plaatselijke kasteel Kronborg. Shakespeare gebruikte overigens niet de naam Helsingør, maar Elsinore. Acteurs als Laurence Olivier, John Gielgud en Derek Jacobi traden ooit op in voorstellingen die in slot Kronborg werden opgevoerd.

Vroeg in de vrijdagmorgen van 20 juli klonk het *"Gentlemen, start your engines"* en begonnen we aan een mooie doch vermoeiende reis, die ons via de route Amersfoort, Apeldoorn, Hengelo, Osnabrück, Bremen, Hamburg, Lübeck, Neustadt, Puttgarden, Rødby en Kopenhagen naar Helsingør voerde. Volgens het tijdschema van de onvolprezen reisleder Lubbers zouden we daar rond 20.00 uur aankomen, maar dat bleek toch iets te optimistisch geprognosticeerd, voornamelijk als gevolg van een gruwelijke file nabij Hamburg. Nadat de file was opgelost ging het hard, want op de Duitse Autobahn wordt de maximum snelheid overgelaten aan het gezond verstand van de automobilist. U kunt zich dan ook voorstellen dat coureur René Pijlman raar stond te kijken toen hij met een snelheid van 170 kilometer per uur in de meest linkse baan lag en werd geconfronteerd met een achterligger die hem met 200 kilometer per uur wilde passeren En dat is dan ook nog op een route waar middels verkeersborden wordt gewaarschuwd voor overstekend wild Nou ja, het liep allemaal goed af. Uiteindelijk druppelden we pas laat op de avond te bestemder plekke binnen en mochten we blij zijn dat er nog een bar open was om de vermoeidheid weg te spoelen.

Een verkwikkende nachtrust verder was het tijd om de omgeving eens te bekijken. Nu, dat viel niet tegen, Helsingør bleek een leuk stadje te zijn met aardig wat restaurants. Natuurlijk de onvermijdelijke Chinees, maar ook was er een Italiaan, een Thai en een verdwaalde Mexicaan, en voor de liefhebber was er de gelegenheid zich tegoed te doen aan de plaatselijke delicatessen Smørrebrød. Kortom, voor elk wat wils! René Pijlman was zo enthousiast dat hij spontaan een wielodop donerde.

Denen lijken in vrijwel niets op hun stoere voorvaders, de Vikingen. Generaliseren is altijd fout, natuurlijk, maar anno nu zijn de Denen een gemoedelijk en vriendelijk volkje. Ze hebben wel iets weg van Brabanders. Erg prettig is vooral dat ze werkelijk voortreffelijk Engels spreken. De mevrouw achter de toonbank bij de lokale bakker zal toch echt niet meer dan het Deense equivalent van VMBO hebben gehad, met alle respect natuurlijk, maar dat nam niet weg dat ik in opvallend vlot en vaardig Engels te woord werd gestaan. Hulde!

Dat de Engelse taal zo is ingeburgerd bij de Denen is overigens bepaald geen overbodige luxe, want het Deens is bepaald geen gemakkelijke taal, al schijnt het een beetje op Fries te lijken. Sommige woorden zijn inderdaad heel simpel te vertalen. In de speelzaal was er een deur met daarop geschreven *Nødudgang* (nooduitgang, inderdaad) en je hoeft geen talenwonder te zijn om te begrijpen wat de bordjes *Røkfri* op tafel betekenen. Helaas was niet alles even simpel. Hoogste tijd voor een speedcursus Deens, speciaal voor schakers:

Nederlands	Dansk
Koning	Konge
Dame	Dame
Toren	Tørn
Loper	Løber
Paard	Springer
Pion	Bonde
Meester	Mester
Grootmeester	Stormester
Zevende rij	Syvende række
Ik bied remise aan	Jeg tilbyder remis.
Wat is uw rating?	Hvad er deres rating?
Dreiging	Trussel
Subtiel gespeeld	Subtilt spillet
Bent u echt zo zwak als u eruit ziet?	Er de virkelig sø svag de sev ud til?
We hebben als idioten gespeeld	Vi har spillet som idiote

Het allerbelangrijkst was natuurlijk het Deense woord voor bier, wat 'øl' bleek te zijn. Klinkt een beetje als 'olie'. (Zou daar de uitdrukking 'in de olie zijn' in de betekenis van 'dronken zijn' vandaan komen?; dit terzijde.) De *øl* werd overigens duur betaald: 30 kronen (omgerekend iets van 4 euro) voor een pint. Gelukkig was er een meer dan redelijk alternatief in de alleszins drinkbare flesjes Tuborg, die voor 19 kronen over de toonbank gingen.

Het toernooi werd gespeeld in het Lo Skolen Conferentiecentrum, dat eigendom is van de Deense vakbond. Mooi complex, waar ook kon worden overnacht. Nu worden de meeste toernooien gespeeld in een en dezelfde ruimte, maar dit gebouw was een doolhof van grotere zalen en zaaltjes, terwijl er zelfs, met name in de wat lagere categorieën, werd gespeeld in een soort veredelde huiskamers. Aan het toernooi werd deelgenomen door 280 deelnemers, inclusief *børn* (kinderen) en *kvinder* (vrouwen). De meeste deelnemers waren vanzelfsprekend Denen en overige Skandinaviërs (15 keer Nielsen in alle mogelijke vervoegingen, en natuurlijk ook veel Larsens en Hansens), maar zowat heel Europa was vertegenwoordigd. Naast het reguliere toernooi waren er ook nog wat subevenementen, zoals het Deense Nationaal Kampioenschap voor Vrouwen en een veteranentoernooi. Aan laatstgenoemd toernooi deed ook de fameuze Fin Heikki Westerinen mee. Deze had in het verre verleden een nogal bedenkelijke reputatie inzake drankmisbruik hoog te houden, en één blik op zijn prachtige verlopen kop was voldoende om te kunnen vaststellen dat hij, om het eens eufemistisch te zeggen, inderdaad niet zijn hele leven melk heeft gedronken

Met ons achten vormden wij de grootste Nederlandse inbreng, maar we waren niet de enigen want de Nederlandse vlag werd ook omhoog gehouden door Sander van Eijk (Wageningen, 2274), Frank Smeele (SOPSWEPS, 2173) en jeugdspeler Jouke van Veelen (Caissa, 1565). Zoet was het weerzien met Bent Hansen, die begin jaren '80 een van de Tal-kanonnen was. Ik had hem al heel lang niet meer gezien want na zijn periode bij Tal was hij uitgezworven over de wereld, tijdje in de Dominicaanse Republiek gezeten, en nu alweer enige jaren gepensioneerd en woonachtig in Kopenhagen. Hij bezocht het toernooi enkele malen als toeschouwer en drukte me op het hart toch vooral de groeten te doen aan zijn oude vrienden bij Tal, dus mocht u zich aangesproken voelen, bij deze! Het gaat hem redelijk goed. Bier drinken gaat door zijn diabetes niet meer zo vlotjes als vroeger, maar los daarvan gaat het hem redelijk wel.

De stad Kopenhagen was vlakbij op ongeveer een half uurtje rijden, dus daar zijn we een paar keer geweest. De Denen zelf noemen het 'København', wat 'koopmanshaven' betekent. Mooie en opvallend schone stad. Al wandelend kwamen we ook bij Christiania, een wijk waar vroeger een aantal gebouwen van het Deense leger stond die door krakers in beslag zijn genomen. Ze hebben er een soort vrijstaat van gemaakt. Dat werd lange tijd door de Deense regering gedoogd, maar sinds kort begint het tot de regering door te dringen dat er nogal wat haken en ogen aan al dat gedoog vastzitten en zijn er al diverse pogingen geweest de boel te ontruimen, wat weer tot enkele onverkwikkelijke rellen heeft geleid. Afijn, we liepen er wat rond, maar we hadden niet het gevoel er erg welkom te zijn dus lang zijn we niet gebleven, en ook de mij op de lippen brandende vraag "Moeten jullie niet werken?" kon ik gelukkig nog net op tijd inslikken in het besef dat het gevoel voor zelfspot van de gemiddelde links-radical medemens niet als bijzonder groot mag worden ingeschat

Aardig was ook het Louisiana Museum of Modern Art. In het algemeen hou ik niet zo van moderne kunst, maar er zat toch wel het een en ander bij wat zeer de moeite van het bekijken waard was. Werken van David Hockney, Pablo Picasso en Andy Warhol, maar ook van Jackson Pollock en Wassily Kandinsky (u ziet, ik ken mijn klassieken) waren toch niet onaardig. Op een gegeven moment kwamen we bij een serie foto's van beroemde bruggen, zoals de Golden Gate Bridge in San Francisco en de Tower Bridge in Londen, en groot was het enthousiasme toen we ook een Amsterdamse brug te zien kregen, *in casu* de Enneüs Heerma Brug, waarbij ik met het schaamrood op de kaken moest bekennen daar nog nooit van

te hebben gehoord Voor de geïnteresseerden: deze brug vindt u bij het ontwikkeling zijnde IJburg en verbindt het Zeeburgereiland met het Steigereiland. Ook al nooit van gehoord

Je zou het bijna vergeten, maar we kwamen dus voor het schaken.

René Duchêne was onze beste man. Na winst in ronde 1 mocht hij als beloning in de volgende ronde verliezen van de Deense GM Peter Heine Nielsen. Kan gebeuren natuurlijk, en na deze naar ik moet aannemen toch enigszins ingecalculerde nederlaag ging René vrolijk door met winnen. Tussenstand: 4 uit 5! Daarna nullen tegen IM Mikkel Antonsen (NOR, 2406) en FM Karsten Larsen (DAN, 2325), maar ook een halfje tegen IM Mika Karttunen (FIN, 2447) en een nuttig punt tegen Chris Doran (ENG, 2060) en in de laatste ronde hield hij grootmeester Throstur Thorhalsson (ISL, 2461) soepeltjes op remise. Eindscore 6 uit 10 en een meer dan aanzienlijke TPR!

Wim Helmers kwam ook op 6 punten. Niet zo'n sterke tegenstand als René (slechts één grootmeester, Tommy Nybäck (FIN, 2567) en die ging dan ook verloren, en verder liet Wim zich flessen door een dronken Deen, die daar een krat bier mee won), maar voor de rest was het veel, heel veel punten verzamelen op de van hem zo bekende rustige maar o zo effectieve wijze.

Willem *no pictures please!* Hensbergen begon voortvarend met 4 uit 6 maar zakte toen wat weg na te zijn mishandeld door wat sterkere spelers op rij. Na negen ronden stond Willem op 50% en in de laatste ronde maakte hij een eind aan de illussies van een rank Deens wicht, dat bij winst nog een mooie kans had gehad op de kleine-meisjes-prijs. Eindscore: 5½ uit 10.

Chris Vos eindigde met zijn score van 5½ uit 10 ook al in de plus. In zijn partij tegen de Noor Wilsbeck liep de Siciliaanse Draak als een zonnetje en kon hij het zich zelfs veroorloven zijn machtige drakenloper op te geven in ruil voor een winnende aanval:

☐ **Jan Borge Wilsbeck**

☒ **Chris Vos**

1. e4 c5; **2.** Pf3 d6; **3.** d4 cxd4; **4.** Pxd4 Pf6; **5.** Pc3 g6; **6.** Le3 Lg7; **7.** f3 o-o; **8.** Lc4 Pc6; **9.** Dd2 Ld7; **10.** o-o-o Da5; **11.** Kb1 Tfc8; **12.** Lb3 Pe5; **13.** g4 Pc4; **14.** Lxc4 Txc4; **15.** Pb3 Da6; **16.** e5 Pe8; **17.** exd6 Lxc3; **18.** bxc3 Pxd6; **19.** h4 Da3; **20.** Ld4 Ta4; **21.** Dh6 f6; **22.** c4 Dxa2+; **23.** Kc1 Txc4; **24.** Th2 Tac8; **25.** Lb2 Dxb3; **26.** Tdd2 La4; **27.** c3 Txc3+; **0-1.**

Zelf kwam ik op 5 punten, en daar was ik niet ontevreden mee na een matige start van 2½ uit 6. Pijnlijk was mijn nederlaag tegen de Zweed Persson, nota bene op mijn 51^e verjaardag! Ik had me tevreden moeten stellen met remise maar ik wilde koste wat kost een potremise-eindspel winnen, dat onder tijdsdruk tragisch ontspoorde. Niet zo slim nee! In de negende ronde kwam er nog een Zweed langs in de persoon van Robert Hedler, mooie gelegenheid om wat recht te zetten!

Deze Hedler was een tikje neurotisch figuur. Hij schreef eerst zijn zet op, legde er daarna zijn pen overheen zodat ik die niet kon zien (alsof ik daarin geïnteresseerd was), streepte de zet af en toe weer door, schreef dan weer een nieuwe op, pen er weer overheen, en zo ging het maar door. Ik zat zijn rituelen geamuseerd te bekijken en maakte een mentale notitie op mijn harde schijf: dit lijkt me iemand die in tijdnood totaal de weg kwijtraakt. Afijn, ik kwam goed uit de opening, kon echter geen gaatje vinden en besloot er uit purige balorigheid op de 24^e zet maar een pion tegenaan te gooien, even later gevolgd door een tweede. Correct? Welnee, maar de tegenstander zat op dat moment al in lichte tijdnood (ongeveer 10 minuten voor 15 zetten) en de stelling bleef dermate ingewikkeld dat hij uiteindelijk, zoals reeds verwacht, totaal ontspoorde en op de 37^e zet door zijn vlag zakte.

☐ **Robert Hedler**

☒ **Dirk Goes**

1. d4 e6; **2.** Pf3 b6; **3.** e4 Lb7; **4.** Ld3 Pf6; **5.** Pbd2 d5; **6.** e5 Pfd7; **7.** o-o c5; **8.** c3 La6

Een slechte looper ruilen tegen een goede is altijd een goed idee. Het kost een paar tempi, maar dan heb je ook wat!

9. Lxa6 Pxa6; **10.** De2 Pab8; **11.** Kh1 Pc6; **12.** a3 a5; **13.** Tb1 a4; **14.** Td1 c4

Had ik misschien niet moeten doen, maar ik wilde hem de mogelijkheid c3-c4 ontnemen. Gevolg is wel dat ik er op de damevleugel zelf ook niet meer doorkom

15. Pf1 Le7; **16.** Pg1

Een liefhebber van de onderste rij!

16. Dc7; **17.** f4 o-o-o

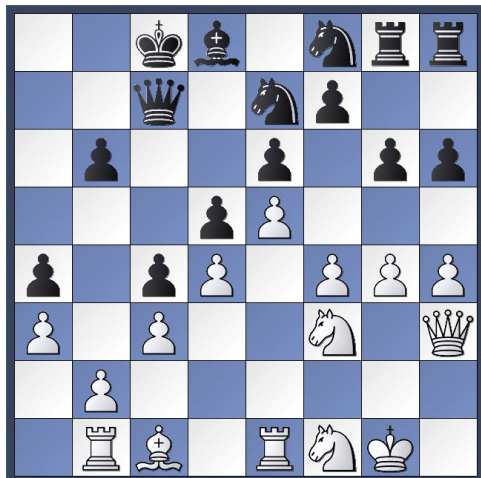
De damevleugel zit op slot, dus is het veilig lang rocheren.

18. Dg4 g6; **19.** h4 Tdg8; **20.** Pf3 h6; **21.** Kg1 Ld8; **22.** Te1 Pe7; **23.** Dh3 Pf8

Het is een beetje priegelen

24. g4

Hoogste tijd om er een pion tegenaan te smijten.

24. g5

Vanaf hier wordt het een enorme puinhoop, en de klok van mijn tegenstander tikte maar door Ik had zelf nog een half uur maar vluggerde vrolijk mee.

25. fxg5 hxg5; 26. h5 f5; 27. exf6 Peg6, 28. Lxg5

Waarschijnlijk niet zo verstandig.

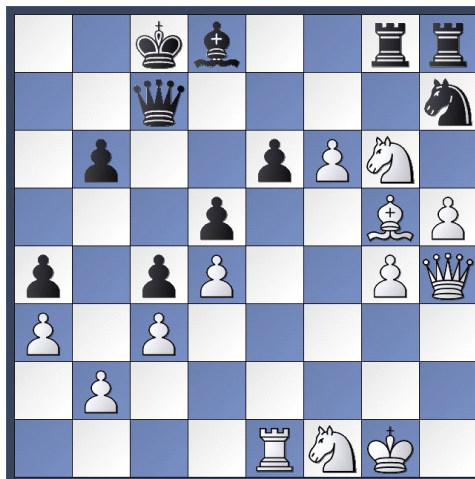
28. Pf4; 29. Dh4 Pd3; 30. Pe5

Gewoon 30. Te2 lijkt me beter, maar mijn tegenstander begon hier al geestelijk te ontploffen.

30. Pxe1

Wel jammer van mijn mooie paard, maar ja

31. Txe1 Ph7; 32. Pg6

Hmm, gemist, maar in een flits zag ik een mogelijkheid om het vuurtje brandend te houden.

32. Pxf6; 33. Lxf6 Txg6

Met het idee dat 34. Lxh8 verhinderd is vanwege 34. Lxh4, maar er is natuurlijk niets tegen

34. Lxd8

Hier had mijn tegenstander nog 20 seconden voor zes zetten. In een makkelijke stelling is dat al krap, laat staan in deze chaos.

34. Df4; 35. Dg3

De fatale misser.

35. Txg4; 36. Lh4 Txh5; 37. Txe6 Thxh4

En vlag. Lekker potje!

In de slotronde nog remise gespeeld tegen een sterke Deen (Lars-Aaes Nielsen, 2242). Schaamteloos alles afgeruild, een saai eindspel overgehouden en remise aangeboden, ik vond het allemaal wel best zo. Door mijn tegenstander bijna walgend aangenomen. Ik herken dat

Jeroen *never a dull moment* Cromsigt had met zijn frivole aanvalsspel aardig wat succes tegen vooral de zwakkere spelers. Ik geef de eerste 11 zetten van de partij Cromsigt-Mæchel: 1. e4 e5; 2. Pf3 Pf6; 3. Lc4 Pxe4; 4. Pc3 Pxc3; 5. dxc3 Le7; 6. Pxe5 o-o; 7. Dh5 d5; 8. Pxf7 De8; 9. Lxd5 Txf7; 10. Dxf7+ Dxf7; 11. Lxf7+ Kxf7 en 1-0 na 52 zetten. Origineel spel! Eindscore: 4½ uit 10.

Johan Lubbers kende een wat moeizame start. Zo verloor hij in de eerste ronde van een klein Noors jongetje met een rating van zegge en schrijve 1426. Johan: "Hij kende het gewoon beter dan ik". Hmm, we weten allemaal hoe hard dat kan gaan bij die kleine Noorse jongetjes Na vijf ronden stond Johan nog slechts op 1½ punt maar toen was de beer ook los en met een sprintje van 3½ uit 5 kwam Johan toch nog op 5 uit 10. Niet slecht!

Het grootste wapenfeit van René Pijlman kwam in de zevende ronde, toen hij een vrij sterke Deen (een van de vele Hansens) van 2111 op remise hield, terwijl ook zijn halfje tegen de Duitse Markgraf (2049) niet onaardig was. Verder vijf nullen tegen spelers die domweg te sterk waren en drie winstpartijen op kleuters, maakt een totaal van 4 uit 10.

Tot zover de belevenissen van acht Tal/DCG'ers op reis!

De belevenissen van het SGA-cupteam in het seizoen 2007/2008

15 oktober 2007	Tal/DCG	(1959)	– Volewijckers	(1757)	3 - 1
Uw verslaggever: Jeroen Cromsigt	W. Hensbergen	(2028)	– G. MacDonald	(1781)	1 - 0
	Y. Nagel	(1973)	– R. Lindeman	(1830)	1 - 0
	Th. Kuilman	(1939)	– B. Janssen	(1743)	1 - 0
	J. Kooiker	(1895)	– A. Lust	(1675)	0 - 1

Op maandag 15 oktober stond in de eerste ronde van de SGA-cup de thuiswedstrijd tegen Volewijckers op het programma. Zij stonden een paar jaar geleden nog in de finale van de SGA-cup, maar na het vertrek van diverse sterke spelers is de kracht van het team drastisch verminderd. Dat zou ook blijken in deze wedstrijd. Teamcaptain Willem Hensbergen kon zich zelfs veroorloven om zwaargewicht Wim Luberti voor deze wedstrijd te passeren. Het ELO-verschil was toch nog ongeveer 200 punten in ons voordeel! Dat was ook goed merkbaar in de wedstrijd.

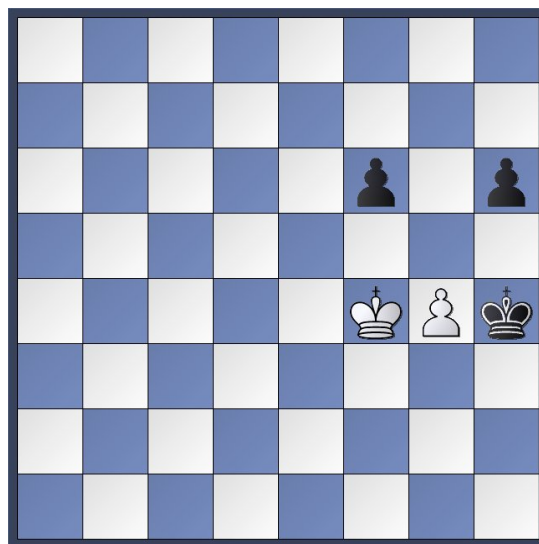
Op bord 2 speelde Yvette Nagel met wit een Franse partij. In de analyse bleek zwart nog goed spel te hebben, maar op het bord bracht hij een incorrect stukoffer. Dit werd dankbaar in ontvangst genomen en via geraffineerd technisch spel soepeltjes geconverteerd naar een heel punt (1-0).

Op bord 1 speelde Willem Hensbergen met zwart een Blackmar-Diemer-gambiet. Willem bleef gewoon een pion voor. Daarna wilde wit de stelling openbreken via ongegrond tactisch spel. Willem wist er wel raad mee, speelde nauwkeurig en wist de aanval te weerleggen en derhalve het volle punt te incasseren. (2-0). Daarmee waren we na een paar uur spelen al door naar de volgende ronde aangezien bij 2-2 het 4e bord zou afvallen bij de telling en wij sowieso met minstens 2-1 zouden winnen. Dat haalde de druk ook van de twee overige spelers af.

Op bord 4 speelde Jos Kooiker een degelijke strategische partij. In een gewonnen toreneindspel wist hij het in tijd-

nood echter helaas toch nog fout te doen en ging zowaar mat! (2-1).

Op bord 3 speelde Thomas Kuilman met zwart een zware laveerpartij. Hij stond weliswaar een pion voor maar wit had ruimtevoordeel en de witte stukken stonden ook actiever. Thomas hield zijn rug recht en ruilde alle stukken af. In wederzijdse tijdnood ontstond de volgende stelling.

Wit speelde à tempo Kf5 (Kf3 is remise), waarna via de briljantino Kg3 de witte pion verloren gaat en één van de zwarte pionnen doorloopt naar de andere kant. Bravo!

10 december 2007	Tal/DCG	(1974)	– Almere	(1919)	3 - 1
Uw verslaggever: Dirk Goes	J. Lubbers	(1955)	– M. Heijlman	(1916)	1 - 0
	W. Hensbergen	(2028)	– P. Groot	(1919)	1 - 0
	Y. Nagel	(1973)	– B. Kampen	(1916)	1/2 - 1/2
	Th. Kuilman	(1939)	– A. van der Giessen	(1924)	1/2 - 1/2

Het SGA-cupteam van Tal/DCG was op papier al zwaar favoriet en maakte dat volkomen waar. Binnen een kwartier (nou, vooruit, zullen het 20 minuten zijn geweest) stonden we al met 1-0 voor nadat theoretisch beest Willem Hensbergen een openingsvalletje had verzilverd. Soms is schaken een gemakkelijk spel Johan Lubbers had nogal wat tijd nodig om zijn tegenstander op de knieën te dwingen, maar dat kwam vooral omdat deze zijn volle bedenktijd gebruikte en met nog 20 seconden op de klok dan eindelijk, eindelijk opgaf in een stelling die al lange tijd hopeloos was. Borden 1 en 2 gewonnen en daarmee de wedstrijd beslist, maar de resterende borden bikkelden nog even door. Beide partijen eindigden ten slotte in remise, waarmee wellicht Yvette Nagel iets te weinig kreeg en Thomas Kuilman iets te veel. Maar ach

21 februari 2008	Euwe	(2074)	– Tal/DCG	(2043)	1 - 3
Uw verslaggever: Dirk Goes	S. Nirav Cristophe	(2129)	– W. Luberti	(2249)	0 - 1
	J. ten Hacken	(2106)	– J. Lubbers	(1955)	1/2 - 1/2
	M. Ordodi	(1966)	– W. Hensbergen	(2028)	0 - 1
	S. Becic	(2105)	– Th. Kuilman	(1939)	1/2 - 1/2

Teamleider Hensbergen was er vantevoren niet gerust op. Euwe kan traditioneel putten uit een waar arsenaal van sterke schakers en de resultaten uit het verleden gaven ook al geen reden tot dol enthousiasme. We verliezen te vaak van die jongens, en meestal met dikke cijfers. Maar inderdaad, net wat u zegt, resultaten uit het verleden benne geen garantie voor de toekomst, en bovendien had Tal/DCG een geheim wapen in de opstelling in de persoon van snelvuurkanon Luberti!

Ik had dan ook een goed gevoel toen ik rond half 10 de speelzaal betrad om mijn rol van verslaggever te vervullen. De borden 1 en 2 (Wim Luberti en Johan Lubbers) hadden zware laveerstellingen waarin nog van alles kon gebeuren, maar Willem Hensbergen leek goede kansen te hebben in een messcherpe stelling en als je goed keek kon je Thomas Kuilman zien glunderen achter zijn veelbelovende stelling.

De partij van Thomas kwam het eerst tot beslissing. Hij won de dame tegen toren en paard, maar het zou ook kunnen zijn dat tegenstander Said Becic hier bewust op inging want het bleek erg lastig te winnen. In tijdnood van Thomas kon ik het niet langer aanzien en vluchtte ik naar de bar om een biertje te scoren. Kom ik terug, blijkt de partij toch remise te zijn geworden. Phew! Niet veel later werd de partij van Johan voor beide spelers te ingewikkeld, ook al remise, stand 1-1.

Inmiddels had Wim Luberti het gaatje gevonden waarnaar hij al de hele avond zo nijver op zoek was. Met beide spelers minder dan twee minuten werd het een feestelijk geram op de klok, Wim hield het initiatief, won materiaal en liet niet meer los. Belangrijk punt!

Stand nu 2-1 voor ons, en dus zou de partij van Willem Hensbergen beslissen over het lot van het SGA-cupteam. Remise was natuurlijk genoeg maar Willem kon het op verschillende manieren uitmaken, offerde een stuk voor de laatste vijandelijke pionnen en liep kalmpjes met zijn vrijpion naar de overkant.

Eindstand daarmee 3-1, en Tal/DCG door naar de halve finale!

18 maart 2008	Caissa	(1956)	– Tal/DCG	(2053)	2 - 2
Uw verslaggever: Dirk Goes	R. van Duijn	(1919)	– W. Luberti	(2203)	1 - 0
	B. Gijsbers	(2070)	– W. Hensbergen	(2068)	1 - 0
	F. Terlouw	(1921)	– J. Lubbers	(1970)	1 - 0
	A. v.d. Woestijne	(1914)	– Chr. Vos	(1971)	0 - 1

Met Wim Luberti aan het eerste bord was Tal/DCG bij de bookmakers favoriet, maar in de harde schakerspraktijk moest er hard voor de punten worden gevochten en het bereiken van de finale was vooral te danken aan het inzicht van teamleider Hensbergen, die bij het beramen van de opstelling zo verstandig was om Chris Vos aan het vierde bord te parkeren zodat diens nul afviel toen er bij 2-2 een *loser* werd gezocht. Willem verloor zelf ook, maar daar stonden prima overwinningen van Johan Lubbers en Wim Luberti tegenover. En nu de finale!

17 april 2008	De Pion	(1818)	– Tal/DCG	(2001)	3 - 1
Uw verslaggever: Dirk Goes	J. Backer	(1909)	– W. Hensbergen	(2068)	1 - 0
	Chr. Alberti	(1832)	– Y. Nagel	(2004)	1/2 - 1/2
	H. Enserink	(1744)	– J. Lubbers	(1970)	1/2 - 1/2
	R. Kist	(1786)	– Th. Kuilman	(1961)	1 - 0

De finale werd zoals gebruikelijk gespeeld op neutraal terrein (bij Oosten/Toren in dit geval). In de aanloop naar deze wedstrijd kende het optimisme maar weinig grenzen. Goed, sterspeler Wim Luberti moest de wedstrijd in verband met drukke werkzaamheden aan zich voorbij laten gaan, maar er bleef kwaliteit zat over, en laten we wel zijn, was De Pion niet een tegenstander die normaal gesproken te pakken moest zijn? Ach en wee, hoe anders zou het lopen In de partijen was geen spoor terug te zien van het groteske ratingverschil, de ene Tal/DCG'er had het nog moeilijker dan de andere, en zelfs de meest verstokte Tal/DCG-supporter kon niet anders dan constateren dat dit niet goed ging aflopen. Even na elfen rolden de uitslagen binnen: Willem Hensbergen een nul, Thomas Kuilman een nul, en toen Yvette Nagel haar pluspion weer moest inleveren was haar stelling ineens potremise en werd ook aan het bord van Johan Lubbers de vrede getekend. De spelers van De Pion hiermee in alle staten, want de laatste keer dat ze wat hadden gewonnen dateerde van voor de oorlog, en dan zeg ik maar niet welke Men kneep elkaar eens ongelovig in de arm, maar het was toch echt werkelijk waar, het *mighty* Tal/DCG was overtuigend verslagen. Wij van Tal/DCG feliciteren onze tegenstanders van harte met dit resultaat, het is jullie gegund jongens!

Jaaroverzicht van de jeugdafdeling

- door Jaap Loeve -

De jeugdleden van Tal/DCG namen aan veel competities en toernooien deel. Te veel om op te noemen. Onderstaand verslagje pretendeert dan ook niet volledig te zijn.

Interne competitie

De interne competitie was dit jaar opgesplitst in drie groepen, zodat de deelnemers zo veel mogelijk tegen spelers met gelijke speelsterkte zouden spelen. Tjark Vos is clubkampioen geworden, Roger Bhoorakhan werd 2^e en Hing Ting Lai 3^e. Kijk voor de volledige uitslagen op onze website. Jaap Loeve hield de stand bij.

SGA competitie

We deden met twee teams mee in de SGA-competitie. Het eerste, bestaande uit Tjan Ho Lai, Hing Ting Lai, How Jong Lai en Joël van Splunter, met als invallers Aaron Vorenhout, Alette Kooiker en Andro van Haag, speelde in de C2-klasse. Teamleidster was Rozemarijn Vos. Topscorers waren Tjan Ho en Hing Ting, beiden met 5 uit 7. In de nacompetitie moest nog gestreden worden om degradatie te ontlopen. Dat is gelukt; ze werden 1^e in de degradatiepoule, vlak voor het Caissa-team met Alexander Flick en Adrian Sluis, die ook bij ons schaken.

Het tweede bungelde steeds onderaan in de C3-klasse, maar eindigde in de nacompetitie op de voorlaatste plaats. Het team bestond uit Aaron Vorenhout, Remco van Delft, Alette Kooiker en Jonathan Vos, met als invallers Nils Beetsma en Youssef Mahmoudi. Topscorer werd Alette Kooiker met 6 uit 12. Ook Nils Beetsma deed het met 2 uit 2 prima. Een commentaar van teamleider Bert van Delft: *“Aaron en Remco hebben voorlopig huisarrest, ik verdenk beide heren ervan hun partijen 'verkocht' te hebben. Waarschijnlijk dachten ze dat ik het niet door zou hebben als ze op een dergelijk knullige wijze hun winst zouden verspelen ... Ze mogen weer buiten spelen zodra ze IBM's BlueGene op 'standje Kasparov' op remise c.q. pat weten te eindigen. Dat zal ze leren ;-)”*

Coördinator van de externe competitie was Rozemarijn Vos.

Van links naar rechts Alette, Aaron, Youssef en Remco.

SGA toernooien

- ✦ De uitslagen van de Tal/DCG'ers die deelnamen aan de Persoonlijke Kampioenschappen in de diverse leeftijds-categorieën waren uitstekend. De pupillen van coach Dirk Goes deden het prima: Jeroen Loots werd kampioen van Amsterdam in de C-categorie (geboren in 1994 of later) en Thomas Loots (ex-Tal/DCG'er) won de D-groep (1996 en later). In deze D-groep werd Roger Bhoorakhan 3e, Tjark Vos 5e, Hing Ting 13e en Aaron 27e. Roger plaatste zich hiermee rechtstreeks voor het NK. Op grond van zijn rating werd Tjark ook uitgenodigd. In de (SGA) E- categorie (1998 of later) werd Alexander Flick 5e en beste F-je. How Jong Lai werd 6e en beste G-tje (beiden met 4 uit 7), Adrian Sluis werd 11e (ook een F-je), Serge van Haag 15e en Alette Kooiker 20e. Op grond van dit resultaat bij de E-tjes werd How Jong Lai uitgenodigd op het NK-E. Helaas had hij daar geen zin in. In de F-categorie (1999) werd Alexander Flick 1e en Adrian Sluis 2e. Op de Nationale Pupillendag in Gouda werden zij respectievelijk 10e en 11e. Prachtig!
- ✦ Jeroen Loots werd op het NK C 17e en op het NK D werd Tjark 4e, Roger 7e en Thomas 20e. Tjark mag naar het Europees Kampioenschap in Montenegro! Inmiddels is een inzameling gestart om zijn reis mogelijk te maken. Een aantal Tal/DCG'ers en de club zelf hebben al een bijdrage gedoneerd of toegezegd.
- ✦ Aan het clubteams E-toernooi, viertallen geboren in of na 1998, deden twee teams van ons mee. Het eerste, bestaande uit Alexander Flick, Adrian Sluis, Nils Beetsma en Serge van Haag, werd vierde en het tweede (Elin Beetsma, Huib Pruymboom, Omar Spekman en Julia Hummel) tiende. Het eerste mocht daarom net niet naar het NK voor clubteams. Gelukkig had Rozemarijn een vrijplaats aangevraagd, met als gevolg dat er toch een viertal naar Naaldwijk mocht. Serge was nog op vakantie in Frankrijk, zodat het team bestond uit Alexander Flick, Adrian Sluis, Nils Beetsma, How Jong Lai, Alette Kooiker en Youssef Mahmoudi. Ze werden 29e met 6 uit 14.

- ✦ Ook aan het 'clubteams D' namen twee Tal/DCG teams deel. Het eerste, bestaande uit Tjan Ho, Hing Ting, Alexander en Adrian werd tweede in de voorronde. Het tweede (Aaron Vorenhout, Remco van Delft, Andro van Haag en Serge van Haag) werd negende, niet slecht bij een deelname van 19 teams. In de finale werd Tal/DCG D1 vijfde. Zij hadden weinig in de melk te brokkelen tegen bijvoorbeeld het Zukertort D1-team, bestaande uit Tjark Vos, Thomas Loots, Roger Bhoorakhan en Shotaro de Niet.
- ✦ In september 2007 deed het Tal/DCG D-team, bestaande uit Tjark Vos, Roger Bhoorakhan, Tjan Ho Lai en Hing Ting Lai, mee aan het Open NK Rapid voor jeugdteams in Mierlo, Noord Brabant. We werden 7e van de 28 teams, vlak achter VAS en vlak voor Zukertort.
- ✦ Op de TU-Eindhoven werd het Open NK Rapid individueel gespeeld. We waren met een behoorlijke Tal/DCG-delegatie. De individuele uitslagen weet ik niet meer. Wat me nog is bijgebleven, is dat we op de terugweg, op zoek naar een MacDonalds, verdwaalden en wel erg laat thuis waren.
- ✦ Redelijk wat jeugdleden van Tal/DCG deden aan de Grand Prix-toernooien mee. Aan ons Grand Prix-toernooi van 17 mei jl. deden 60 kinderen mee, waarvan 10 van Tal. Helaas werd Tjark Vos geen overall kampioen van het seizoen 2007/2008. Hij moest de wisselbeker doorgeven aan Don van den Bergh. Wel werd Tjark beste 'D-tje'. In het runner up-klassement (het klassement van de grootste ratingstijging) was Roger Bhoorakhan weer 1e (van de 129 deelnemers). Maar daar bleef het succes niet bij beperkt: Aaron Vorenhout werd 2e, Serge van Haag 5e, Tjan Ho Lai 6e en Hing Ting Lai 7e!
- ✦ Het scholierenteam van de Dr. J.Th. De Visserschool, bestaande uit Tjan Ho, Hing Ting en How Jong Lai en Aaron Vorenhout beloofde hoge ogen te gaan gooien op het SGA-toernooi voor viertallen van basisscholen. De twee jaar dat deze kinderen lid zijn van Tal/DCG is hun schaakontwikkeling zo snel gegaan dat de verwachtingen hoog gespannen waren. De voorrondes, de kwartfinale en de halve finale werden uitstekend gespeeld, zodat de zes overgebleven teams de finale gingen spelen. De verbijstering was dan ook groot dat How Jong plotseling geen zin had. Nu vind ik het voor kinderen van die leeftijd uitstekend dat ze alleen doen wat ze echt leuk vinden, maar de teleurstelling bij teamleiding en teamgenoten was er niet minder om. Niets mocht helpen: noch vleierijen, noch omkoping noch bedreiging. Eigenlijk prachtig zo'n eigen willetje, maar lastig om in teamverband te hanteren, en hij zal op den duur toch rekening moeten leren houden met zijn teamgenoten. De finale ging dus de mist in.

Schaakexamens

Er werd in zeven groepjes schaaktraining gegeven. Jeroen Croomsigt, Piet Kooiman, René Pijlman, Yvette Nagel, Jaap Loeve, Bert Dreef en Andrea Voigt gaven les in respectievelijk de stappen 6, 4, 3, 2, 2, 1 en 1. Henk Sorgdrager hielp Bert Dreef de laatste maanden. Luka Devid en Huib Pruymboom zijn geslaagd voor stap 1. Remco van Delft, Alexander Flick, Adrian Sluis en Nils Beetsma zijn geslaagd voor stap 2. Aaron Vorenhout is geslaagd voor de stappen 3 en 4 en Hing Ting Lai kan zijn diploma voor stap 4 boven zijn bed hangen. Een prachtig resultaat en allen van harte gefeliciteerd met deze mooie bekroning van een jaar schaaktraining! Een aantal kinderen kon wel examen doen, maar dit lukte niet door o.a. schoolfeestjes. Volgend jaar zijn er weer nieuwe kansen.

Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst!

Het aantal jeugdleden varieert tussen de 25 en 30. Acht schaaktrainers en actieve, betrokken ouders bieden de jeugd een prettige mogelijkheid om te schaken of het te leren. Binnen Tal/DCG kunnen kinderen hun schaaktalenten optimaal ontwikkelen. Steeds weer zien we onze jeugdleden goed presteren op regionaal en nationaal niveau. Naast dat er goed les gegeven wordt, stimuleren we de jeugd zoveel mogelijk mee te doen aan competities en toernooien. Dat is aardig gelukt: zie bovenstaande opsomming. En wel vooral dankzij Rozemarijn Vos. Zij stimuleerde kinderen deel te nemen aan toernooien, organiseerde het vervoer erheen, stelde teams samen, enz. enz. In een woord: geweldig! Ook als toernooicoördinator is zij voor de SGA van onschatbare waarde.

De laatste tijd zien we een aantal jongeren doorstromen naar de senioren. In de externe competitie spelen Tjark Vos en Jeroen Loots. En Tjark Vos, Roger Bhoorakhan, Tjan Ho Lai en Hing Ting Lai speelden met verkorte bedenktijd in de interne competitie. Genoeg reden om de jeugdafdeling een warm hart toe te dragen. Wil je je ook actief gaan bezig houden met de Tal/DCG jeugd? Graag! Schroom niet contact op te nemen met een van de jeugdleiders.

En dan nog even uw aandacht voor het volgende. Via Akros, een organisatie die activiteiten organiseert in het kader van de naschoolse opvang, bestaat de mogelijkheid om schaakles te geven. Het betreft een groepje van ongeveer 10 kinderen, je geeft met z'n tweeën les, het wordt betaald en het lesmateriaal is voorhanden. Interesse? Neem even contact op met Jaap Loeve, 020-7701437 of jaaploeve@dds.nl.

Ik ga het wat rustiger aan doen met jeugdschaak en daarom is Rozemarijn Vos het komend seizoen jeugdleider.

Tal/DCG-jeugd schaakt tegen oud-wereldkampioen!

- door Rozemarijn Vos -

Yasser Seirawan, een Amerikaan die al jaren in Nederland woont, is in 1979, toen hij negentien was, wereldkampioen schaken bij de jeugd geworden. In 1980 werd hij FIDE-grootmeester en in 1986 was hij kampioen van de Verenigde Staten. Een jaar later werd hij gedeeld tweede in dat kampioenschap. Dit zijn enkele hoogtepunten uit een lange schaak-carrière, die begon toen hij op twaalfjarige leeftijd leerde schaken.

Op zondag 1 juni 2008 speelde hij een simultaan tegen de tien sterkste jeugdspelers (het aantal kinderen, waarvan verwacht werd dat ze de partijanalyse een beetje konden volgen) en een jeugdleider van Tal/DCG. Eerst kregen de jongelui enkele anekdotes te horen over hoe Yasser als twaalfjarige schaakte. Volgens hemzelf was dat niet zo best en als de partijen die hij buitengewoon geestig behandelde echt waar zijn, moeten we het helaas met hem eens zijn (o.a. 1. h4 e5; 2. Th3 Lxh3; 3. a4 d5; 4. Ta3 Lxa3). Daarna analyseerde hij een partij die hij in negentien minuten won nadat hij zich verschrikkelijk verslapen had. Hij hield de jongelui de boodschap voor dat je altijd kansen hebt, ook als je in punten achter staat. "Het gaat niet om wat er naast het bord staat, maar om wat er *op* het bord staat". Verder benadrukte hij het nut van noteren en het analyseren van je eigen partijen. Tot slot liet hij de jeugd meedenken met een nieuwe vorm van schaken die hij zelf heeft ontwikkeld. Na het doen van een zet mag je daarbij op de lege plek die daarbij ontstaat op de onderste rij een olifant of een havik zetten. De havik mag de zetten van de loper en het paard doen en de olifant die van de toren en het paard. Op het bord behandelde hij de matvoering van koning + olifant tegen koning + toren.

Normaal krijgt een simultaanspeler veel geld of een heel goede fles wijn of zo van een club, maar Yasser Seirawan besloot het andersom te doen. Roger Bhoorakhan, Alexander Flick, Andro van Haag, Serge van Haag, Alette Kooiker, Tobi Kooiman, Hing Ting Lai, Adrian Sluis, Aaron Vorenhout, Tjark Vos en jeugdleider Jaap Loeve kregen allemaal een boek met partijen van Aljechin van hem. Bovendien kregen Tjark, Tobi en Aaron een doos met twee olifanten en twee haviken. Tjark dacht het beste mee bij de problemen op het demonstratiebord, Tobi speelde de beste zet en Aaron de beste partij.

Yasser Seirawan won van Roger, Alexander, Andro, Serge, Alette, Tobi, Hing Ting, Adrian, Aaron en jeugdleider Jaap en stond Tjark een remise toe.

Uiteraard werd er na de wijze woorden van Yasser driftig genoteerd. Nu maar hopen dat alle spelers hun partij ook gaan analyseren. Een advies van een wereldkampioen is het waard om op te volgen!

Yasser (the one with the killer smile) en zijn klasje.

Open rapidkampioenschap Enkhuizen

- door Tobi Kooiman -

De eerste zaterdag van dit jaar, 5 januari 2008, reden Dirk Goes, Willem Hensbergen, Piet Kooiman en diens zoon, ik, naar Enkhuizen om daar mee te doen aan het open rapidtoernooi. Mooie locatie, en ieder bord had een aparte tafel. Er waren twee deelnemers te weinig om op een aantal van 64 te komen, wat natuurlijk leuk was geweest, maar 62 is ook mooi.

Het niveau varieerde nogal. De ratings liepen uiteen van 1074 tot 2254. Met de, op rating, als zesde geplaatste Willem, nummer twaalf Dirk en nummer vijftien Piet was de Amsterdamse inbreng aardig te noemen (ikzelf stond als 35e genoteerd). Er werd met een Zwitsers systeem in één grote groep gespeeld, maar elke deelnemer werd wel in een rating-groep (1650 min, 1650-1850 en 1850 plus) ingedeeld.

Ronde 1 was er een naar verwachting: Piet, Willem en Dirk wonnen, terwijl ik, na nog verrassend veel moeite van mijn eigenlijk veel sterkere tegenstander, het onderspit moest delven. Er gaat niets boven een Zwitsers gambiet zullen we maar zeggen.

In de tweede ronde werden er weer drie Amsterdamse punten binnengesleept, dit keer was het Willem die verloor. Toen ik even later zag dat ik in de derde ronde tegen Willem was ingedeeld, liep ik grijnzend naar hem toe. "Zo Willem, wij gaan straks schaken." Zijn antwoord: "Dan bied ik nu remise aan." Want ach, na ronde 3 was er een pauze, dus dan had hij mooi de tijd om even bij zijn moeder langs te gaan. "Maar Willem, je bent sterker dan ik, dat is toch zonde?" "Mwa, ik ben toch al uitgeschakeld." Juist. Afijn, toen maar aangenomen dat aanbod. Achteraf gezien had ik misschien nog wel kans gemaakt ook, want Willem had inderdaad die dag geen goede dag wat schaken betreft. In de overige vier rondes speelde hij nog zo'n salonremise, won nog eens, maar twee partijtjes gingen verloren. Arme Willem. Gauw vergeten. Dirk speelde op z'n Dirks. Hij deed z'n zetjes, en dan kwam hij goed te staan. Scoorde uiteindelijk een keurige 4½ uit 7, goed voor plek 16.

Over de strijd bovenin de ranglijst wil ik wel iets kwijt. Ergens halverwege het toernooi was daar aan bord 1 eindelijk de kraker waar iedereen naar had uitgekeken: met afstand de twee beste spelers van het toernooi, die allebei nog op 100% stonden (ratings 2231 en 2254) speelden tegen elkaar. En wat deden ze? Binnen een mum van tijd een salonremise! Zeg maar dag tegen die amusementswaarde. Uiteindelijk hebben die twee allebei 6½ uit 7 gescoord en was Van Ojik Plukkel de baas omdat hij twee weerstandspunten meer had. Leuk hoor...

Piet was de enige Taller die, in ronde 3, tegen de uiteindelijke kampioen kwam te spelen. Dit leverde een Spaanse partij op (Piet had wit), en het was zo'n partij waar zwart zo vies goed door had waar hij mee bezig was dat hij het ene moment een op het oog gelijk eindspel begon en op het andere moment, zonder dat althans ikzelf ook maar het flauwste benul had waar het mis was gegaan, Piet verloren stond (o.a. de tijd speelde hem parten). De tegenstander verklaarde achteraf nog dat hij dit in snelschaakpotjes vaak had gespeeld, zodat hij de structuur wel aardig kende. Een schrale troost, maar Piet stond nog op 2 uit 3 dus geen man overboord. In de rondes 4, 5 en 6 scoorde Piet nog eens twee punten, dus 4 uit 6 in totaal, waarna de jonge maar sterke schaker Lie de laatste tegenstander bleek. Hier kwamen nog wat familiebelangen bij kijken. Lie stond namelijk 3e in groep B (1650-1850), met een half puntje achterstand op, jawel, mij. Ik trof een sterke schaker, Peter Holscher, waarvan ik vrij kansloos verloor, zodat Piet moest winnen om mij niet derde maar tweede te laten worden. Jammer genoeg had Lie een vuil vorkje voor hem in petto, waarna Piet kon opgeven. Piet had tegen broer Lolke, die even kwam kijken, eerder gezegd met 4 punten tevreden te zijn, en laat dat nu net Piets uiteindelijke score zijn geweest. Ondanks dat het laatste potje voor een wat zure nasmaak zorgde, over het geheel een tevreden Piet dus.

En zoals al bleek werd ik zelf derde van groep B door 15e in het totaalklassement te worden. Dit leverde een envelop met inhoud op, altijd leuk om te krijgen. Leuk detail is dat ik net als Dirk 4½ uit 7 scoorde, maar dankzij exact een halve weerstandspunt meer toch boven hem eindigde. Je moet genieten van de kleine dingen in het leven, en eerlijk gezegd kostte het me weinig moeite om te genieten van dit kleine dingetje.

Een geslaagde dag, ook Willem had het gezellig gevonden, en na een autoritje in de auto van laatstgenoemde waren we weer thuis.

Twintig vragen aan:

Jaap Loeve

Ja, op 19 oktober 1951 te Rotterdam.

Niet echt, maar als het moet James Plaskett. Van Cypriotische afkomst, kampioen van Groot Brittannië in 1990. Zijn boeken stimuleren me om gedurfde zetten te spelen. Zijn schrijfstijl, met commentaar op stellingen als 'big fun', 'no way, José' en 'something happens', leest lekker. Al jaren bestudeer ik zijn boek 'The scandinavian defence'. Of het echt helpt een betere schaker te worden valt te betwijfelen, maar ik behaal er soms leuke resultaten mee.

Vooral Italiaanse films, zoals van Bertolucci ('Novecento', 'Last Tango in Paris'), Fellini ('8,5' en 'Citta della Donna'), Pasolini en Scola, maar ook modernere juweeltjes als 'Stanno tutti bene', 'Pane e tulipani' en 'Il ladro di bambini', met de nodige humor, levenslessen en soms ontroerend. Voor Italiaanse regisseurs zijn de beelden vaak minstens zo belangrijk als de tekst.

Enrico lo Verso, Marcello Mastroianni.

Niet de mooiste, wel de beste: Monic Hendrickx.

Tsjechov. Vooral zijn korte verhalen, waarin hij hartverscheurende menselijke taferelen met humor beschrijft. Mooi, boeiend, vrolijk en weemoedig. Verder Tolkien en Saswitha. Boeken die ik soms inkijk en waarvan de schrijvers onbekend zijn, zijn de 'I Tjing' en de 'Bhagavad Gita'. 'Augustus in Parijs' van Andrea Voigt, de moeder van twee van onze jeugdleden, kan ik iedereen aanraden.

Twintig vragen aan:

Hans Balhuizen

Op 2 mei 1944 te Amsterdam.

Langzaam maar zeker begin ik te begrijpen dat ik niets van schaken begrijp. Vroeger, toen ik dat nog niet wist, had ik favoriete schakers: Tal en Fischer.

Geboren?

Wie is je favoriete schaker?

Beste film?

Europese Films: van Ingmar Bergman (Persona), van Antonioni (Professione: reporter), van Federico Fellini (La dolce vita), van Jean-Luc Godard (À bout de souffle), van Fassbinder (Bitteren Tränen der Petra von Kant), van Jan Tomas Forman (One flew over the cuckoo's nest).

Favoriete acteur?

Günther Lamprecht (Biberkopf), Jack Nicholson, Marcello Mastroianni.

Favoriete actrice?

Liv Ullmann, Hanna Schygulla, Nicole Kidman.

Favoriete schrijver?

Simon Vestdijk, Bernlef.

Geen enkel. Als ik thuis ben zijn de berg-etappes in de Tour de France en het WK allround voor schaatsters mooi meegenomen.

Mozart, Bach en Sjostakovitz, maar ook Bob Dylan, Van Morrison, Joe Cocker en de Stones. Verder van alles, ook musicals (bijvoorbeeld Chess). De enige muziek waar ik een hekel aan heb is moderne jazz.

Schaatsen en wielrennen, afhankelijk van het jaargetijde. Beide sporten zo rond m'n 30^e mee begonnen. Met een paar vrienden tochtjes schaatsen in Noord Holland. Wanneer dat voor het laatst was, kan ik me nu niet meer herinneren. En op de fiets trainen voor Luik-Bastenaken-Luik rond een huisje in de Ardennen en 's zomers genieten van de afdalingen en de natuur in de Vogezen, Jura, Alpen of Pyreneeën.

Lezen, fietsen, film en koken.

Bin Laden en consorten, en andere religieuze dogmatici.

Op de middelbare school. We hadden een piepklein schaakclubje en vonden het prachtig om van leraren te winnen.

Op de belangrijkste Christelijke feestdag, Pinksteren, wil ik me nog wel eens in een kerk vertonen, en ik loop soms binnen in de Boeddhistische tempel aan de Zeedijk. De Swabhawat van Saswitha spreekt me aan en noopt me soms tot zelfstudie. De eerste alinea van het voorwoord verwoordt mijn ideeën het best: "Verleid door vooruitgang en wetenschap op materieel gebied, heeft de mens van heden zich gestort in het detailonderzoek van zijn wereld. Geleid door de waanidee dat de materie als eerst-aanwezig beschouwd moet worden, vergat hij het niet-tastbare krachtenspel, dat zich bekroont in de stofvorm."

Geen vaste partij. Ik vind links naïef wat betreft de integratie van buitenlanders, ik vind rechts kortzichtig met betrekking tot het klimaat. Ik ben voor een eerlijker verdeling van rijkdom (ook mondiaal) en ik ben ervoor dat iedereen werkt c.q. bijdraagt aan deze samenleving. Laat daar maar eens een stemwijzer op los!

Voor welk TV-programma blijf je thuis?

Naar welke muziek luister je het liefst?

Wat is je favoriete sport naast schaken?

Welke hobbies beoefen je in je vrije tijd?

Bij wie zou je graag vergif in de thee willen doen?

Op welke leeftijd speelde je je eerste serieuze partij?

Ben je gelovig c.q. bijgelovig?

Op welke partij stem je?

Sinds het mogelijk is via Uitzending gemist alle Nederlandse programma's later te bekijken blijf ik hier niet voor thuis. Het programma op Nederland 2 van de NPS op zondag om 13.00 uur is fantastisch. Een soort masterclass voor klassieke muziek. Op de maandag daarop wordt om 23.40 uur het besproken werk volledig uitgezonden.

Waar ik erg veel plezier aan beleef is het bijwonen van master classes. Bij het NSKA zijn ze iedere maand voor strijkkwartetten. Klassieke kamermuziek, o.a. strijkkwartetten en pianotrio's; daarnaast opera!!!

Topsport, het is onbegrijpelijk dat je zoveel kunt opofferen om tot de top te behoren, maar het is mooi om te kijken.

Grote steden bezoeken. Dat is eigenlijk ook vakantie.

Ik schenk zelden thee.

Op de middelbare school. Ik herinner me dat ik van een geschiedenisleraar won die ook niet kon schaken.

Ik geloof niet. Ik denk dat het puur toeval is dat we bestaan. Ik denk verder dat elke groep in de samenleving die macht krijgt, veel ellende over andere groepen uitstort, of die groep nu gelovig is of niet.

Groen Links. Maar liever een partij die tegen de Nederlandse deelname aan de waanzinnige oorlogen in het Midden Oosten is (Irak, Afganistan e.a.).

Geen.	Welke krant lees je serieus?	NRC Handelsblad, De Volkskrant en Het Financieele Dagblad.
Frankrijk en Tsjechië.	Wat is je favoriete vakantieland?	Italië, daar kan je pas echt lekker eten!! En mooie steden zien.
Frans en Italiaans, met veel knoflook en kruiden. Verder meestal biologisch en weinig vlees.	Wat eet je het liefst?	Wild, en dan zelf klaargemaakt.
Koffie, bier en rode wijn.	Wat drink je het liefst?	Bier en/of wijn (witte uit de Meursalt!). In uitzonderlijke gevallen, als ik iets te vieren heb, een hele goede whisky.
Een duidelijk beleid om nieuwe leden aan te trekken. Wat dat betreft kunnen we een voorbeeld nemen aan Het Probleem. Goede website, verhalen in wijkkrantjes, in alle openbare gebouwen in West liggen folders, regelmatig worden toernooien om het kampioenschap van een wijk georganiseerd, meerdere keren per jaar stands op 'buurteesten', schaaklessen verzorgen op scholen, enz.	Wat mis je op de club?	Misschien ook zo nu en dan een soort master class. Het is eigenlijk een excuus om niet weer te gaan studeren op bijvoorbeeld een opening. Maar ik ben eigenlijk best tevreden met mijn avondje schaken.
Wat schaken betreft: weer eens de ratinggrens van 1700 passeren. Verder een schoner milieu met meer duurzaam energie- en bodemgebruik. Met meer begrip en liefde met m'n medemens om leren gaan.	Wat is je wens voor de toekomst?	Dat ik niet de ziekte van Parkinson krijg of ga dementeren. Het verworden van je persoonlijkheid lijkt mij vreselijk.

Mobieltjes zorgen voor overlast bij het schaken, maar daar wordt in het algemeen redelijk pragmatisch mee omgegaan. Dat het ook anders kan bewijst onderstaand krantenbericht:

Rechter ontslagen na rel om mobieltje!

In de VS is een rechter ontslagen nadat hij 46 man zomaar naar de gevangenis had gestuurd.

Tijdens een rechtszaak ging er een mobieltje af op de publieke tribune. De rechter ontstak in woede toen niemand in de zaal antwoord gaf op zijn vraag van wie het mobieltje was. Hij stuurde daarop 46 mensen naar de gevangenis.

Het incident vond plaats in maart 2005. Een gedragscommissie heeft nu geoordeeld dat de rechter ver over de schreef is gegaan. De toezichthouder spreekt van een 'enorm en ongehoord misbruik van rechterlijke macht'.

De 46 werden afgevoerd, gefouilleerd en in cellen gestopt. Een paar mensen konden de borgtocht van 1500 dollar niet betalen en werden later geboeid naar een andere gevangenis gestuurd. Pas toen journalisten later die dag vragen gingen stellen, beval de rechter de mensen weer in vrijheid te stellen. De rechter verklaarde achteraf dat hij destijds onder grote emotionele stress stond.

Chris Vos iedereen te sluw af!

- door Jeroen Cromsigt -

Als slot van het seizoen staat de laatste jaren het snelschaak-kampioenschap op het programma. Zoals gebruikelijk werd er in twee groepen gespeeld, eentje voor de sterkere schakers en eentje voor de iets minder sterke schakers. De A-poule speelde met 5 minuten per persoon per partij en menig insider herkende in cracks als Wim Luberti en Johan Lubbers meteen de titelfavorieten. Halverwege zou dat ook door de score worden bevestigd. Johan had tot dan toe alles gewonnen en Wim liet zich slechts tegen Chris Vos een punt ontvallen, waarbij Chris Vos, Tjark Vos en Piet Kooiman daar ook nog vlak achter zaten.

Maar de tweede helft gaf een daverende ontknoping. Wim won alles, tot hij in een van de laatste ronden van Tjark verloor, Johan viel ver terug met diverse nederlagen en Chris Vos was de rest te sluw af door alles te winnen en te eindigen met een prachtige score van 10½ uit 12. Tjark Vos verdient een positieve vermelding; niet alleen werd hij derde in dit sterke veld, hij won ook nog eens van de nummers 1 en 2!

And the winner is Chris Vos!

Poule A		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	Tot.
1. Chris Vos	(K)		1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	½	1	10½
2. Wim Luberti		0		0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10
3. Tjark Vos		1	1		0	0	1	0	1	1	1	1	1	1	9
4. Piet Kooiman		0	0	1		1	0	1	1	1	1	½	1	1	8½
5. Johan Lubbers		0	0	1	0		1	1	1	1	1	0	1	1	8
6. Dirk Goes		0	0	0	1	0		0	1	1	1	1	1	1	7
7. Tobi Kooiman		0	0	1	0	0	1		0	1	1	0	1	1	6
8. Yvette Nagel		0	0	0	0	0	0	1		0	1	1	1	½	4½
9. Jeroen Cromsigt		0	0	0	0	0	0	0	1		0	1	1	1	4
10. René Pijlman		0	0	0	0	0	0	0	0	1		1	½	1	3½
11. Tom Visser		0	0	0	½	1	0	1	0	0	0		0	1	3½
12. Thomas Kuilman		½	0	0	0	0	0	0	0	0	½	1		1	3
13. Luciën Purperhart		0	0	0	0	0	0	0	½	0	0	0	0		½

Poule B werd ook een prooi voor een verrassende winnaar en wel Hing Ting Lai met een mooie score van 7½ uit 9. Op de plaatsen 2 en 4 vonden we jonkies Roger Bhoorakhan en Tjan Ho Lai terug. Alleen oudgediende Marlo Coolen kon nog enigszins meekomen in dit snelle tempo (7 minuten p.p.p.p.).

Poule B		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Tot.
1. Hing Ting Lai	(K)		1	½	1	1	1	1	0	1	1	7½
2. Roger Bhoorakhan		0		1	1	1	0	1	1	1	1	7
3. Marlo Coolen		½	0		0	1	1	1	1	1	1	6½
4. Tjan Ho Lai		0	0	1		1	½	1	1	½	1	6
5. Jos van Walstijn		0	0	0	0		1	1	1	1	1	5
6. Chris van Bockel		0	1	0	½	0		1	0	1	1	4½
7. Jan Pieter Streef		0	0	0	0	0	0		1	1	1	3
8. Bert Dreef		1	0	0	0	0	1	0		0	1	3
9. Jaap Loeve		0	0	0	½	0	0	0	1		1	2½
10. Martin Albers Spierings		0	0	0	0	0	0	0	0	0		0

Diverse verrassingen in strijd om Koens-cup

- door Jeroen Cromsigt -

Ter ere en nagedachtenis aan de vorig jaar overleden schaaklegende Jan Koens heeft het bestuur besloten de beker voortaan de Koens-cup te noemen. De opzet is onveranderd, dus de Koens-cup heeft de vorm van een knock out-toernooi.

In de eerste ronde hoefden alleen de mindere schaakgoden op te treden, zodat in de volgende ronde het veld op een macht van 2 terecht zou komen. Het voorspellen van de uitslagen van de bekerpartijen is net als in de toto een lastig karwei. Je kent de krachtsverhoudingen, normaal zal de sterkste winnen, maar regelmatig zijn er ook verrassingen die vrijwel niemand had voorzien. Verrassingen in de eerste ronde waren de overwinningen van jeugdspelers Tjan Ho Lai en Tjark Vos op respectievelijk Jaap Loeve en Luciën Purperhart.

In de tweede ronde zorgde Tjark bijna voor een daverende verrassing door SGA-voorzitter Willem Hensbergen in de reguliere partij goed tegenstand te geven. Willem stond in het late middenspel weliswaar gewonnen, maar een halve minuut was te weinig om nog regulier te winnen. Derhalve kwam hij nog genadig weg met remise. Zoals de reglementen voorschrijven dient er dan te worden gevluggerd. Gezien Willems drukke agenda werd dat pas ruim een maand later. Ook nu kon Tjark de eerste barragepartij op remise houden maar daarna was de ervaring van Willem toch te veel voor het aanstormende talent, dat hier zijn Waterloo vond. Ook Marlo Coolen leverde een huzarenstukje door met zwart van Yvette Nagel te winnen. Marlo wist lang stand te houden en toen de tijdnoed naderde begon Yvette alles of niets te spelen. Dan kan het balletje ook weleens de verkeerde kant oprollen, zodat zij vroeg uit de beker lag.

Oogstrelend en onderhoudend was de winstpartij van Wim Luberti tegen Cor Groen. U mag meegenieten in de herhaling.

□ Cor Groen
■ Wim Luberti

1. e4 g6; 2. d4 Lg7; 3. Pc3 d6; 4. Le3 Pf6; 5. f4?

Beter het normale 5. f3 of 5. Dd2.

5. Pg4!; 6. Dd3 Pc6; 7. Pf3?

Geboden was 7. 0-0-0.

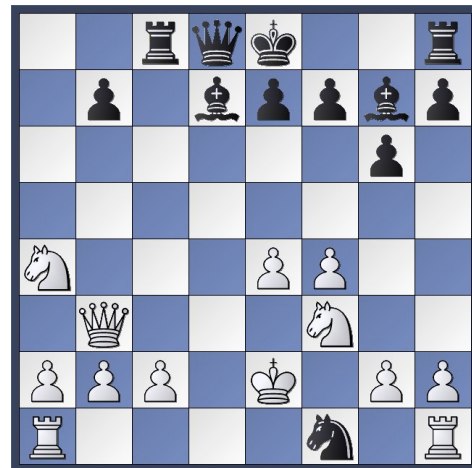
7. Pb4!; 8. Db5+ Ld7; 9. Dxb4 Pxe3; 10. Kd2?

10. Db3 was iets beter.

10. c5!; 11. dxc5 dxc5; 12. Dxc5 Pxf1+; 13. Ke2

Gewoon met een toren terugslaan was beter.

13. Tc8; 14. Db4 a5; 15. Db3 a4; 16. Pxa4

16. Da5?!

Ontwikkelingsgericht, maar 16. Le6 was beter. Nu komt wit terug in de partij.

17. Pb6 Lb5+; 18. c4 Dxb6; 19. Dxb5+ Dxb5; 20. cxb5 Tc2+; 21. Kxf1 0-0

Ondanks dat wit twee pionnen voorsprong heeft, staat hij niet lekker. Ook Cor's immer aanwezige tijdnoed begint tegen hem te werken.

22. a4 Tfc8; 23. Tg1 Txb2; 24. e5 Tcc2; 25. h3?

25. a5 was nog remiseachtig! (25. Txb5; 26. Pd4!).

25. Lh6; 26. Pg5 Tf2+; 27. Ke1 Txf4; 28. Pf3 Te4+; 29. Kd1 Te3

En vlag, in toch al hopeloze stelling voor wit (0-1).

In de 3e ronde waren enkele verrassingen te noteren. Zo won Tom Visser na barrage van Johan Lubbers en dolf de overigens tot dan toe verder uitstekend in vorm verkerende Willem Hensbergen eveneens in de barrage het onderspit tegen de tactisch getalenteerde Jeroen van den Berg.

In de kwartfinale waren geen echte verrassingen te noteren. Tom Visser stond goed tot gewonnen tegen Dirk Goes, maar Dirk liet zien waarom hij hoog op de ratinglijst staat (*hmm, da's wel even geleden hoor, DG*) en verdedigde zich taai en goed. Na een barrage was het Dirk die doorging naar de halve finale. René Pijlman werd het makkelijk gemaakt. Zijn tegenstander Jaap Jung bleef, ondanks herhaalde oproep tot verschijnen,

weg zonder afzegging. Als competitieleider rest mij dan helaas niets anders dan de verplichte reglementaire nul uit te delen.

Jeroen van den Berg speelde de leukste partij. Bijgevoegd zijn eigen commentaar.

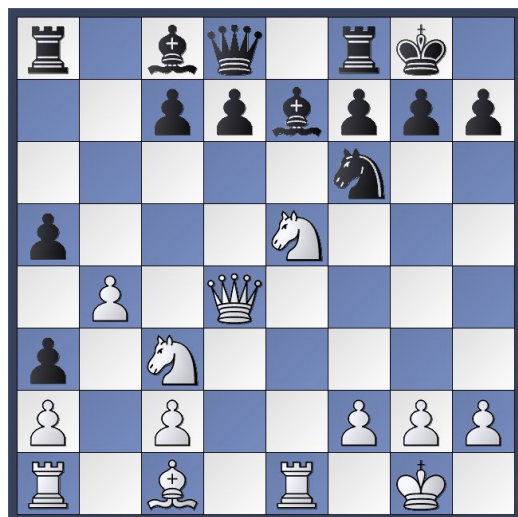
□ **Andy Gerritsen**

■ **Jeroen van den Berg**

1. e4 e5; 2. Pf3 Pc6; 3. Lb5 a6; 4. La4 Pf6; 5. d4 exd4; 6. o-o Le7; 7. Te1 b5; 8. e5

Het is stokoude theorie en volgens mij is 8. e5 niet zo nauwkeurig.

8. Pxe5; 9. Pxe5 bxa4; 10. Dxd4 o-o; 11. Pc3 a3; 12. b4 a5

13. Lxa3

Dit is fout en had moeten worden vervangen door bijvoorbeeld 13. b5. De geforceerde combinatie die begint met 13. axb4 vond ik wel grappig, omdat zwart in feite drie vorken achter elkaar heeft (op respectievelijk b4, c5 en d6. De laatste, 16. d6, is beslissend en wint een stuk.

13. axb4; 14. Lxb4 c5; 15. Lxc5 Lxc5; 16. Dxc5 d6; 17. Dc6 Le6; 18. Pb5 dxe5; 19. Txe5 Txa2; 20. Tb1 Dd2; 21. Tc5 Ld7; 0-1.

De halve finale bracht de partijen Luberti-Van den Berg en Goes-Pijlman. Dirk werd volgens velen geacht te winnen, maar in de praktijk kwam daar weinig van terecht. René neutraliseerde het witte beginvoordeel en bouwde rustig aan zijn eigen stelling, hetgeen resulteerde in een onverwachte maar volkomen verdiende overwinning.

Wim Luberti heeft zoals vaker weinig speelgelegenheid. Hij kwam daarom met het creatieve voorstel om naast zijn bekerpartij tegen Jeroen tegelijkertijd ook nog maar liefst twee kroongroeppartijen te spelen tegen Tom Visser en Piet Kooiman. Als tegenstander ben je natuurlijk blij met de verdeelde tijd van de simultaangever, maar Wim bewees maar weer eens niet voor niets een sterke speler te zijn door alle drie partijen te winnen!

De finale bracht de partij Luberti-Pijlman. Vooraf gaven Jeroen van den Berg, Jeroen Cromsigt en Dirk Goes enkele praktische tips gegeven aan underdog René:

Jeroen van den Berg: "Schaken draait om het waarnemen van kansen".

Jeroen Cromsigt: "Je krijgt altijd wel een kans, ook tegen Wim, alleen zie je dat meestal pas achteraf".

Dirk: "Gewoon gaan spelen, het is maar een spelletje".

Wim kwam in de partij al snel een tikkeltje voor te staan op tijd, ruimte en activiteit in een partij van hoog strategisch niveau, maar René hield goed stand. Pas op de 43e zet maakte René de beslissende fout en kon Wim zijn naam nogmaals laten ingraveren op de beker. Proficiat!

Kerstinstuif wederom geslaagd

- door Jeroen Cromsigt -

Het traditionele kersttoernooi werd dit jaar weer goed bezocht op 17 december 2007 met een opkomst van welgeteld 23 schakers. Net als in vorige jaren werd de speelopzet gehandhaafd, dus konden de deelnemers weer genieten van de snelschaak-, simultaanschaak-, quiz- en oplosronde. Gespeeld werd met zes teams van vier personen. Spannend was het aan de top van het klassement. De Kooimannen zijn altijd erg gevaarlijk in deze discipline, maar Dirk Goes had een club jongelingen om zich heen verzameld die geduchte tegenstand bood. Uiteindelijk bleek het team met Dirk Goes, Tjark Vos, Roger Bhoorakhan en Tjan Ho Lai de meeste punten te hebben gescorwd. Vooral via het snelschaak en de quiz werden de punten overvloedig binnengesleept. Het kwartet mocht als eerste een dubbele graai doen in de rijkgevlude ruif die op de prijzentafel was tentoongespreid. Keus bestond uit een twintigtal schaakboeken, 4 flessen wijn en een heleboel lekkernijen. Jeroen Cromsigt maakte zijn boekenkast wat leger door een verzameling aan te bieden. Cees Flikweert verrichtte weer prima werk door het eten en drinken te verzorgen. Na afloop vloeide het gele goud nog lang en sloten wij het jaar af in goede sferen.

Ratinglijst per 1 augustus 2008

Op naam

	1 aug. 2008	1 mei 2008	1 febr. 2008	1 nov. 2007	1 aug. 2007	Vershil
Abma, K.	1519	1558	1558	1558	1558	-39
Albers Spierings, M.	1419	1419	1419	1419	1419	–
Balhuizen, H.	1679	1680	1680	1680	1680	-1
Berg, B. v.d.	1644	1681	1681	1681	1681	-37
Berg, J. v.d.	1988	1988	1980	1983	1983	+5
Bergman, H.	1295	1295	1295	1295	1295	–
Bockel, Chr. van	1884	1884	1884	1884	1884	–
Bruinsma, H.	1633	1655	1655	1655	1655	-22
Burlage, Th.	1881	1881	1881	1881	1881	–
Coolen, M.	1702	1697	1697	1687	1687	+15
Cromsigt, J.	1847	1860	1837	1847	1847	–
Dreef, A.	1711	1669	1699	1699	1699	+12
Eisses, J.	1370	1392	1392	1392	1392	-22
Findhammer, C.	1784	1784	1784	1784	1784	–
Flikweert, C.	1545	1529	1529	1529	1529	+16
Gerritsen, A.	1841	1847	1847	1847	1847	-6
Goes, D.	1874	1935	1948	1954	1982	-108
Groen, C.	1700	1699	1747	1758	1758	-58
Helmers, W.	2073	2073	2066	2060	2066	+7
Hensbergen, W.	2068	2068	2055	2050	2028	+40
Jaarsveld, J.	1374	1374	1392	1392	1392	-18
Klein, R.	2041	2041	2027	2014	2014	+27
Kooiker, J.	1871	1895	1895	1895	1895	-24
Kooiman, P.	1907	1921	1921	1921	1921	-14
Kooiman, T.	1883	1737	1737	1737	1737	+146 !
Kuijk, J. van	1948	1948	1959	1956	1956	-8
Kuilman, Th.	1961	1961	1950	1939	1939	+22
Lai, H.T.	1198	1198	–	–	–	–
Lampe, B.	1645	1667	1667	1667	1667	-22
Leefflang, H.	2136	2129	2132	2146	2146	-10
Loermans, M.	1568	1594	1594	1594	1594	-26
Loeve, J.	1728	1694	1630	1630	1630	+98
Loots, J.	1777	1736	1658	1645	1645	+132 !
Lubbers, J.	1970	1970	1981	1971	1955	+15
Luberti, W.	2224	2203	2239	2249	2249	-25
Nagel, Y.	2004	2004	1965	1973	1973	+31
Oosten, F. van	1307	1307	1307	1307	1307	–
Pijlman, R.	1834	1868	1867	1845	1859	-25
Purperhart, L.	1765	1801	1801	1801	1801	-36
Schoffelmeer, F.	2034	2034	2033	2013	2013	+21
Sorgdrager, H.	1481	1471	1471	1471	1471	+10
Straalen, J. van	1432	1432	1432	1432	1432	–
Streef, J.	1655	1668	1668	1668	1668	-13
Strub, D.	1832	1855	1855	1855	1855	-23
Swaagman, C.	1564	1564	1564	1564	1564	–
Visser, T.	1847	1856	1856	1871	1871	-24
Vos, Chr.	1954	1971	1973	1973	1928	+26
Vos, T.	1774	1721	1668	1693	1542	+232 !
Vries, R. de	1180	1180	1180	1180	1180	–
Waard, S. de	1337	1337	1337	1337	1337	–
Walstijn, J. van	1388	1385	1420	1420	1420	-32
Wijono, H.	1637	1623	1669	1669	1669	-32

Op fluctuatie

Vos, T.	+232	Alb. Spierings, M.	–	Jaarsveld, J.	-18
Kooiman, T.	+146	Bergman, H.	–	Bruinsma, H.	-22
Loots, J.	+132	Bockel, Chr. van	–	Eisses, J.	-22
Loeve, J.	+98	Cromsigt, J.	–	Lampe, B.	-22
Hensbergen, W.	+40	Findhammer, C.	–	Strub, D.	-23
Nagel, Y.	+31	Lai, H.T.	–	Kooiker, J.	-24
Klein, R.	+27	Oosten, F. van	–	Visser, T.	-24
Vos, Chr.	+26	Straalen, J. van	–	Luberti, W.	-25
Kuilman, Th.	+22	Swaagman, C.	–	Pijlman, R.	-25
Schoffelmeer, F.	+21	Vries, R. de	–	Loermans, M.	-26
Flikweert, C.	+16	Waard, S. de	–	Walstijn, J. van	-32
Coolen, M.	+15	Balhuizen, H.	-1	Wijono, H.	-32
Lubbers, J.	+15	Gerritsen, A.	-6	Purperhart, L.	-36
Dreef, A.	+12	Kuijk, J. van	-8	Berg, B. v.d.	-37
Sorgdrager, H.	+10	Leefflang, H.	-10	Abma, K.	-39
Helmerts, W.	+7	Streef, J.	-13	Groen, C.	-58
Berg, J. v.d.	+5	Kooiman, P.	-14	Goes, D.	-108

Op sterkte

Luberti, W.	2224	Visser, T.	1847	Wijono, H.	1637
Leefflang, H.	2136	Cromsigt, J.	1847	Bruinsma, H.	1633
Helmerts, W.	2073	Gerritsen, A.	1841	Loermans, M.	1568
Hensbergen, W.	2068	Pijlman, R.	1834	Swaagman, C.	1564
Klein, R.	2041	Strub, D.	1832	Flikweert, C.	1545
Schoffelmeer, F.	2034	Findhammer, C.	1784	Abma, K.	1519
Nagel, Y.	2004	Loots, J.	1777	Sorgdrager, H.	1481
Berg, J. v.d.	1988	Vos, T.	1774	Straalen, J. van	1432
Lubbers, J.	1970	Purperhart, L.	1765	Alb. Spierings, M.	1419
Kuilman, Th.	1961	Loeve, J.	1728	Walstijn, J. van	1388
Vos, Chr.	1954	Dreef, A.	1711	Jaarsveld, J.	1374
Kuijk, J. van	1948	Coolen, M.	1702	Eisses, J.	1370
Kooiman, P.	1907	Groen, C.	1700	Waard, S. de	1337
Bockel, Chr. van	1884	Balhuizen, H.	1679	Oosten, F. van	1307
Kooiman, T.	1883	Streef, J.	1655	Bergman, H.	1295
Goes, D.	1874	Lampe, B.	1645	Lai, H.T.	1198
Kooiker, J.	1871	Berg, B. v.d.	1644	Vries, R. de	1180

Overwegingen bij de ratinglijst

- door Dirk Goes -

Het gaat goed met onze vereniging! In een jaar tijd zijn we 625 punten kwijtgeraakt maar daar staat een winst van 855 punten tegenover, en ik heb geen rekenmachine nodig om vast te stellen dat we er nominaal 230 punten op zijn vooruitgegaan. Heel mooi! Met name de jeugd deed het voortreffelijk. Tjark Vos spande de kroon met een winst van maar liefst 232 punten, maar wat dacht u van Tobi Kooiman (+146) en Jeroen Loots (+132)? En dan tel ik Hing Ting Lai nog niet eens mee Hij had nog geen rating (kon dus ook geen winst boeken) maar kwam nieuw op de lijst binnen met een rating van 1198, en als de voortekenen niet bedriegen zit er voor de komende jaren nog veel meer in het vat. *Go Hing Ting!*

KNSB-cupteam tragisch tenonder

- door Jeroen Cromsigt -

29 oktober 2007	Tal/DCG	(2122)	– Nieuwendam	(2097)	2 - 2
Uw verslaggever: Jeroen Cromsigt	W. Luberti	(2249)	– C. Croese	(2268)	1 - 0
	H. Leeftang	(2146)	– F. v.d. Velpen	(2066)	1/2 - 1/2
	W. Helmers	(2066)	– E. Baarslag	(2045)	0 - 1
	W. Hensbergen	(2028)	– M. Beugel	(2008)	1/2 - 1/2

Tal/DCG staat tot Oranje als vluggeren tot penalties

Op maandag 29 oktober stond in de voorronde van de KSNB-cup de thuiswedstrijd tegen Nieuwendam op het programma. Zij traden aan zonder hun één na sterkste speler Brink, wij hadden onze sterkste opstelling. Op papier waren we zelfs iets sterker, vandaar dat tiemkapitein Willem Hensbergen hooggespannen verwachtingen had. Maar zoals ik vaker schrijf, wedstrijden worden niet op papier gewonnen maar in de praktijk.

Op bord 1 kreeg Wim Luberti met zwart voor het eerst in een half jaar weer eens een (nog) sterkere speler tegen zich. Wim speelde zijn traditionele hekstelling en kwam hoe langer hoe beter te staan door sterk tactisch en strategisch spel. Een pion werd gewonnen, de stellings- en tijdsdruk werd opgevoerd en in verloren stelling ging wit op de 40^e zet door zijn vlag.

☐ **Cor Croese** (2268)
☒ **Wim Luberti** (2249)

Commentaar van Wim

1. e4 g6; 2. d4 c6; 3. c3 d6; 4. f4 Pd7; 5. Pf3 Dc7; 6. a4 Lg7; 7. Lc4 e6; 8. La2 Pe7; 9. o-o o-o; 10. Le3 Pf6

Het zal geen theorie zijn wat beide spelers hier produceren maar er zijn nog geen vreselijke dingen gebeurd. Na de tekstzet ontstaat een interessant moment. Indien wit nu doorgaat met Pbd2 om de e-pion te verdedigen, dan heeft zwart plotseling de mogelijkheid om Pg4 te spelen met afruil van de looper. De witspeler verkiest deze looper op het bord te houden maar moet daarvoor wel enige krampachtige zetten doen.

11. Dd3 b6; 12. e5 Pfd5; 13. Ld2 a5

Tijdens de partij had ik het gevoel dat ik toch wel zeer lekker stond (lees: zo goed als gewonnen) maar vriend Fritz geeft een heel klein plusje aan wit. Dat overkomt me wel vaker.

14. Pg5 h5

Om na Pf5 niet te worden gehinderd door g4.

15. Pe4 Pf5; 16. Lb3

Wit heeft met de manoeuvre Pg5-e4 veel tijd verloren en het werd nu toch echt tijd om met Pa3 aan de ontwikkeling te denken. Zwart staat klaar om met c5 het witte centrum aan te tasten.

16. La6; 17. c4

17. Lc4 Lxc4; 18. Dxc4 Pe3 kost een kwaliteit.

17. Tad8; 18. Te1

18. Dh3 was de beste optie. Na Pb4 met de dreiging d5 blijft zwart wel erg goed staan. Na 18. Te1 verliest wit materiaal en bovendien komt zwart door het midden binnenvallen. Ook het tijdverbruik was in dit stadium van de partij bijna een uur in mijn voordeel.

18. dxe5; 19. fxe5 Pb4; 20. Lxb4 axb4; 21. Pf6+ Lxf6; 22. exf6 Txd4; 23. De2 Tfd8

Heerlijk zo'n stand. Pionnetje meer, d-lijn en een tegenstander die z'n stukken niet kan ontwikkelen.

24. Df2 Tf4; 25. De2 Pd4; 26. De3 Pxb3; 27. Dxb3 Dd6; 28. De3 c5; 29. b3 Lb7; 30. Ta2 Te4; 31. Df2 Dd1

Er waren meerdere mogelijkheden maar voor het publiek ziet deze er goed uit.

32. Tf1 Dxb3; 33. Td2 Td3; 34. a5 Tg4; 35. Txd3; o-1.

Op bord 2 speelde Hans Leeftang met wit een oerdegeelijke partij. Hij kwam overwegend te staan, opende de b-lijn en won via een korte combinatie materiaal. Hans had daarbij echter zijn kastelen naar voren gedirigeerd en nu kwam zijn tegenstander met zijn eigen dame op bezoek in de open stelling en wist een eeuwig schaak te forceren. Remise dus.

Op bord 4 speelde Willem Hensbergen met wit. Volgens uw verslaggever gebeurde er niet veel spannends op het bord en na menig afruil stond een redelijk gelijke stand op het bord. Nadat Willem remise aanbood ging zwart rustig in zijn eigen, ruim aanwezige, tijd afwachten wat er op bord 3 gebeurde.

Op bord 3 speelde namelijk Wim Helmers met zwart. Tegenstander Baarslag ging voortvarend te werk en viel al snel aan op de koningsvleugel, maar Wim keepste netjes. Om de aanval op gang te houden offerde wit extra materiaal, hetgeen Wim dankbaar in ontvangst nam. Baarslag kwam zowaar een hele toren achter, maar met zijn eigen dame, een toren en enkele lichte stukken bedreigde hij nog steeds de open stelling van Wim. U weet misschien uit eigen ervaring hoe dat gaat en voelt in zo'n stelling. U weet dat u gewonnen staat en alleen nog eventjes de aanval moet afslaan om het overgebleven eindspel te winnen. Maar de tegenstander werkt niet mee, vermijdt alle ruil en vindt steeds weer een nieuw gemeen zetje waardoor hij in de race blijft. Uw mentale aandacht verslapt en u grijpt mis. Zo ook Wim. In tijdnood overzag hij een schaakje en verloor daardoor een toren terug. Daarna was de teleurstelling zo groot, dat Wim na te lang nadenken even verder in de overigens lange partij ook nog eens door de vlag ging.

Daarna nam bord 4 ook meteen remise waarna het 2-2 stond. Dat betekende vluggeren. Nu staat Oranje bekend om zijn angstneurose ten aanzien van strafschoppen. Tal/DCG staat intern bekend om zijn dubieuze kwaliteiten als het gaat om het spelen van blitzpartijen. Vooral nadat vorig seizoen in de KNSB cup met 0-4 in de barrage werd verloren van AAS zou het vooroordeel natuurlijk nog eens flink bevestigd kunnen worden. Een zelfvervullende profetie lag op de loer!

De gevreesde en notoire reputatie zou helaas ook deze avond weer alle eer worden aangedaan. Wim Luberti speelde zeer speculatief en zijn tegenstander hapte als een *pacman* allerlei pionnen mee, neutraliseerde elke aanvalsdreiging en won zelf in de tegenaanval. Hans Leeftang kwam er helaas ook niet aan te pas qua stelling en tijd en ging door zijn vlag. Wim Helmers werd tot overmaat van ramp zelfs mat gezet achter de paaltjes. Willem Hensbergen redde de eer door in zijn geliefde Aljechin toe te slaan. Een geluk bij een ongeluk was dat hij nu niet op een vrijdag naar Amersfoort hoeft.

Al met al een teleurstellende uitslag, waar toch echt meer in heeft gezeten.

Willem Hensbergen grijpt titel in kroongroep

- door Dirk Goes -

De strijd om de felbegeerde titel in de kroongroep leek een gelopen race nog voor er ook maar één partij was gespeeld. Wie o wie zou immers de ongenaakbare Wim Luberti van de eindzege kunnen afhouden? Het zou ietsjes anders lopen

We begonnen de competitie met 18 spelers. In de loop van de competitie haakten Mustapha Yahia en Don Strub af, laatstgenoemde overigens in verband met vreugdevolle omstandigheden, te weten de komst van een adoptie dochter uit Haïti. Wim Luberti ging, zoals verwacht, als een speer van start met 5 uit 5, maar op dat moment stond ook Willem Hensbergen nog op 100%, terwijl de overige deelnemers al op kansloze achterstand waren gefietst. Het zag er dus naar uit dat het een nek-aan-nekrace zou worden tussen Wim en Willem en in de zesde ronde bracht de partij Luberti-Hensbergen een *Vorentscheidung*: winst voor Willem. Wim toonde zich een sportief verliezer, maar kennelijk was hij toch wel een beetje aangeslagen want in de zevende ronde verloor hij opnieuw, ditmaal van de ranke Yvette Nagel. Daarmee was de achterstand op Willem opgelopen tot twee punten, en die klap kwam Wim niet meer te boven. Willem stelde de eindzege veilig in de achtste ronde met een bekeken remise tegen Frans Schoffelman en kon zich in de laatste ronde zelfs een nul tegen Hans Leeftang permitteren omdat hij op dat moment al niet meer kon worden ingehaald.

In de schaduw van de twee mastodonten voerde Yvette Nagel, haar naam viel al even, een uitstekende campagne. De reeds gememoreerde winstpartij tegen Wim Luberti was natuurlijk de grootste kluif, maar ook haar overige vijf winstpartijen zagen er indrukwekkend uit. Misstappen tegen Willem Hensbergen en Dirk Goes stonden een (nog) beter resultaat in de weg, maar een dikverdiende derde plaats in de eindrangschikking is een prima resultaat.

Jos Kooiker kan ook al zeer tevreden terugblikken. Hij overtrof zichzelf met een fraaie score van 5½ uit 9, keurig Jos! René Pijlman, ook al zo goed, 5 uit 9. Maar de beste prestatie van allemaal komt wat mij betreft op naam van Tobi Kooiman. Dit jaar voor het eerst in de kroongroep, en dat was het onderwerp van enige discussie aan de bar, waar de beste stuurlui zich rond de bierpomp van Hans verzamelden. Zou hij met zijn rating van 1737 niet te zwak zijn voor de prestigieuze kroongroep? Wie weet zou hij wel alles verliezen Tobi beantwoordde het geroezemoes met het best denkbare argument: klinkklare prestaties! Met zijn score van 5 uit 9 eindigde hij keurig boven de 50%, een halfje boven papa Piet, en overigens is zijn rating inmiddels ook al bijgesteld naar 1883. *Chapeau!*

Scoretabel Kroongroep 2007/2008

Cromsigt, J.
Gerritsen, A.
Goes, D.
Groen, C.
Hensbergen, W.
Jung, J.
Kooiker, J.
Kooiman, P.
Kooiman, T.
Kuilman, Th.
Leeflang, H.
Luberti, W.
Nagel, Y.
Pijlman, R.
Schoffemeer,
Visser, T.

Cromsigt, J.		½	0	½		½	1		½	½			0	½			4
Gerritsen, A.	½		½	½			0	0	0					0	0	½	2
Goes, D.	1	½			0			0			½	0	1		½	1	4½
Groen, C.	½	½				1	0	½	0		0			0		0	2½
Hensbergen, W.			1			1		1		1	0	1	1	1	½		7½
Jung, J.	½			0	0		½		½	½			0		0	½	2½
Kooiker, J.	0	1		1		½			½	1		0			1	½	5½
Kooiman, P.		1	1	½	0						½	0		½	0	1	4½
Kooiman, T.	½	1		1		½	½			0				0	½	1	5
Kuilman, Th.	½				0	½	0		1		1	0	0	0			3
Leeflang, H.			½	1	1			½		0		0	½	1		1	5½
Luberti, W.			1		0		1	1		1	1		0		1	1	7
Nagel, Y.	1		0		0	1				1	½	1		1	1		6½
Pijlman, R.	½	1		1	0			½	1	1	0		0				5
Schoffemeer, F.		1	½		½	1	0	1	½			0	0				4½
Visser, T.		½	0	1		½	½	0	0		0	0					2½

Eindstand

Hensbergen, W.	7½	uit	9	Kooiman, P.	4½	uit	9
Luberti, W.	7	uit	9	Schoffemeer, F.	4½	uit	9
Nagel, Y.	6½	uit	9	Cromsigt, J.	4	uit	9
Kooiker, J.	5½	uit	9	Kuilman, Th.	3	uit	9
Leeflang, H.	5½	uit	9	Groen, C.	2½	uit	9
Kooiman, T.	5	uit	9	Visser, T.	2½	uit	9
Pijlman, R.	5	uit	9	Jung, J.	2½	uit	9
Goes, D.	4½	uit	9	Gerritsen, A.	2	uit	9

Wat is er nou zo leuk aan schaken?

- door Ruud van Caspel -

*Het schaakspel staat voor een geheim, een geheim dat je wilt betreden,
zoals je in je jeugd vele secret gardens vermoedt die je wilt betreden.*

Mijn vader heeft me de spelregels geleerd, maar in mijn jeugd was mijn sport - na een korte episode bij voetbalclub AFC (waar ik nog onder Rinus Michels heb getraind) - tafeltennis. Daarin ben ik nog jeugdkampioen geweest, precies 40 jaar voor mijn schaakkampioenschap.

Wiskunde is ook zo'n geheim, net als de klassieke talen, en op het Montessori Lyceum in Amsterdam-Zuid was Bert Enklaar, Nederlands schaakkampioen in 1973, mijn wiskundeleraar en hij heeft me weer op het spoor van het schaken gezet. Ik bezocht Bert een keer op zijn kamertje bij zijn hospita - leraren werden ook toen slecht betaald - met twee mooie meisjes uit mijn klas om hem op te vrolijken, maar zijn bed was helemaal bedekt met schaakboeken. Zo ver heb ik het nooit laten komen. In die tijd ook veel geschaakt met Klaas Bruinsma, maar dat is een ander verhaal.

Het schaakspel kent een eigen vocabulaire. Variant is een woord uit het schakersjargon. Een opening kent vele varianten. Het is opwindend om het leven uit te proberen in vele varianten, ik ben speels en het komt eigenlijk niet voor dat ik niet ook het tegenovergestelde denk van wat ik beweer.

Een bijzonder prettig aspect van een bordspel is dat je aan een tafel zit. Daarop kunnen ook glazen gezet worden. Af en toe moet je de benen strekken om je naar de toog te begeven en zo blijf je toch in een goede conditie (zie www.schaakbond.nl en dan onder de banner Nederlandse kampioenen 2007: dit is de toog van schaakcafé Le Greenwich in de Rue de Chartreux in Brussel).

In het spel trek je je uit het leven terug, je bent even een monnik, maar zonder gelofte van stabiliteit, en schakers houden hun omgeving scherp in de gaten. In 1972 bezocht ik met een meisje het IBM schaaktoernooi. Walter Browne, de Amerikaanse schaakkampioen, speelde een partij tegen Nederlands kampioen Hans Ree. Ik zag dat Browne nog 2 minuten had voor 8 zetten. Browne keek in onze richting, sprong over het hekje dat de spelers scheidde van het publiek en vroeg haar of ze alleen was. Zeg ja, fluisterde ik haar in, maar zij zei nee, en Browne sprong weer over het hekje en met nog 10 seconden op zijn klok zette hij Ree mat. Ik geloof dat Hans Ree het me nog steeds kwalijk neemt en ik heb me dan ook voorgenomen luider te spreken; mijn studenten kunnen bevestigen dat ik naar dit voornemen handel (*clarissima voce*, klinkt het steeds).

Er zit ook een donkere kant aan het schaakspel, zoals aan ieder monnikenbestaan. Voor veel spelers geldt dat zij zich in het spel verschuilen, hun levenswil is zwakker dan hun onwil om te leven. Maar als zij het schaken hebben gekozen om zich veilig te weten voor de ondoorgrondelijkheid van het leven, voor de afgrondelijke geworpenheid van het bestaan, dan merken zij dat hun onwil zich tegen hen keert als het schaken hun leven is geworden. IM Robbie Hartoch is zo iemand. Hij kan niet meer weglopen van het bord, maar vreest het ook en na drie zetten biedt hij stevast remise aan. Zulke spelers pogen de ervaring van het eigen falen en de verantwoordelijkheid voor hun levenskeuze te ontlopen. Als je echter de soevereiniteit over je eigen lot aanvaardt, is falen een onderdeel van een successtory. Als ik ergens solliciteer en ik word niet aangenomen, ben ik minstens zo blij als wanneer ik wel word aangenomen.

Je hoort wel eens zeggen dat (zoveel) tijd besteden aan een spelletje 'zonde' van de tijd is. Nu weet ik niet wat 'zonde' is, en ik vermoed dat als ik het wel wist, dat ik dan heel graag zou zondigen. De vraag suggereert een lotsbestemming van de mens, aan de verwerkelijking waarvan hij zijn krachten zou moeten wijden. Die lotsbestemming is er niet. Het is de zinloosheid van het bestaan die de mens vrij maakt, vrij om te spelen en te doen waar hij zin in heeft. Het spel als zodanig heeft ook iets subversiefs waarvan ik houd en dat heeft het gemeen met goed onderwijs dat provoceert en bevraagt, terwijl het vormt tot waartoe onderwijs is ingesteld: het ontwikkelen van een kritische en onderzoekende geest en een vrolijke levenshouding.

Ik maakte met Rolf Straver een minor humaniora, waarin opgenomen (basiskennis) Latijn, literatuur, filosofie, muziek, schaken en een architectuurreis naar Berlijn. Mijn toenmalige afdelingsdirecteur noemde hem 'het pareltje van de HAN', maar de minorcommissie wees hem af omdat het teveel op kennisoverdracht was gericht. Ik schrijf daar nog wel eens een '*non scholae, sed vitae discimus (3)*' over, maar het mag de pret niet drukken. *Life is much too important to be taken seriously.*

*Dit artikel verscheen eerder op de website <http://www.tomsschaakboeken.nl/>
en is overgenomen met toestemming van de auteur.*

Interne competitie 2007/2008

Eindstand

1.	B. Dreef	2410,5	17	uit	22	27.	J. Lubbers	807,0	1½	uit	2
2.	T. Vos	1942,0	13½	uit	18	28.	H.T. Lai	795,0	8	uit	16
3.	J. Cromsigt	1808,5	13½	uit	24	29.	J. Kooiker	793,0	5	uit	8
4.	R. Pijlman	1769,0	11	uit	18	30.	T. Visser	721,5	4	uit	11
5.	W. Luberti	1745,0	12	uit	14	31.	H. Sorgdrager	719,0	7½	uit	22
6.	W. Hensbergen	1703,5	9½	uit	12	32.	K. van Hattum	698,5	7½	uit	24
7.	J. Loeve	1610,5	14	uit	25	33.	J. Jung	697,0	7½	uit	16
8.	K. Abma	1608,0	11	uit	19	34.	A. Gerritsen	672,5	4	uit	12
9.	H. Balhuizen	1488,5	11½	uit	23	35.	M. Coolen	611,5	3½	uit	6
10.	Th. Kuilman	1453,0	7	uit	15	36.	M. Albers Spierings	608,5	3½	uit	7
11.	Y. Nagel	1429,5	6½	uit	10	37.	C. Findhammer	583,0	6½	uit	11
12.	D. Goes	1404,5	13½	uit	20	38.	T.H. Lai	529,0	5½	uit	34
13.	R. Bhoorakahn	1217,5	11	uit	22	39.	J. van den Berg	461,0	4½	uit	7
14.	P. Kooiman	1210,5	7½	uit	15	40.	H. Bruinsma	388,5	2	uit	8
15.	T. Kooiman	1202,5	8	uit	14	41.	J. van Straalen	387,0	4	uit	12
16.	B. Kenbeek	1158,0	12½	uit	26	42.	H. Wijono	377,5	1½	uit	2
17.	C. Flikweert	1154,5	6½	uit	11	43.	L. Purperhart	346,0	1	uit	4
18.	Chr. van Bockel	1091,0	11	uit	23	44.	D. Strub	308,0	1½	uit	4
19.	J.P. Streef	1014,0	9½	uit	17	45.	B. Lampe	275,0	1½	uit	7
20.	J. van Walstijn	989,0	10½	uit	19	46.	M. Yahia	252,0	0	uit	1
21.	M. Loermans	987,5	6½	uit	12	47.	H. Bergman	228,0	2	uit	12
22.	J. Eisses	976,0	8	uit	18	48.	J. Jaarsveld	223,0	½	uit	9
23.	B. van den Berg	919,5	5½	uit	12	49.	A. Vorenhout	83,0	1	uit	3
24.	F. Schoffelman	880,5	5½	uit	11	50.	A. Flick	0,0	0	uit	1
25.	H. Leeftang	851,0	6½	uit	10	51.	A. Sluis	0,0	0	uit	1
26.	C. Groen	824,0	5	uit	14						

Overpeinzingen van de interne wedstrijdleider

- door Martin Albers Spierings -

Zoals elk jaar begon dit seizoen weer rommelig maar werd met elke week iets beter. Ook werd duidelijk dat veel leden verkozen in hun eigen groep te spelen maar niet buiten deze groep wilden treden om ook anderen de gelegenheid te bieden hun tegenstander te kunnen zijn.

Zoals we kunnen zien is de jeugd in opkomst. Er zijn vier jongeren tussen de 10 en 12 jaar op de ranglijst te vinden. Jeroen Loots speelde alleen extern voor onze vereniging. Op een later tijdstip kwamen er nog drie jongeren bij.

Bert Dreef heeft zoveel mogelijk partijen gespeeld en is dus de terechte clubkampioen. Tjark Vos knokte zich vanaf een 55^e plaats naar een zeer verdiende tweede plaats. De nummer drie, Jeroen Cromsigt, baande zich met vallen en opstaan een weg naar boven. Allen proficiat!

Het is weer gebleken dat ik het met weinig gegadigden voor de (echte) interne competitie heb moeten doen, waardoor ik vaak boze opmerkingen kreeg dat ze al meerdere malen met elkaar gedueleerd hadden en dit eigenlijk niet leuk vonden. Ook is gebleken dat hogergeplaatste spelers niet tegen de jeugd wilden spelen omdat er voor hen een tijdslimiet was gesteld, wat mij voor problemen plaatste. Heren, we kunnen alleen jeugd behouden als wij aan de door de ouders gestelde tijdslimiet kunnen voldoen en zij regelmatig kunnen spelen!

Prettige vakantie en tot ziens in het seizoen 2008/2009, te beginnen op 11 augustus 2008.

Internetschaken

- door Tobi Kooiman -

Wilt u wedstrijdritme opdoen, op niveau schaken zonder daarvoor de deur uit te hoeven of gewoon lekker één-minuut-p.p.p.-potjes spelen met freaks van over de hele wereld? Dat kan eenvoudig als u een degelijke internetverbinding heeft. Op www.playchess.com bijvoorbeeld kunt u gratis prima software in een taal naar wens (inclusief Nederlands) downloaden en vervolgens een profiel aanmaken. Van playchess.com maken spelers van uiteenlopende sterkte gebruik: mensen die het spelletje net kennen tot bekende namen als Nigel Short en Loek van Wely, alsmede talentvolle jeugdschakers zoals Matthew Tan. U vindt gemakkelijk iemand van uw sterkte vanwege het enorme aantal mensen dat er wereldwijd gebruik van maakt.

Zodra u een account heeft, geeft u de gegevens op van de partij die u wilt spelen, dus het speeltempo en de minimum en maximum rating van uw tegenstander. Die uitdaging wordt verzonden aan iedereen binnen de ratinggrens en binnen de kortste keren wordt de uitdaging elders op aarde aangenomen. Hoe hoger het speeltempo, hoe sneller een gewillige tegenstander is gevonden. Het aantal partijen dat u in de interne en externe competitie verliest door foutjes in de tactiek zal beslist afnemen.

Een voordeel is ook dat de stukken niet handmatig opgezet hoeven te worden, zodat één snelschaakpotje tussendoor heel weinig tijd kost. Een account kost geen geld. In het begin zult u een paar potjes tegen zwakkere spelers dan u moeten verdragen omdat uw startrating standaard 0 is, en dat is alleen interessant voor de allerzwaksten, maar na ongeveer vier à vijf potjes winst is dat al wel verholpen. Een betaalde account bestaat ook, maar de voordelen zijn minimaal (bij aanschaf van een versie van Fritz zit, meen ik, een gratis 'betaalde' account van een jaar). Bij een gratis account, die ik aanbeveel, kan het voorkomen dat na een tijdje ineens uw status 'gast' is geworden en dat u daardoor geen partijen met rating meer kan spelen. Geen nood: u maakt gewoon een nieuwe account aan.

Ook leuk is dat tegenstanders elkaar applaus kunnen sturen als ze bewondering hebben voor de manier waarop ze verslagen zijn. Dat geeft voldoening. Ik zal een screenshot laten zien van zo'n applausmoment. Ik toon dit vooral omdat ik wil pronken met de zet die ik met nog 23 seconden op de klok vond, maar ik maak mezelf maar wijs dat ik het doe om u te laten zien hoe de software eruit ziet. Veel plezier, en tot schaaks op het internet!

